

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ບົດຮຽນພຣະຄຳພີ ພາສາລາວ

Copyright © 2019 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 7557 Rambler Road, Suite 1200, Dallas, TX 75231-2388.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປື້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປື້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY PRESS® Leadership Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Director, Great Commission Team: Delvin Atchison
Publisher, BAPTISTWAY PRESS®: Scott Stevens

Language Materials Team

Bible Study Writer for Lessons 1, 2, 3, 4
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 1, 2, 3, 4
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 5, 6, 7, 8
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 5, 6, 7, 8
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Bible Study Writer for Lessons 9, 10, 11, 12, 13
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 9, 10, 11, 12, 13
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ບົດຮຽນທີ 1

ຂ່າວຍິ່ງໃຫຍ່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂກໂລຊາຍ 1:1-8

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂກໂລຊາຍ 1:1-8

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອາຈານໂປໂລຂອບໃຈຄຣິສຕະຈັກເມືອງໂກໂລຊາຍນຳຄວາມຮັກ, ຄວາມເຊື່ອ, ແລະຄວາມຫວັງຂອງພວກເຂົາໃນອົງພຣະຄຣິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຄວາມຮັກ, ຄວາມເຊື່ອ, ແລະຄວາມຫວັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊ່ວຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄຣິສຕຽນດີຂຶ້ນບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈດີເຖິງບາດກ້າວວ່າຈະເຮັດອັນໃດເພື່ອຈະປະສົບກັບອົງພຣະຄຣິດຢ່າງຄົບບໍລິບູນ

ຄຳນຳ

ທ່ານສາມາດຄົ້ນພົບກັບຄວາມຮັກ, ຄວາມເຊື່ອ, ແລະຄວາມຫວັງອັນເລິກເຊິ່ງເພື່ອຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ປະສົບກັບຄວາມສົມບູນຂອງພຣະຄຣິດ ເພື່ອເອົາໄປປະກອບໃນຊີວິດອັນວ່າງເປົ້າຂອງທ່ານໄດ້.

ໂກໂລຊາຍເປັນເມືອງເກົ່າແກ່ ເປັນສູນກາງການຄ້າເປັນເວລາ 500 ກວ່າປີ ທີ່ສຸດກໍໄດ້ເສັຽຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ເມືອງລາວດີເກອາຜູ້ເປັນເພື່ອນບ້ານໃກ້ຄຽງ. ເໝືອນກັບສັງຄົມເຮົາທຸກວັນນີ້ມັກມີສາສນາຫລາຍໆສາສນາແລະຄົນມັກເອົາປະກອບຮ່ວມກັນ. ຍັງມີຫລັກຄວາມເຊື່ອຜິດໄປໃນສັງຄົມຄຣິສຕຽນ ພວກເຂົາສອນວ່າອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າໃນສະພາບເນື້ອທັງ, ແຕ່ເຂົາເຊື່ອວ່າວິນຍານຈິດໄດ້ປາກົດເປັນມະນຸດເພື່ອເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ວິທີເອົາຊະນະຕໍ່ຄວາມຄິດທີ່ໄຮ້ດຽງສາແລະຮ່າງກາຍທີ່ອັນມີຂອບເຂດ ຕໍ່ພວກທີ່ເຊື່ອຢ່າງນີ້ພວກເຂົາຖືວ່າຄວາມຮູ້ເປັນຂໍ້ກະແຈເພື່ອຈະປົດແອກຂອງໂລກແຫ່ງນີ້. ຈາກພາສາກຣີກແລ້ວ ຄວາມຮູ້ແມ່ນໂນສຊິສ ພວກທີ່ເຊື່ອຢ່າງນີ້ຈຶ່ງເອີ້ນວ່າ ໂນສຕິກສ໌.

ອາຈານໂປໂລຈຶ່ງໄດ້ກ່າວເຮື່ອງຄວາມຮູ້ໃນຈິດໝາຍທີ່ຂຽນໄປທາຄຣິສຕະຈັກເມືອງໂກໂລຊາຍ, ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳຢ່າງງ່າຍໆເພື່ອຈະດຳລົງຊີວິດໃຫ້ສົມບູນໃນອົງພຣະຄຣິດ. ເຫັນວ່າພວກຄຣິສຕຽນສ່ວນຫລາຍໄດ້ລືມເຖິງເຮື່ອງຄວາມຮູ້ແນວນີ້, ແຕ່ຫລາຍເທື່ອຄວາມເຊື່ອແນວນັ້ນຍັງເຂົ້າມາແຊກຊຶມຜ່ານຄວາມເຊື່ອຂອງໂລກແລະຜູ້ມີຄວາມຄິດໃນແນວທາງໃໝ່, ພວກສາສນາອື່ນໆ, ແລະສາສນາອື່ນໆອີກດ້ວຍ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງອົງພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດກັບມາ ເປັນຜູ້ສັກສິດໃນດ້ານຮ່າງກາຍ (ກລຊ 1:19; 2:9) ພວກເຮົາໄດ້ຖືກໄຖ່ຢ່າງໝົດສິ້ນ ຮ່າງກາຍແລະຈິດວິນຍານ.

ອາຈານໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມສົມບູນຂອງພຣະຄຣິດ ແລະຄວາມຄົບຖ້ວນຂອງຄວາມເຊື່ອທາງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ-ຄືພວກເຮົາມີຊີວິດທີ່ມີຄ່າ, ຜະລິດຜົນ, ແລະມີສະຕິປັນຍາເຖິງເຮື່ອງພຣະເຈົ້າ (ກລຊ 1:10), ຄືພວກເຮົາຖືກນຳໄປເຖິງຄວາມສຳບູນໃນອົງພຣະຄຣິດ (2:10). ເໝືອນກັບຈິດໝາຍສະບັບ

ອື່ນໆທີ່ເພິ່ນເຄີຍຂຽນເຣື່ອງຫລັກຄວາມເຊື່ອ ແລະເພິ່ນຍັງໃຫ້ຄຳແນະນຳວິທີທາງໃຫ້ເອົາມະປະກອບໃຊ້ໃນຕອນທ້າຍ. ໃນປຶ້ມໂກໂລຊາຍອາຈານໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມຈິງຫລາຍໆຢ່າງ (ອົງພຣະເຢຊູ: ເປັນທຸກສິ່ງຢ່າງ, ພຽງພໍ, ຍິ່ງໃຫຍ່, ເປັນມະນຸດສົມບູນ/ເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ, ເປັນພຣະຜູ້ໄຖ່ ແລະໃຫ້ທຸກສິ່ງເປັນຢູ່ໄດ້). ຄຳສອນຢ່າງນີ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຖວາຍຊີວິດຈິດໃຈເປັນສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູ.

ຈົດໝາຍອັນສວຍງາມນີ້ພວກເຮົາຄວນອ່ານແລະນຳເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ. ອາຈານໂປໂລສອນໃຫ້ພວກເຮົາໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອ ແລະປະຕິບັດຕົນແນວໃດ. ໃນຄຳສອນນີ້ອາຈານໂປໂລໄດ້ຕໍ່ຕ້ານພວກຖືຕົວເຣື່ອງຄວາມຮູ້ ແຕ່ສອນໃຫ້ພວກທີ່ເຊື່ອເຮັດເໜືອຄວາມຮູ້ ແລະຕິດຕາມຄວາມຈິງຂອງອົງພຣະຄຣິດເຈົ້າຜູ້ເປັນສະພາບຢ່າງມະນຸດ (ໂຍຮັນ 1:14 ແລະ 14:6).

ປຶ້ມນີ້ແຕກຕ່າງໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ເພາະອາຈານໂປໂລບໍ່ໄດ້ກໍ່ຕັ້ງຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງໂກໂລຊາຍ. ເພິ່ນຮູ້ຈັກກັບພວກເຂົາ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ພົບກັນ (ກລຊ 1:4, 9; 2:1). ອາຈານໂປໂລເປັນຫ່ວງ ເຖິງສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຍິນເຣື່ອງພວກເຂົາ, ເພິ່ນຮູ້ຈັກວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກທ້າທາຍຢ່າງໜັກແລະເຊື່ອໝັ້ນວ່າພວກເຂົາຈະສາມາດສູ້ທົນໄດ້ໃນຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະຄຣິດ.

1. ອາຈານໂປໂລໄດ້ຍິນເຖິງຄວາມເຊື່ອ (ໂກໂລຊາຍ 1:1-4)

ອາຈານໂປໂລໄດ້ຍ້ອນໄປເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງໂກໂລຊາຍ. ພວກກຣິກວ່າ ປິສຕິສແປວ່າຄວາມເຊື່ອ ນັ້ນແມ່ນຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈແລະຄວາມຈິງຮັກພັກດີ. ມັນບໍ່ເປັນພຽງຄວາມນິກຄິດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ແມ່ນການກະທຳທີ່ສະແດງອອກເຖິງຄວາມເຊື່ອ.

ຄວາມເຊື່ອຄືມີສິດຍາພິບານຍອມຈາກຄອບຄົວ, ໝູ່ເພື່ອນ ແລະອອກໄປຕັ້ງຄຣິສຕະຈັກໃນບ່ອນອື່ນໆ ແລະໃນປະເທດອື່ນໆ. ແມ່ນຜົວເມັງຍອມຢູ່ດ້ວຍກັນເຖິງແມ່ນຈະພົບກັບປັນຫານາໆປະການ. ອາຈານໂປໂລເຊື່ອໝັ້ນເຖິງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງໂກໂລຊາຍ ເຖິງພວກເຂົາຈະພົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກນາໆປະການ ພວກເຂົາຄົງຖວາຍຊີວິດຈິດໃຈເປັນສາວິກຂອງອົງພຣະຄຣິດຕລອດຊີວິດ.

ທ່ານຍັງມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນອົງພຣະຄຣິດຢູ່ບໍ່ເວລາທ່ານຖືກເຍາະເຍີ້ຍຈາກຄອບຄົວ ແລະຄົນອື່ນໆ? ທ່ານຍັງຈະເຊື່ອໝັ້ນໃນອົງພຣະຄຣິດຢູ່ບໍ່ເວລາທ່ານໝໍກວດເຫັນພຣະຍາດຮ້າຍແຮງຂອງທ່ານ? ທຸກມື້ນີ້ຍັງມີຄົນຄຣິສະຕຽນຖືກຂ້າຕາຍເພາະຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາໃນອົງພຣະເຢຊູ. ທ່ານຈະມີຄວາມເຊື່ອຈົນຍອມຕາຍແທ້ບໍ່? ໃຫ້ພວກເຮົາແລ່ນໂດຍປັກຕາທັງສອງເບິ່ງອົງພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນຕົວຢ່າງໃນຄວາມເຊື່ອ (ເຮັບເຣີ 12:1-2).

2. ອາຈານໂປໂລໄດ້ຍິນເຖິງຄວາມຮັກ (ໂກໂລຊາຍ 1:4e)

ຜົນຂອງຄວາມຮັກຂອງຄຣິສະຕຽນເມືອງໂກໂລຊາຍມີຕໍ່ “ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ” ໄດ້ໄປເຖິງຫຼອກອາຈານໂປໂລ. ຄຳເວົ້າວ່າຮັກນີ້ເປັນຄຳກິຣິຍາເວົ້າເຖິງການກະທຳ. ຈາກພາສາກຣິກ ອາກາເປ ແມ່ນຄວາມຮັກອັນສູງສຸດທີ່ມະນຸດມີຕໍ່ຄົນອື່ນໆ ຢ່າງບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ, ຢ່າງຖວາຍຕົວ, ຊຶ່ງໄດ້ໝູນໃຈຄົນນຶ່ງຊ່ວຍອີກຄົນນຶ່ງໂດຍບໍ່ເຫັນແກ່ໜ້າ. ຜົນຂອງພຣະວິນຍານຄືຄວາມຮັກ (ຄລຕ 5:22). ໂຍຮັນໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ, “ໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ ເພາະວ່າຄວາມຮັກມາຈາກພຣະເຈົ້າ ທຸກຄົນທີ່ຮັກກໍ່ບັງເກີດຈາກພຣະເຈົ້າແລະຮູ້ຈັກ

ພຣະເຈົ້າ. (1 ໂຍຮັນ 4:17). ຄວາມຮັກກໍອິດທິນດິນນານ ແລະຊອບໃນການເມດຕາກະຣຸນາ, ບໍ່ເຫິງສາ, ບໍ່ອວດອ້າງ, ບໍ່ຈອງຫອງ. ຄວາມຮັກສູງທິນທຸກສິ່ງ, ເຊື່ອທຸກສິ່ງ, ແລະໄວ້ວາງໃຈທຸກສິ່ງ, ແລະພຽນອິດທິນທຸກສິ່ງ. (1 ກອທ 13: 4, 7).

ຄວາມຮັກໃນພຣະຄັມພິນັ້ນປະກອບຫລາຍກວ່າຄວາມຮູ້ທຸກສິ່ງ; ຕ້ອງມີການປະຕິບັດ. ຄວາມຮັກນັ້ນບໍ່ແມ່ນມີຄວາມປາຖນາດີຕໍ່ຄົນອື່ນ; ແຕ່ແມ່ນການເປັນຫ່ວງແລະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ. ຕົວຢ່າງ: ສາມີນັ່ງຄຽງຂ້າງພັຣຍາເວລາເຈັບໄຂ້ໄດ້ພະຍາດ ຫາຢາດີພະຍາດແລະອາຫານມາໃຫ້. ຍອມຟັງຄົນອື່ນກ່າວເຖິງຄວາມລຳບາກຈາກບ່ອນເຮັດການ. ຊ່ອຍເພື່ອນບ້ານຕັດຫຍ້າເວລາພວກເຂົາບໍ່ສະບາຍ. ຄຣິສະຕຽນໃນເມືອງໂກໂລຊາຍໄດ້ມີຄວາມຮັກແລະການກະທຳເປັນຢ່າງດີເໝືອກັບຊາວຊາມາເຣັງໃຈດີ (ລູກາ 10:24...).

3. ອາຈານໂປໂລໄດ້ຍິນເຖິງຄວາມຫວັງ (ໂກໂລຊາຍ 1:5)

ອາຈານໂປໂລໄດ້ຂຽນວ່າ, "...ຄວາມຫວັງທີ່ຊົງຮັກສາໄວ້ສຳລັບເຈົ້າໃນສະໄໝ..." (1:5). ຄວາມຫວັງນີ້ແມ່ນຜົນງານຈາກການປະພຶດຂອງຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຮັກ. ຈາກພາສາກຣີກ ເອປິກ ມີຄວາມໝາຍວ່າ, "ຄວາມແນ່ໃຈກັບສິ່ງທີ່ຫວັງເອົາໄວ້," ໂດຍສະເພາະຈາກຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ. ແຕ່ບໍ່ເໝືອນກັບຄົນຖືກຫວຍຮັຖບານ, ແຕ່ເປັນເໝືອນເສົາໄຟທີ່ສົ່ງແສງແຄມທະເລຕໍ່ເຮືອທີ່ຫລົງທາງ. ຄວາມຫວັງຢ່າງນີ້ບໍ່ຂຶ້ນກັບການເພິ່ງຕົນເອງ ແຕ່ເປັນສັນຕິສຸກເພິ່ງພາອາສັຍໝັ້ນໃຈໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະຄຳສອນຂອງພຣະອົງ. ໃນໂກໂລຊາຍ 1:5, ອາຈານໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງພື້ນຖານຂອງຄວາມຫວັງອັນນີ້: ເປັນຂ່າວປະເສີດ. ຄືກັບສິດຍາພິບານຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຂຽນໄວ້ 200 ປີຜ່ານມາ, "ຄວາມຫວັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນໃນພຣະໂລຫິດແລະຄວາມຊອບທັມຂອງອົງພຣະຄຣິດເຈົ້າ."

ຄວາມຫວັງອັນນີ້ໄດ້ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນຜ່ານອຸປະສັກໃນຊີວິດຂອງຄຣິສະຕຽນທຸກໆຄົນ, "ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ພວກເຮົາມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ໃນຄວາມລຳບາກດ້ວຍ ເພາະຮູ້ວ່າຄວາມຍາກລຳບາກນັ້ນເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມອິດທິນ. ແລະດ້ວຍຄວາມອິນທິນນັ້ນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊອບ ແລະການຊົງເຫັນຊອບນັ້ນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈ." (ໂຣມ 5:3-4). ຜູ້ປະກາດເຢເຣມີຢາໄດ້ຂຽນເອົາໄວ້, "ເພາະເຮົາຮູ້ແຜນງານທີ່ເຮົາມີໄວ້ສຳລັບເຈົ້າ ເປັນແຜນງານເພື່ອສັນຕິພາບບໍ່ແມ່ນເປັນເພື່ອອັນຕະລາຍ ເພື່ອຈະໃຫ້ອະນາຄົດແລະຄວາມຫວັງແກ່ເຈົ້າ." (ເຢເຣມີຢາ 29:11). ຜູ້ປະກາດພຣະທັມບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຂ່າວປະເສີດທີ່ໃຫ້ຄວາມຮັ່ງມີເປັນດີ, ແຕ່ເປັນລູກຂອງຢູດາຜູ້ໄດ້ເຂົ້າເປັນທາດ ພຣະເຈົ້າຍັງມີແຜນການທີ່ຈະອວຍພຣະພອນ, ປະທານຄວາມຫວັງ, ແລະອະນາຄົດທີ່ດີໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຄຳສອນນີ້ສ່ວນຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນກຸງເຢຣູຊາເລັມອີກ ເວລາພວກເຂົາຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ ພວກເຂົາໄດ້ພາກັນສ້າງບ້ານແປງເຮືອນ ເຮັດໄຮ່ໂຖນາຢູ່ແດນຕ່າງດ້າວ, ຄວາມຫວັງທີ່ພວກເຂົາມີນີ້ບໍ່ແມ່ນທາງລັດ ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ປົກຄອງ ພຣະອົງຈະປະທານຄວາມຫວັງເປັນຈິງໃຫ້ຕາມວັນເວລາຂອງພຣະອົງ. ສິ່ງນີ້ເປັນການໝູນໃຈໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນບ່ອນລຳບາກອິດທິນຮັບໃຊ້ເຖິງທີ່ສຸດເພາະຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງຖືກຕ້ອງແນ່ນອນ.

4. ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຮັກ, ແລະຄວາມຫວັງ (ໂກໂລຊາຍ 1:6-8)

ການເປັນຄຣິສະຕຽນຢ່າງສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູຕ້ອງເປັນຄົນມີແຜນການປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງອົງພຣະເຢຊູ ແລະຈຳເປັນວັດແທນໃຫ້ເກີດຜົນໄດ້. ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຮັກ, ແລະຄວາມຫວັງເປັນຜົນງານບອກເຖິງການເປັນຄຣິສະຕຽນທີ່ເຕີບໃຫຍ່. ໃນເມື່ອພວກເຮົາມີຄວາມເຊື່ອເພີ່ມຂຶ້ນ ພວກເຮົາກໍ່ກາຍເປັນເໝືອນອົງພຣະເຢຊູແຕ່ລະວັນ. ສິ່ງນີ້ເປັນເປັນເໝືອນທັດກາຍຍະບໍລິຫານເຮັດໃຫ້ມີກ້າມເນື້ອດ້ານຈິດວິນຍານໃນເມື່ອພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ຝຶກທັດເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ.

ຜູ້ເປັນສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູ ການຈະເຮັດໃຫຍ່ຂຶ້ນຈຳເປັນຕ້ອງມີໃນຊີວິດຂອງຄຣິສະຕຽນຄືມຸ້ງໜ້າໄປຫາອົງພຣະເຢຊູ ຝຶກທັດເປັນສາວິກທີ່ດີ, ມີບຸກຄະລິກລັກສະນະໃຫ້ກາຍເປັນເໝືອນພຣະເຢຊູແຕ່ລະວັນ. ໃຫ້ຮັບໃຊ້, ຖວາຍຊີວິດຈິດໃຈ, ນະມັສການ, ແລະອື່ນໆ.

ການຈະເຮັດໃຫຍ່ຂຶ້ນນີ້ຕ້ອງສ້າງໃຫ້ມີກຸ່ມຖ້າມາກາງຜູ້ທີ່ເຊື່ອນຳກັນ ຄືໃຫ້ມີໜ່ວຍອ້ອນວອນອະທິຖານ, ໜ່ວຍສຶກສາພຣະຄັມພີ, ໜ່ວຍປະກາດ ແລະອື່ນໆ. ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຮັກ, ແລະຄວາມຫວັງ. ຖ້າມີອັນໃດອັນນຶ່ງຂາດໄປໃນຊີວິດຄຣິສະຕຽນກໍ່ຈະບໍ່ສົມບູນ. ທຸກຄົນທີ່ເປັນຄຣິສະຕຽນວັນດຽວ ຫລືແຕ່ນ້ອຍຈົນເຖົ້າຕ້ອງການຝຶກທັດໃຫ້ເປັນສາວິກທີ່ດີ. ໃຫ້ພວກເຮົາພາກັນສແດງຫາຄວາມສົມບູນຂອງອົງພຣະຄຣິດ ແລະມີຊີວິດເໝືອນກັບພຣະອົງໃນຊີວິດປະຈຳວັນ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ອາຈານໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍໄປຫາຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງເໂກໂລຊາຍເຖິງເພິ່ນໄດ້ຍິນຂ່າວດີຈາກພວກເຂົາ. ທ່ານລອງຄິດເບິ່ງຄາວນຶ່ງວ່າມີຄົນໃດໄດ້ຄິດເຖິງທ່ານບໍ່? ຖ້າເຂົາໄດ້ຍິນຈາກທ່ານແລ້ວ ທ່ານຄິດວ່າພວກເຂົາຈະເວົ້າອັນໃດກັບຄົນອື່ນໆຟັງ ສິ່ງດີ ຫລືບໍ່ດີ. ການເປັນສາວິກຂອງທ່ານທີ່ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປນັ້ນເປັນຜົນສະທ້ອນອັນໃດກັບຊື່ສຽງຂອງທ່ານ ໂດຍສະເພາະຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກກັບທ່ານດີ? ຖ້າອາຈານໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍຫາທ່ານ ທ່ານຄິດວ່າເພິ່ນຈະເວົ້າເຖິງສິ່ງດີແນວໃດຈາກຊີວິດຂອງທ່ານ? ສິ່ງດີຕ່າງໆ ຈາກຊີວິດຂອງທ່ານນັ້ນຈະເປັນພະຍານທີ່ດີຕໍ່ຄົນອື່ນໃນໂລກນີ້.

ຄຳຖາມ:

1. ຄິດເຖິງປໂຍກທີ່ວ່າ, “ຄວາມສົມບູນຂອງອົງພຣະຄຣິດ.” ມັນມີຄວາມໝາຍອັນໃດຕໍ່ທ່ານ?
2. ທ່ານມີຫລັກການ “ຄວາມເຊື່ອ ເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ” ຫລືມີຄວາມເຊື່ອອັນໝັ້ນຄົງ, ຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູບໍ່? ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໄດ້ຊ່ວຍທ່ານຫຍັງແດ່ໃນອາດິດທີ່ຜ່ານມາ?
3. ຄິດເຖິງຄອບຄົວ, ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ, ແລະໃນຄຣິສຕະຈັກ ທ່ານໄດ້ສະແດງອອກມາເຖິງຄວາມຮັກອັນອັມມະຕະຍະບໍ່? ມີທາງໃດທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ສະແດງຄວາມຮັກອັນອັມມະຕະຍະອອກມາ?
4. ທ່ານມີຄວາມຫວັງອັນແນ່ນອນໃນອົງພຣະເຢຊູບໍ່?
5. ທ່ານສາມາດວັດແທກຜົນຄວາມຈະເຮັດໃນການເປັນສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູບໍ່?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ບົດຮຽນທີ 2

ອາຈານໂປໂລອ້ອນວອນ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂກໂລຊາຍ 1:9-14

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ໂກໂລຊາຍ 1:9-14

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໃນອົງພຣະຄຣິດພວກເຮົາມີຊີວິດສົມບູນແລະມີຄວາມໝາຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະສົບການກັບຊີວິດທີ່ສົມບູນໃນໂລກນີ້ ແລະດ້ານຝ່າຍຈິດວິນຍານແນວໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈດີເຖິງນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະດຳລົງຊີວິດເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໂດຍອົງພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ.

ຄຳນຳ

ຫລາຍຄົນໄດ້ຊອກສແວງຫາຄຳຕອບຂອງຊີວິດເພາະຊີວິດນີ້ໝົດຫວັງແລະວ່າງເປົ່າ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ອ້ອນວອນອະທິຖານເພື່ອຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງໂກໂລຊາຍ ເພາະໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄຳຕອບທີ່ດີ ຄຳອ້ອນວອນອັນນີ້ຍັງມີພລັງແລະອຳນາດຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້. (ກລຊ 1:9-14). ໃນຂໍ້ດັ່ງກ່າວນີ້ອາຈານໂປໂລໄດ້ແນະນຳພື້ນຖານສື່ປະການເພື່ອພວກເຂົາຈະເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ມີຊີວິດທີ່ດີ, ໄດ້ຮັບພລັງ, ເອົາຊະນະຕໍ່ອຳນາດມິດ.

1. ຮູ້ຈັກນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ (ໂກໂລຊາຍ 1:9)

ນີ້ແມ່ນຄຳຖາມທີ່ຄົນເຮົາມັກຍົກເອົາມາຖາມໃນຊີວິດເປັນປະຈຳ: ອັນໃດເປັນນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອຄຣິສຕະຕຽນໃນເມືອງໂກໂລຊາຍຈະຮູ້ເຖິງນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ (1:9). ອາຈານໂປໂລບໍ່ໄດ້ຂຽນເຖິງສິ່ງທີ່ບໍ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງໄຮ້ດຽງສາ. ເພິ່ນແນ່ໃຈເຫລືອເກີນວ່າຄຣິສຕະຕຽນໃນເມືອງນີ້ຈະຮູ້ເຖິງນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ. ເໝືອນພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ຈະຮູ້ຈັກນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່າກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງໂກໂລຊາຍ.

ພວກເຮົາຄວນຈະຮູ້ຈັກເຖິງນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ: ໃຫ້ກະທຳຄວາມຍຸດຕິທັມ, ສະແດງຄວາມຮັກພື້ນຄົງ, ແລະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຢ່າງອ່ອນນ້ອມ (ມີກາ 6:8), ຮັກພຣະເຈົ້າແລະເພື່ອນບ້ານຂອງເຮົາ (ມັດທາຍ 22: 36-40), ແລະອອກໄປປະກາດເຮັດໃຫ້ທຸກຊາດເປັນລູກສິດ (ມັດທາຍ 28:19). ສິ່ງນີ້ເປັນພື້ນຖານຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕະຕຽນ. ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ໃນນ້ຳພຣະທັຍທົ່ວໄປຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີຄຳຖາມຂຶ້ນມາວ່າ ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຄົນນັ້ນຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບຄຳສອນເພີ່ມເຕີມຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ການຮູ້ຈັກນ້ຳພຣະທັຍທົ່ວໄປນັ້ນສາມາດສອນພວກເຮົາໃຫ້ຮູ້ຈັກນ້ຳພຣະທັຍສະເພາະຂອງພຣະເຈົ້າ.

- ກ່ອນອື່ນໝົດທ່ານຕ້ອງຍອມຕໍ່ພຣະອົງ; ຄືນັບວ່າຕົນເອງໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ, ທ່ານບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງຕົນເອງ. “ເຮົາບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ແມ່ນພຣະຄຣິດມີຊີວິດຢູ່ໃນເຮົາ ຊີວິດທີ່ເຮົາມີໃນຮ່າງກາຍເວລານີ້ນັ້ນ ເຮົາກໍມີຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງຮັກເຮົາແລະສລະພຣະອົງເອງເພື່ອແທນເຮົາ. (ຄາລາເຕັງ 2:20). “...ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງຕົວເຈົ້າເອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊື້ເຈົ້າໄວ້ດ້ວຍຣາຄາສູງ.. ..” (1 ກອທ 6:19-20).
- ທ່ານຕ້ອງໃຊ້ເວລາຢູ່ນຳພຣະເຈົ້າດ້ວຍການອ່ານພຣະຄຳພີແລະອ້ອນວອນ. ການຮູ້ຈັກພຣະທັມທີ່ຂຽນເອົາໄວ້ຊ່ວຍໃຫ້ຮູ້ຈັກນຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ.
- ສແວງຫາ, ໄວ້ວາງໃຈໃນການນຳພາ, ແລະໃຫ້ນຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໄປໃນຊີວິດຂອງເຮົາ. “ຈົ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ສຸດຈິດສຸດໃຈຂອງເຈົ້າ ຢ່າເຊື່ອໝັ້ນໃນຄວາມຮູ້ຂອງຕົນ ໃນເວລາທຳທຸກສິ່ງໃຫ້ລະນຶກເຖິງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງສະແດງໃຫ້ເຫັນທາງອັນຖືກຕ້ອງ” (ສຸພາສິດ 3:5-6). “ເຈົ້າຈະສແວງຫາເຮົາແລະພົບເຮົາ ເມື່ອເຈົ້າສແວງຫາເຮົາດ້ວຍສິ້ນສຸດໃຈຂອງເຈົ້າ. (ເຢເຣມີຍາ 29:13). “ແຕ່ກ່ອນອື່ນ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງສແວງຫາຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງກ່ອນ ແລະພຣະອົງຈະຊົງເພີ່ມເຕີມສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານ.” (ມັດທາຍ 6:33).
- ຫລີກຈາກທາງຂອງໂລກ ແລະຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າບັງຄັບຈິດໃຈໂດຍພຣະທັມ. “ຢ່າດຳເນີນຊີວິດເໝືອນຢ່າງຊາວໂລກນີ້ ແຕ່ຈົ່ງຮັບການປ່ຽນແປງຈິດໃຈ ແລ້ວອຸປະນິສັຍຂອງພວກເຈົ້າຈົ່ງຈະປ່ຽນໃໝ່ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ນຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮູ້ວ່າອັນໃດດີ ອັນໃດທີ່ເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍ ແລະອັນໃດດີທີ່ສຸດ. (ໂຣມ 12:2)
- ເຊື່ອຟັງເທົ່າທີ່ທ່ານຈະເຮັດໄດ້ ແລະພຣະເຈົ້າຈະເປີດເຜີຍຂັ້ນຕໍ່ໄປ. “ຄົນທີ່ສັດຊື່ໃນຂອງເລກນ້ອຍກໍສັດຊື່ໃນຂອງຫລາຍ ແລະຄົນທີ່ບໍ່ສັດຊື່ໃນຂອງເລກນ້ອຍ ກໍບໍ່ສັດຊື່ໃນຂອງຫລາຍເໝືອນກັນ. (ລູກາ 16:10).
- ຂໍຄວາມແນະນຳຈາກຜູ້ນຳທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ນຳທ່ານມາຮູ້ຈັກກັບພຣະຄຣິດ, “ປາສຈາກການປົກສາຫາລື ແຜນການກໍລົ້ມເຫລວ ແຕ່ມີຜູ້ນຳຫລາຍໆແຜນການກໍສຳເຣັດ.” (ສຸພາສິດ 15:22)
- ເອົາຄວາມຜິດບາບອອກຈາກທ່ານ ແລະຮັກສາສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ເຫັນ. “ພວກເຮົາຈົ່ງຊັດຖືມທຸກຢ່າງທີ່ຖ່ວງຢູ່ ແລະຜິດບາບທີ່ຕິດແໜ້ນໂດຍງ່າຍ ສ່ວນການແລ່ນແຂ່ງທີ່ກຳນົດໄດ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົານັ້ນ ຈົ່ງພາກັນແລ່ນດ້ວຍຄວາມພຽນພະຍາຍາມ” (ເຮັບເຣີ 12:1).
- ເບິ່ງທາງບົດແລະຊອກຫາທາງເປີດ ເໝືອນກັບອາຈານໂປໂລເວລາອົງພຣະວິນຍານໄດ້ຕັ້ງເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ເຮັດ, ແຕ່ເພິ່ນເຫັນນິມິດຈາກເມືອງມາເຊໂດເນັງໃຫ້ໄປປະກາດໃນທະວີບເອີໂຣບເປັນຄັ້ງທຳອິດ. (ກິຈການ 16:6-10).

2. ໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງມີຄ່າ (ໂກໂລຊາຍ 1:10)

ພວກເຮົາສາມາດມີຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍຄຸນຄ່າ, ມີຄວາມໝາຍ ແລະຈຸດປະສົງດີ. ຄວາມຈິງແລ້ວຜູ້ທີ່ເຊື່ອຕ້ອງມີຊີວິດປ່ຽນແປງແລະເປັນຕົວຢ່າງແກ່ຄົນອື່ນໆ. ຊີວິດຢ່າງນີ້ບໍ່ແມ່ນເປັນຜູ້ນຳຮັບໃຊ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຕ້ອງ

ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ຮັບເອົາອົງພຣະຄຣິດເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ. ຊີວິດທີ່ມີຄ່າອາດເປັນເໝືອນຜູ້ຍິງຜູ້ສແວງຫາ
ໃນປຶ້ມສຸພາສິດ 3:1 ຫລືຄົນອື່ນຜູ້ຢາກມີບຸກຄະລິກລັກສະນະ ທີ່ກ່າວໃນປຶ້ມ ພິລິບປອຍ 4:8; "...ໃນທີ່ສຸດນີ້
ສິ່ງໃດສັດຈິງ, ສິ່ງໃດທີ່ໜ້ານັບຖື, ສິ່ງໃດທີ່ຍຸດຕິທັມ, ສິ່ງໃດທີ່ບໍ່ຮຽດ, ສິ່ງໃດທີ່ໜ້າຮັກ, ສິ່ງໃດທີ່ຍິນດີ, ສິ່ງໃດ
ທີ່ລ້ຳເລີດ ແລະມີສິ່ງໃດທີ່ຄວນສັຣເສີນ ຈົ່ງພິຈາຣະນາເບິ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້."

ພວກເຮົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ດຳລົງຊີວິດທີ່ມີຄ່າແລະມີຄວາມໝາຍ ເພື່ອຈະສະແດງຄວາມເຊື່ອແລະໃຫ້ພຣະ
ກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ. ການມີຊີວິດຢ່າງມີຄຸນຄ່າເປັນສິ່ງພຣະເຈົ້າຊອບພຣະທັຍ (ກລຊ 1:10). ສິ່ງນີ້ຊ່ວຍພວກ
ເຮົາໃຫ້ເກີດຜົນດີ ແລະຈະເຣີນມີຄວາມຮູ້ເຖິງເຣື່ອງພຣະເຈົ້າ. ການຮູ້ເຣື່ອງພຣະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ຮູ້ແຕ່ສມອງ
ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມີຄວາມສັມພັນອັນໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ.

ພວກເຮົາຄວນຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ມີພລັງອຳນາດ ຮູ້ເຫັນທຸກສິ່ງຢ່າງ ແລະຊົງເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ. ພຣະອົງ
ຢາກສ້າງຄວາມສັມພັນກັບພວກເຮົາຄືກັນຄືພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, "...ເຮົາ ໄດ້ຮັກແພງພວກເຈົ້າສເມີມາ ດັ່ງ
ນັ້ນເຮົາຮັກແພງພວກເຈົ້າສືບຕໍ່ໄປ." (ເຢເຣມີຍາ 31:3). "ຢ່າສູ່ຍ້ານ ເຮົາຈະຄຸ້ມຄອງເຈົ້າ ເຮົາຈະເອີ້ນເຈົ້າ
ຕາມຊື່ ເຮົາໄດ້ໄຖ່ພວກເຈົ້າມາເປັນຄົນຂອງເຮົາ. ເພາະວ່າເຈົ້າມີຄຸນຄ່າສຳລັບເຮົາ ເຮົາເປັນຜູ້ໃຫ້ກຽດແລະ
ຮັກເຈົ້າ. " ເອຊາຍາ 43:1,4).

3. ໄດ້ຮັບພລັງ (ໂກໂລຊາຍ 1:11-12)

ໃນຂໍ້ເຫລົ່ານີ້ ອາຈານໂປໂລໄດ້ໃຊ້ກົກເຄົ້າຂອງຄຳເວົ້າ, "ພລັງ" (ດາຍນາມາຍ) ແລະ"ກຳລັງ" (ດາຍ
ແອນມູນອຍ). ອັນທີ່ນຶ່ງເປັນຄຳນາມແລະອີກຄຳນຶ່ງເປັນຄຳກິຣິຍາ. ຂໍ້ 11 ອາດແປດັ່ງນີ້ "ດ້ວຍພລັງອຳ
ນາດທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບພ້ອມກັບຮັສມີຂອງພຣະອົງ." ລະເບີດແຮງທີ່ແຕກສລາຍແມ່ນບອກເຖິງພາບທີ່ພວກເຮົາ
ມີໃນອົງພຣະຄຣິດ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ໃຊ້ຄຳເວົ້າອັນນີ້ໃນ 2 ໂກຣິນໂທ 12:9: "ແຕ່ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເຮົາ
ວ່າ ການທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະຄຸນຈາກເຮົາກໍພໍສຳລັບເຈົ້າແລ້ວ ດ້ວຍວ່າຄວາມອ່ອນແອຢູ່ທີ່ໃດເດດຂອງເຮົາກໍ
ມີຮິດຂຶ້ນເຕັມຂນາດໃນທີ່ນັ້ນ."

ຄຣິສະຕຽນມີບ່ອນເກັບພລັງອຳນາດ ໂຮມໄວ້ຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍຈະເຮັດໃຫ້ຈຸດປະສົງຂອງ
ພຣະເຈົ້າສຳເຣັດ ແລະຢູ່ຢ່າງມີຄ່າ. ຄຳເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍເຮັດບໍ່ໄດ້" ບໍ່ຄວນມີໃນຊີວິດຂອງຄຣິສະຕຽນ. ພຣະ
ຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນໄດ້ປະທານກຳລັງອຳນາດໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ພຣະອົງຍັງປະທານກຳລັງໃຫ້
ອິດທິນຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມທຸກລຳບາກແລະໂຫດຮ້າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດໄດ້. ໂກໂລຊາຍ 1:11 ໄດ້ສອນພວກ
ເຮົາວ່າການທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານກຳລັງໃຫ້ເພື່ອພວກເຮົາຈະມີຄວາມອິດທິນ. ເທົ່າທີ່ພວກເຮົາໄດ້ມີຊີວິດຢູ່
ກັບພຣະອົງເພີ່ມແຕ່ລະວັນ ພວກເຮົາກໍຈະເຣີນຂຶ້ນດ້ານຄວາມອິດທິນ ແລະຈະບໍ່ມີຄວາມທຸກໃດໆເອົາຊະ
ນະເຮົາໄດ້.

4. ເອົາຊະນະນຳນາດຂອງຄວາມມືດ (ໂກໂລຊາຍ 1:13-14)

ທ່ານ ວິວຊັນ ເປັນນັກຕລົກໃນປີ 1970 ຜູ້ໄດ້ເປັນຄົນສລັກປໂຍກໃສ່ເງິນຫລຽນເຊັນ, "ມານເຮັດໃຫ້ເຮົາ
ເຮັດ." ປໂຍກນີ້ໄດ້ໃຊ້ກັນທົ່ວໄປໃນເມື່ອຄົນເຮົາໄດ້ເຮັດຜິດ ປໂຍກຢ່າງນີ້ມີຄວາມໝາຍສລັບຊັບຊ້ອນ ແລະ
ຕີຄວາມໝາຍໄປຫລາຍແນວເພື່ອຕົນເອງຈະໄດ້ເຮັດຜິດ:

- ໂດຍການຮຽນເຖິງປໂຍກນີ້ ພວກເຮົາມັກຖິ້ມໂທດໃສ່ຄົນອື່ນເໝືອນກັບຄວາມບາບຄັ້ງທຳອິດໃນເມື່ອ ອາດາມໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຜູ້ຍິງທີ່ພຣະອົງໃຫ້ນັ້ນເອົາໝາກໄມ້ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກິນ” ຜູ້ຍິງໄດ້ຕອບວ່າ, “ໆໄດ້ຍິວະໃຫ້ຂ້ານ້ອຍກິນ.” (ປະຖົມມະການ 3:12-13)
- ປໂຍກທີ່ວ່າ, “ມານບອກໃຫ້ເຮົາເຮັດ” ເປັນສິ່ງພວກເຮົາມັກຫລາຍໂດຍກ່າວວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ແລະບໍ່ສາມາດປະຕິເສດໄດ້, ເໝືອນກັບວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນອັງເລັບຂອງສິງໂຕ, ແລະມານຊາຕານ (1 ເປໂຕ 5:8). ການເວົ້າດັ່ງນັ້ນບໍ່ເປັນຄວາມຈິງເພາະອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຕຽມທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ໂກໂລຊາຍ 1:13-14 ໄດ້ສອນວ່າພວກເຮົາໄດ້ຖືກຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກອຳນາດແຫ່ງຄວາມມືດ ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ໃນຣາຊອານາຈັກແຫ່ງພຣະບຸດໂດຍການໄຖ່ເອົາ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ພວກເຮົາຄວນກວດເບິ່ງພື້ນຖານສີ່ຢ່າງນີ້ໃຫ້ດີ. ໃນຫລັກການນີ້ຈະນຳພາພວກເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນສາວິກທີ່ດີ ແລະນຳໄປເຖິງຄວາມສົມບູນ, ພ້ອມກັບຈຸດປະສົງດີໃນຊີວິດ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອຄຣິສະຕຽນເມືອງໂກໂລຊາຍເພື່ອສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກແລະເປັນຫ່ວງຕໍ່ພວກເຂົາ ພ້ອມມີຄວາມຫວັງກັບສິ່ງດີທີ່ເພິ່ນໄດ້ຍິນວ່າພວກເຂົາມີຄວາມຮັກແລະຄວາມເຊື່ອດີ ຫວັງວ່າພວກເຂົາຈະສືບຕໍ່ຈະເຣີນຂຶ້ນ.

ຄຳຖາມ:

6. ສົນທະນາກັນເຖິງເຣື່ອງຈຸດປະສົງທີ່ໄປ ແລະຈຸດປະສົງສະເພາະຂອງພຣະເຈົ້າ. ທ່ານສາມາດຮູ້ຈັກນຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດໃນຊີວິດຜ່ານມາ?
7. ທ່ານຖືກທ້າທາຍແນວໃດ ເມື່ອທ່ານພະຍາຍາມດຳລົງຊີວິດຢ່າງມີຊັຍຊະນະ?
8. ອົງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ປະທານກຳລັງໃຫ້ທ່ານມີຊີວິດຢ່າງມີຊັຍຊະນະແນວໃດ? ອົງພຣະວິນຍານໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ທ່ານມີກຳລັງຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມລຳບາກໄດ້ແນວໃດເພື່ອເອົາຊະນະ?
9. ສົນທະນາເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງຄວາມມືດແລະຖືກຍົກຍ້າຍເຂົ້າໃນຣາຊອານາຈັກແຫ່ງພຣະບຸດ?

ສປ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ບົດຮຽນທີ 3

ອົງພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜ?

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂກໂລຊາຍ 1:15-19

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ໂກໂລຊາຍ 1:15-19

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອົງພຣະເຢຊູສົມຄວນໄດ້ຮັບຄຳສັ່ນເສີນ ແລະເປັນພຣະເຈົ້າອົງຍິ່ງໃຫຍ່.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຈະຮັບຮູ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນອົງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະພຽງພໍໃນຊີວິດປະຈຳວັນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈດີເຖິງການຊົງສ້າງ, ຄຳຮູ້, ແລະການເຮັດໃຫ້ຄົນດີຂອງ ອົງພຣະຄຣິດ

ຄຳນຳ

ອົງພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ, ຜູ້ຄຳຮູ້, ແລະເຕັມເປັນດ້ວຍລັກສະນະໃນການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະ ອົງໃນດ້ານຮ່າງກາຍ.

ພື້ນຖານຫລັກຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສະຕຽນທຸກວຽນ ຕາມໂກໂລຊາຍ 1:15-19. ໃນຂໍ້ນີ້ອາຈານໂປໂລ ໄດ້ຄົ້ນພົບຄຳຂວັນການສຶກສາເຮື່ອງອົງພຣະເຢຊູ ພ້ອມກັບຄຳແນະນຳໃນການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນຂອງ ຄຣິສະຕຽນ. ໃນຂໍ້ດັ່ງກ່າວນີ້ເປັນບົດເທສນາທິກເຮື່ອງ ແຕ່ເຫັນວ່າພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເວົ້າເຖິງລາຍລະອຽດ ຂອງແຕ່ລະເຮື່ອງໄດ້, ແຕ່ຈະເວົ້າເຖິງຄຳແນະນຳແລະພື້ນຖານເພື່ອເອົາໄປສຶກສາເພີ່ມເຕີມ.

1. ຮູບພາບຂອງພຣະເຈົ້າ (ໂກໂລຊາຍ 1:15)

ອົງພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າໃນຮ່າງກາຍ(ກລຊ 1:15, 2 ກອທ 4:4, ເຮັບເຣີ 1:3). ບາງສາສນາເຊື່ອວ່າ ພຣະບິດາເຈົ້າມີຮ່າງກາຍ (ຕົວຢ່າງ: ພວກມໍມິນ), ແຕ່ເຫັນວ່າເປັນຄຳສອນຜິດເພາະອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ, “ພຣະເຈົ້າເປັນວິນຍານ” (ໂຍຮັນ 4:24) ແລະວິນຍານບໍ່ມີຕົວຕົນແລະກະດູກ (ລູກາ 24:39). ໃນພາສາ ກຣີກເວົ້າເຖິງຮູບພາບມາຈາກ ໄອຄອນ; ໃນພາສາອັງກິດຄຳເວົ້າວ່າ ໄອຄອນ ມີຄວາມໝາຍວ່າຮູບພາບ, ຄ້າຍຄືກັນ, ແລະຕົວແທນ.

ຕາມພຣະສັນຍາຕໍ່ອາດາມວ່າມະນຸດໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບແບບຂອງພຣະເຈົ້າ (ປຖມ 1:27; 5:1). ມະນຸດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຕາມຮູບແບບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກັບຄືມາອີກໃນປະວັດຂອງໂນອາເວລາພຣະເຈົ້າໄດ້ ຊ່ອຍຄອບຄົວນີ້ໃຫ້ພົ້ນຄັງທຳອິດຈາກນ້ຳຖ້ວມ (ປຖມ 9:6); ຮູບແບບຕາມລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກ ຮັກສາເອົາໄວ້ດ້ວຍຣາຄາອັນແພງ. ຄຳສັ່ງອັນທີສອງຈາກພຣະບັນຍັດສືບປະການໄດ້ເຕືອນວ່າ, “ຢ່າສ້າງ ຮູບໂຄຣບສຳລັບຕົນ” (ອພບ 20:4-6), ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຮູບປັ້ນອັນນຶ່ງອັນໃດແຍກຄວາມຕັ້ງໃຈອອກຈາກການນະ ມັສການພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ໄປໄດ້.

ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດຍິ່ງໃຫຍ່ ເປັນຮູບແບບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນອົງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພວກເຮົາສົມຄວນຍົກຍ້ອງແລະສັຣເສີນ (ພຣະນິມິດ 5:12-13). ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຮົາຕາມພຣະລັກສະນະຮູບແບບຂອງພຣະອົງ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນເວລາພວກເຮົາໄດ້ມອບຊີວິດໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູ ພວກເຮົາໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນອີກໃຫ້ເປັນເໝືອນພຣະອົງ (ໂຣມ 8:29; ເອເຟໂຊ 4:24; ໂກໂລຊາຍ 3:10). ພວກເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໃໝ່ໃຫ້ຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ, ເໝືອນພຣະຄຣິດ, ປະທານອຳນາດໃຫ້ເພື່ອຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັບພຣະອົງ. ໃນເມື່ອພວກເຮົາເຫັນວ່າການຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຕາມຮູບແບບຂອງພຣະເຈົ້າແລະຖືວ່າບໍ່ຮູ້ສຸດ ພວກເຮົາຄວນເອົາໃຈໃສ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະຄຸນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ. ຈິດໃຈປາຖະນາທີ່ດີນັ້ນຄືປະກາດເຣື່ອງພຣະເຈົ້າ ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະອົງໃນໂລກດ້ວຍການດຳລົງຊີວິດທີ່ດີເພື່ອເປັນພະຍານເຣື່ອງພຣະອົງ.

2. ເປັນພຣະບຸດ, ຜູ້ເກີດກ່ອນຖ້າມາກາງການຊົງສ້າງ (ໂກໂລຊາຍ 1:15-16)

ການທີ່ເປັນພຣະບຸດກົກຖ້າມາກາງການຊົງສ້າງເປັນໝາຍສຳຄັນເຖິງຄວາມຈິງສອງປະການ:

1. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ມາບັງເກີດ, ໝາຍຄວາມວ່າພຣະອົງໄດ້ກາຍມາເປັນເລືອດເນື້ອ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ຂຽນຕໍ່ສູ້ຜູ້ປະຕິເສດການເປັນຮູບຮ່າງມີຮ່າງກາຍວ່າ ອົງພຣະເຢຊູເປັນຢູ່ນອກເໜືອດ້ານວິນຍານ.
2. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກທຳນວາຍເອົາໄວ້ວ່າພຣະອົງຈະມາບັງເກີດໃນໂລກນີ້. ອົງພຣະເຢຊູຈະເປັນຢູ່ຕລອດໄປ ພຣະອົງເປັນຢູ່ໃນອະດີດແລະຈະເປັນຢູ່ຄົງທີ່ຢ່າງບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ (ພຣະນິມິດ 1:4). ອົງພຣະເຢຊູກ່າວເຖິງພຣະອົງເອງວ່າ, “ເຮົາເປັນຢູ່ກ່ອນຮັບຮາຮາມ” (ໂຍຮັນ 8:58), ພຣະອົງໄດ້ເອົາຊື່ຈາກພຣະຄັມພິເດີມ, “ເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ເຮົາເປັນ” (ອພຍ 3:14). ອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ (1 ກອທ 15:20; ຄລຊ 1:18; ພນມ 1:5). ການທີ່ພຣະອົງໄດ້ຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຄົນມາເໝືອນກັນ.

ການຄົນມາຈາກຕາຍຂອງອົງພຣະເຢຊູມີຄວາມໝາຍສອງຢ່າງຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ: ອັນທຳອິດແມ່ນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈະໄດ້ຄົນມາຈາກຕາຍໃນເວລາເປົ່າແກຄັ້ງສຸດທ້າຍ ແລະພວກເຮົາຈະຄົນມາກັບອົງພຣະຄຣິດແລະມີອຳນາດຍ່າງໄປກັບພຣະອົງໃນວິທີທາງໃໝ່ (ໂຣມ 6:4). ສອງ, ພວກເຮົາຖືກສ້າງຕາມຮູບແບບຂອງພຣະເຈົ້າໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໃຫ້ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດຕາມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຖືກຊົງສ້າງຢ່າງນັ້ນເທົ່ານັ້ນ.

3. ພຣະຜູ້ສ້າງ ແລະພຣະຜູ້ຄຳຊູ (ໂກໂລຊາຍ 1:16-17)

ເວລາພຣະເຈົ້າຕັດສິນໃນເວລາສ້າງໂລກຈັກກະວານນັ້ນເປັນສຽງຂອງອົງພຣະເຢຊູ (ປຖມ 1). ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ. ເມື່ອມີຄຳຖາມວ່າແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ສ້າງໂລກນີ້? ຄຳຕອບສ່ວນຫລາຍໃນຖ້າມາກາງຄຣິສະຕຽນວ່າ, “ພຣະເຈົ້າ” ແຕ່ສ່ວນໜ້ອຍຕອບວ່າ, “ພຣະເຢຊູ.” ເຫັນວ່າໃນພຣະຄັມພິໄດ້ສອນເອົາໄວ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າໂລກຈັກກະວານໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໂດຍອົງພຣະເຢຊູ (ໂຍຮັນ 1:3, 12; ກຈກ 3:15; 1 ກອທ 8:6; ກລຊ 1:16; ຮຣ 1:2). ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນຢູ່ໃນຕຣີເອກການຸພາບ, “ໃຫ້ເຮົາສ້າງມະນຸດຕາມ

ແບບຮູບຂອງເຮົາ. (ປຸກມ 1:27). ຫວັງວ່າບົດຮຽນນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານມີຄວາມສົນໃຈເພີ່ມເພື່ອຈະໄດ້ສຶກສາ ຕໍ່ເຖິງມະນຸດຖືກສາງຂຶ້ນຕາມຮູບແບບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນເມື່ອພວກເຮົາຮູ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ ກໍເປັນການເຂົ້າໃຈດີທີ່ພຣະອົງຊົງປົວຄົນຕາບອດ, ຫູໜວກ, ຄົນພິການໃຫ້ຢ່າງໄດ້, ໄລ່ຜິອອກຈາກຄົນ, ລ້ຽງຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອນແລະ ປານ້ອຍສອງໂຕ. ການທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໝາຍສຳຄັນນີ້ໄດ້ສອນພວກເຮົາວ່າພຣະອົງຍັງສາມາດເຮັດເຊັ່ນ ນັ້ນໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້. ພຣະອົງສາມາດເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກຕາຍໄປນັ້ນເປັນຄົນມາອີກ, ຊ່ອຍຄອບຄົວແຕກແຍກໃຫ້ຄົນດີກັນ, ຊ່ອຍເຫລືອຄົນຕິດເຫລົ້າເມົາຢາໃຫ້ເປັນປົກກະຕິໄດ້. ພວກເຮົາຄວນ ເຊື່ອແລະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຢ່າງສຸດໃຈ.

ອົງພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ສ້າງແລະເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຄຳຊູ. ທຸກສິ່ງຢ່າງຖືກສນິດຕິດແໜ້ນເຂົ້າກັນເພາະອົງ ພຣະເຢຊູ (ຮຸ 1:3). ຖ້າປາສຈາກອົງພຣະເຢຊູແລ້ວທຸກສິ່ງກໍສລາຍໄປ ເຖິງຈະແມ່ນຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມ ສັມພັນ, ແລະຄຣິສຕະຈັກ. ແຕ່ຍ້ອນພຣະຄຸນແລະຄວາມຮັກຂອງອົງພຣະເຢຊູພວກເຮົາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢູ່ມີຊີວິດ ໄດ້. ພວກເຮົາຄວນຍອມໃຫ້ພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງຊຳຮະລ້າງ, ຊຳຮະໃຫ້ສະອາດເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ ເປັນຜູ້ທີ່ຊົງຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່.

4. ຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ສຸດ (ໂກໂລຊາຍ 1:18)

ອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນການຊົງສ້າງ ພຣະອົງເປັນຫົວ ແລະເປັນສີສະຂອງຄຣິສຕະຈັກ. ໃນ ພຣະຄັມພີແລ້ວຄຳວ່າຄຣິສຕະຈັກມີຄວາມໝາຍຫລາຍຢ່າງເຊັ່ນ: ຮ່າງກາຍ, ເຈົ້າສາວ, ຕຶກ, ແລະທົ່ງນາ. ບາງຄົນໄດ້ອະທິບາຍວ່າຄຣິສຕະຈັກເປັນອົງການທີ່ມີຊີວິດຢູ່. ຄຣິສຕະຈັກໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນດ້ວຍໂຄງການ, ມີຜູ້ນຳ, ມີຈຸດປະສົງ, ແລະກໍມີເປົ້າໝາຍ. ຄຣິສຕະຈັກມີຊີວິດຢູ່ເພາະອົງພຣະບິດາເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳພາຊ່ອຍເຫລືອ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນສີສະນີມີຄວາມໝາຍວ່າພຣະອົງເປັນສມອງມີຄວາມສລາດ, ເຮັດສິ່ງ ຖືກຕ້ອງ, ມີແຜນການດີທັງໝົດ. ອົງພຣະເຢຊູຍັງປະທານຄວາມຍິນດີ ສັນຕິສຸກໃຫ້, ແລະຍັງນຳພາໃຫ້ພວກ ເຮົາຢູ່ໃນໂລກດີ ແລະໂລກໜ້າໄດ້.

ອາຈານໂປໂລຊຽນເອົາໄວ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູຢູ່ເໜືອສັ່ງສິ່ງ. ພຣະອົງເປັນຜູ້ສົມຄວນນະມັສການ. ໂຣມ 14:11 ແລະ ຟິລິບປອຍ 2:10-11: “ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງທຸກເຂົ້າຈະໄດ້ຄຸລົງ ແລະທຸກໆລິ້ນຈະກ່າວ ນະມັສການ.” ໃນປີ້ມ ເອຊາຢາ 45 ໄດ້ປະກາດເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, “ເຮົາເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ແລະບໍ່ມີພຣະອົງອື່ນ” (ຂໍ້ 5-6, 14, 18, 22.) ພຣະເຈົ້າກໍບອກເຊັ່ນວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ, ຜູ້ ຄຳຊູ, ພຣະຜູ້ຊ່ອຍ, ຜູ້ແກ້ແຄ້ນ ແລະອື່ນໆອີກ. ອາຈານໂປໂລກໍໄດ້ຊຽນເອົາໄວ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູຍັງເປັນອົງ ພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ສູງສຸດ.

5. ເປັນພຣະເຈົ້າຢ່າງຄົບເຕັມ (ໂກໂລຊາຍ 1:19)

ອາຈານໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ສັກສິກໃນຂໍ້ກ່ອນນີ້ ໃນຂໍ້ນີ້ເພິ່ນຫວນມາກ່າວເຖິງການ ເປັນມະນຸດຂອງພຣະອົງ ຂໍ້ 19. “ການເປັນພຣະເຈົ້າຢ່າງຄົບເຕັມໃນອົງພຣະເຢຊູ” ໝາຍຄວາມວ່າພຣະເຢ

ຊຸບໄດ້ເໝືອນພວກເຮົາ. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າສ່ວນນຶ່ງ ພຣະອົງເປັນ ພຣະບິດາ ແລະເປັນອົງພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽດຄືກັນ. ເວົ້າໄດ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າ 100 % ແລະເປັນມະນຸດ 100 % ໃນເວລາດຽວກັນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດກິດການຕ່າງໆໃນອົງພຣະເຢຊູ ແລະຜ່ານທາງອົງພຣະເຢຊູ.

ອາຈານໂປໂລໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອຄຣິສະຕຽນເມືອງເອເຟໂຊ (3:14-21), ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາ “ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມເຕັມສົມບູນຂອງພຣະເຈົ້າທຸກປະການ.” (3:19). ໂດຍສະເພາະຢາກໃຫ້ພວກເຂົາປະສົບກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ໝາຍເຫດ: ອາຈານໂປໂລບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າພວກເຮົາເທົ່າທຽບກັບພຣະເຢຊູ ຫລືພຣະບິດາເຈົ້າ ແຕ່ໄດ້ເວົ້າວ່າພວກເຮົາຢູ່ໃນອົງພຣະເຢຊູຫລາຍຂຶ້ນ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນສັກສິດແຕ່ປະການໃດ, ແຕ່ພວກເຮົາຢູ່ໃນອົງພຣະຄຣິດ ພວກເຮົາສາມາດເຕັມແລ້ວກໍເຕັມອີກດ້ວຍພລັງອຳນາດ. ຄວາມຈິງມີຢູ່ວ່າໃນຖານະພວກເຮົາເປັນຜູ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູ ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍເປັນສາວິກທີ່ດີສຸດຍອດ ຍ່ອມມີຫ້ອງພ້ອມທີ່ຈະຈະເຣີນຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ.

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ອົງພຣະເຢຊູເປັນທັງສອງຄືເປັນຜູ້ສັກສິດແລະເປັນມະນຸດ. ພຣະອົງເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາກັບຄືນດີກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງພວກເຮົາຕາມຮູບແບບຂອງພຣະບິດາ. ພຣະອົງໄດ້ໂຖ່ພວກເຮົາແລະໃຫ້ພວກເຮົາກາຍເປັນຜູ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່. ອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ອຸ້ມຊູ ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະສົມຄວນທີ່ພວກເຮົາຈະນະມັສການພຣະອົງ. ເວລາພຣະອົງຢູ່ໃນໂລກນີ້ ພຣະອົງບໍ່ເປັນພຽງຄຣູສອນທີ່ດີເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພຣະອົງເປັນຈອມກະສັດຂອງກະສັດ, ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະທັງຫລາຍ.

ຄຳຖາມ:

10. ທ່ານຈະເວົ້າແນວໃດໃນເມື່ອຮູ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນຮູບແບບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ທ່ານກັບຄືນເປັນຮູບແບບຂອງພຣະເຈົ້າ?
11. ສົນທະນາເຖິງຄວາມແຕ່ຕ່າງລະຫວ່າງ ເປັນຜູ້ທຳອິດໃນການຊົງສ້າງ ແລະເປັນຜູ້ທຳອິດຄືນມາຈາກຕາຍ. ໃຫ້ອະທິບາຍເຖິງການເປັນຜູ້ທຳອິດໃນການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຢຊູ.
12. ທ່ານເຄີຍພິຈາລະນາເບິ່ງບໍ່ວ່າອົງພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ ແລະຄຳຊູທຸກສິ່ງ? ໃນເມື່ອທ່ານກຳລັງພິຈາລະນາໃນສິ່ງນີ້ ທ່ານຈະເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງທ່ານຢ່າງໃດ?
13. ອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ສຸດ. ໃນເມື່ອເປັນຢ່າງນີ້ ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ແຕກຕ່າງກັບຜູ້ນຳສາສນາອື່ນໆແນວໃດ?
14. ເຮັດແນວໃດພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົມບູນຂອງພຣະເຈົ້າ? ທ່ານຊອກສແວງຫາໃຫ້ຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສົມບູນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່?
- 15.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ບົດຮຽນທີ 4

ຍຶດຄວາມຫວັງໄວ້ໃຫ້ພັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂກໂລຊາຍ 1:20-23

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂກໂລຊາຍ 1:20-23

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການທີ່ອົງພຣະເຊື້ອໄດ້ກະທຳທີ່ໄມ້ກາງແຂນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຄືນດີກັບພຣະອົງແລະປະທານຂ່າວດີແຫ່ງຄວາມຫວັງ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນເຮືອງຫຍັງທີ່ອາຈານໂປໂລມອບໃຫ້ຄຣິສະຕຽນເມືອງໂກໂລຊາຍແລະພວກເຮົາເໝືອນກັນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈດີເຖິງຄວາມຫວັງທີ່ມີໃນອົງພຣະຄຣິດ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຄືນດີກັບພຣະອົງອີກ.

ຄຳນຳ

ມີຜົວເມັງຄູ່ນຶ່ງມາຫາ ປົກສາກັບຂ້າພະເຈົ້າເພາະທັງສອງກຽດຊັງກັນ ແຕ່ຕັດສິນໃຈຢູ່ຮ່ວມກັນເພາະເຫດຜົນຫລາຍປະການ. ພວກເຂົາຄິດວ່າບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກວ່າທັງສອງພວກເຮົາບໍ່ສະບາຍໃຈ ເພາະທັງສອງຄົນຮັກສາຄວາມລັບເອົາໄວ້ ແລະຢູ່ຮ່ວມກັນເພື່ອລູກ. ອີກອັນນຶ່ງພວກເຂົາອາດບໍ່ມີເງິນທີ່ຈະແຍກໄປເຊົ່າເຮືອນຢູ່ຄົນລະບ່ອນ ແລະຈ້າງທະນາຍຄວາມຢ່າຮ້າງ.

ທັງສອງເປັນຄົນເຮັດການເຮັດງານ ພວກເຂົາພາກັນຢູ່ຢ່າງເປັນລະບຽບ ແຕ່ຂາດຄວາມຮັກ ແລະຄວາມສັມພັນ. ທັງສອງບໍ່ຍອມຮັບເອົາຄຳແນະນຳຈາກຂ້າພະເຈົ້າຄືໃຫ້ຍອມແລະລົງລອຍກັນ. ພວກເຮົາຄິດວ່າທາງດີສຸດຄືແຍກກັນຢູ່ເພື່ອສັນຕິສຸກຂອງທັງສອງຝ່າຍ. ຂ້າພະເຈົ້າອ້ອນວອນເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາສ້າງຄວາມຮັກແລະຄວາມສັມພັນອັນໃດອັນນຶ່ງຂຶ້ນມາໃໝ່.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ຍິນດີກັບການຈັດການຕາມໃຈມັກຂອງພວກເຮົາ. ໃນໂຣມ 5:8 ສອນພວກເຮົາ, “ແຕ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ ຄືຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍັງເປັນຄົນຜິດບາບຢູ່ນັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຍອມສິ້ນພຣະຊົນແທນເຮົາທັງຫລາຍ.” ພຣະອົງໄດ້ເຮັດຫລາຍເຫລືອລົ້ນນັບກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດແລະຫວັງເອົາໄວ້ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງອີກ.

1. ຢູ່ຫ່າງຈາກພຣະເຈົ້າ (ໂກໂລຊາຍ 1:20-21)

ຄວາມບາບໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຖືກແຍກອອກຈາກພຣະເຈົ້າ. ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເປັນລະບຽບ. ທຸກສິ່ງຢ່າງໄດ້ຖືກຊົງສ້າງຜ່ານທາງອົງພຣະເຊື້ອ ແລະເພື່ອພຣະອົງ, ແຕ່ເຫັນວ່າຍ້ອນຄວາມບາບທຸກສິ່ງຢ່າງບໍ່ໄດ້ເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຕັ້ງພຣະທັຍເອົາໄວ້. ໃຫ້ອ່ານໂຣມ 8:19-23.

ອາຈານໂປໂລໃຊ້ຄຳເວົ້າສອງຄຳເວົ້າອະທິບາຍເຖິງຄວາມແຍກອອກ: ເປັນຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະເປັນສັດຕູ. ເປັນຄົນຕ່າງດ້າວໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ເປັນຂອງພຣະອົງ, ເປັນຄົນຂອງຊາດອື່ນ, ບໍ່ເປັນທັມມະຊາດ. ລູກຊາຍລູກຜູ້ທີ່ສາມຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ໂຮເຊອາ ຈາກຍິງໂສເພນີ, ໂກເມີ ມີຊື່ວ່າ ໂລອາມີ (ຮຊອ 1:8) ແປ ວ່າ “ບໍ່ແມ່ນຄົນຂອງເຮົາ” ໝາຍຄວາມວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ເປັນຄົນຂອງເຮົາ.” ຄວາມແຕກຕ່າງມີຢູ່ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າກ່ອນພວກເຮົາໄດ້ຮັບເອົາອົງພຣະເຢຊູ ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນແລ້ວພວກເຮົາກໍຖືກໂຖ່ແລະປະທານຄວາມພົ້ນໃຫ້ ເໝືອນກັບຜູ້ປະກາດພຣະທັມໂຮເຊອາ ໃນທີ່ສຸດໄດ້ປ່ຽນຊື່ ໂລອາມີ ມາເປັນອາມິກາຍ “ເປັນ ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ” ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າເປັນຂອງເຮົາ (ໂຮເຊອາ 2:23).

ຄວາມບາບແລະມານຊາຕານໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິ່ງພຣະເຈົ້າສ້າງດີນັ້ນກາຍເປັນການຝ່າຝືນ ແລະຊົ່ວຮ້າຍໄປດັ່ງນັ້ນ ມະນຸດເຮົາຈຶ່ງຕົກຂາດຈາກຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໄປ. ແຕ່ຍັງມີຂ່າວດີຄືພວກເຮົາໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໃໝ່ໂດຍການກະທຳຂອງອົງພຣະເຢຊູທີ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຖືກໂຖ່ໄວ້ແລ້ວຈາກຄວາມຜິດບາບທັງສິ້ນ. ການຮູ້ຈັກຢ່າງນີ້ຈະໄດ້ເປີດເສຍທີ່ແຜ່ນດິນໃໝ່ແລະສວັນໃໝ່ໃນຄາວສຸດທ້າຍ (ພນມ 21:1-2). ການໂຖ່ນັ້ນເລີ້ມແຕ່ດຽວນີ້ໄປຕອລອດການ.

2. ມີການຄົນດີຫລາຍຢ່າງທີ່ຕ້ອງພິຈາລະນາ (ໂກໂລຊາຍ 1:22)

1. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານການຄົນດີທົ່ວໄປໃນໂລກແລະສວັນ. (ໝາຍເຫດ: ນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຊ່ອຍທຸກຄົນອອກຈາກຄວາມດີຂອງພຣະອົງ. ພຣະຄັມພິໄດ້ກ່າວເຖິງໝໍ້ນະຣົກແລະສວັນຢ່າງຍືດຍາວ.) ການຄົນດີທົ່ວໄປໝາຍຄວາມວ່າ, ພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ນຳສັນຕິສຸກ ແລະເປັນລະບຽບຂອງການຊົງສ້າງທີ່ຄວາມບາບ ແລະມານໄດ້ທຳລາຍ. ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ຄຣິສຕະຈັກໃນໂລກນີ້ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ແຜນການຂອງພຣະອົງສຳເລັດ.

2. ພຣະເຈົ້າປະທານການຄົນດີສະເພາະຕໍ່ທຸກໆຄົນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ເພື່ອໃຫ້ຮັບຄວາມພົ້ນໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ກ່າວວ່າແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນສາມາດຄົນດີກັບພຣະເຈົ້າຄືໄດ້ຍົກເອົາກຳແພງອອກໄປ, ການເປັນສັດຕູຂອງພຣະອົງອອກໄປ ແລະກາຍເປັນເພື່ອນສນິດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອົງພຣະເຢຊູມີພຣະປະສົງຮ້ອງພວກສາວິກວ່າມິດສະຫາຍ, “ຕໍ່ໄປນີ້ເຮົາບໍ່ເອີ້ນທ່ານທັງຫລາຍວ່າຂ້ອຍໃຊ້ ເພາະຂ້ອຍໃຊ້ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່ານາຍຂອງຕົນເຮັດອັນໃດ ແຕ່ເຮົາເອີ້ນພວກທ່ານວ່າມິດສະຫາຍ ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ ກໍໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກທ່ານຊາບແລ້ວ.” (ໂຢຮັນ 15:15). ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຖານະເປັນເພື່ອນ ຫລືມິດສະຫາຍຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາບໍ່ມີຈຸດດ່າງພ້ອຍອີກຕໍ່ໄປ (22). ເບິ່ງເອເຟໂຊ 5:25-26), ອົງພຣະເຢຊູທຽບພວກເຮົາເປັນເຈົ້າສາວ. ພຣະເຢຊູຈະໄດ້ໂຖ່ພວກເຮົາຈາກການສາບແຊ່ແລະອຳນາດຂອງຄວາມຜິດບາບໝົດສິ້ນ ແລະຈາກມານຊາຕານ.

ການທີ່ໄດ້ຄົນດີກັບພຣະເຈົ້າ “ໂດຍທາງພຣະເຢຊູສິ້ນພຣະຊົນ” (ຄລຊ 1:21), “ໄດ້ຮັບສັນຕິສຸກດ້ວຍພຣະໂລຫິດທີ່ໄຫລອອກມາເທິງໄມ້ກາງແຂນ” (ຄລຊ 1:20), ເຮັບເຮີ ໄດ້ເພີ່ມວ່າ, “ດ້ວຍພຣະບັດຍັດນັ້ນເກືອບທຸກສິ່ງຕ້ອງຊຳຮະດ້ວຍເລືອດ ແລະຖ້າບໍ່ມີເລືອດໄຫລອອກແລ້ວການໃຫ້ອະພິພິກຳບໍ່ມີ.” ອົງພຣະເຢຊູ

ເປັນທັງພຣະເຈົ້າແລະນະນຸດ ພຣະອົງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປອງດອງຄົນດີກັບພຣະເຈົ້າດ້ວຍການກະທຳທີ່ໄມ້
ກາງແຂນຢ່າງທຸກທໍຣະມານ.

ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຕອບສນອງໃນການປອງດອງ ຄືໃຫ້ພວກເຮົາເປັນສາຂາແຫ່ງການປອງ
ດອງຕໍ່ຄົນອື່ນ. ອ່ານ 2 ກະທ 5:18-19. ມີສາມຢ່າງທີ່ຂຽນໄວ້ຢູ່ໃນສອງຂໍ້ນີ້ເພື່ອພວກເຮົາຈະຕອບສນອງຕໍ່
ການປອງດອງຈາກພຣະເຈົ້າ.

1. ພວກເຮົາມີໜ້າທີ່ປະກາດໃນການຄົນດີ. ພວກເຮົາຕ້ອງທາງເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນຄົນດີກັບພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ
ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສືບຕໍ່ຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງອີກ.
2. ພວກເຮົາມີເຮືອງດີທີ່ຈະປະກາດໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ແລະຮັບເອົາ. ການເປັນພາກສ່ວນຂອງໜ່ວຍປະກາດ
ຫລືຄຣິສຕະຈັກເປັນປໂຍດ ແຕ່ສິ່ງດີກວ່າຄືໃຫ້ພວກເຮົາປະກາດເປັນພະຍານເຖິງປະສົບການທີ່ເຮົາ
ໄດ້ຮັບຜ່ານທາງການປອງດອງຂອງອົງພຣະຄຣິດໃນຊີວິດ. ການປະກາດໄດ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຮົາ
ຖວາຍຊີວິດຈິດໃຈຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູ. ການປະກາດຢ່າງນີ້ຕ້ອງອອກມາຈາກຈິດໃຈເພາະອົງພຣະເຢຊູ
ໄດ້ກະທຳໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.
3. ພວກເຮົາເປັນທູດຂອງພຣະເຈົ້າ ທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຮົາໄປ ເຮົາເປັນຕົວແທນຂອງພຣະອົງ ຄຳຖາມມີ
ຢູ່ວ່າເຮົາຈະເປັນຕົວແທນທີ່ດີ ຫລືຈະເຮັດໃຫ້ເສັ້ງຫາຍ.

3. ຄວາມເຊື່ອ ແລະຄວາມຫວັງ (ໂກໂລຊາຍ 1:23)

ການເຂົ້າໄປສູ່ການຄົນດີນັ້ນຄືຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຫວັງ. ອາຈານໂປໂລໝູນໃຈໃຫ້ພວກເຮົາເອົາໃຈ
ໃສ່ທັງສອງຢ່າງ ການທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຄືເພີ່ມຄວາມຮູ້ເຮືອງພຣະເຈົ້າ ແລະຝຶກຫັດການເປັນສາວິກ
ໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງຈື່ເອົາໃນຄຳຮຽກຮ້ອງຈາກພຣະເຈົ້າ, ຄວາມພົ້ນທີ່ໄດ້ຮັບ, ແລະຈື່ເອົາໄວ້ວ່າພວກ
ເຮົາຢູ່ໃນໂລກແຫ່ງຄວາມຕາຍ ແຕ່ໃຫ້ເຂົ້າໃຈເອົາໄວ້ອີກວ່າສວັນກຳລັງລໍຄອຍພວກເຮົາຢູ່.

ພວກເຮົາຕ້ອງເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງເຖິງແມ່ນຈະພົບກັບບັນຫາໆປະການໃນຊີວິດ. ອາຈານໂປໂລຊັກ
ຊວນຄຣິສະຕຽນເມືອງໂກໂລຊາຍໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນຄົງ ຍິດຖືທິນທາງຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນ. ອາຈານໂປໂລໄດ້
ກ່າວເຖິງຄວາມຫວັງຂອງພວກເຂົາ(ກລຊ 1:5) ເຖິງຄວາມເຊື່ອອັນແຂ້ມແຂງຂອງພວກເຂົາໃນອົງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ, ຜູ້ເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ, ພຣະຜູ້ຄຳຊູ, ພຣະຜູ້ເຮັດໃຫ້ຄົນດີ. “ຄວາມຫວັງທີ່ເຮົາຍິດຖືນັ້ນເປັນສະໝໍທີ່ແທ້
ຈິງແລະໝັ້ນຄົງຂອງຈິດໃຈ ຄວາມຫວັງນັ້ນນຳໄປສູ່ບ່ອນສັກສິດທີ່ສຸດຢູ່ເບື້ອງຫລັງຜາກັ້ງ ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງນຳ
ໜ້າໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປກ່ອນແທນພວກເຮົາແລ້ວ. (ເຮັບເຮີ 6:19-20). ຄວາມຫວັງທີ່ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວແນ່
ນອນ ບໍ່ແມ່ນໄປຕາມລົມຫລືໂຊກດີເທົ່ານັ້ນ. ເຮັບເຮີ ບົດ 11 ໄດ້ເປັນຄຳສອນດີເຖິງຄວາມຫວັງຂອງຜູ້ເຊື່ອ
ກ່ອນໆເພື່ອຈະໃຊ້ເປັນຕົວຢ່າງອັນດີ. “ອັນນຶ່ງ, ຄວາມເຊື່ອຄືຄວາມແນ່ນອນໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຫວັງໄວ້ ເປັນ
ຄວາມຕາຍໃຈໃນສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນກັບຕາ. (ເຮັບເຮີ 11:1).

ຄວາມໝາຍແລະພາກປະຕິບັດ

ຄູ່ຜົວເມັງທີ່ມາຫາພະເຈົ້າຕອນທຳອິດນັ້ນຕັດສິນໃຈວ່າຈະຢູ່ດ້ວຍກັນຢ່າງເປັນລະບຽບ ແຕ່ຂາດຄວາມຮັກຄວາມສັມພັນ ພວກເຂົາຈະຢູ່ນຳກັນຕໍ່ໄປເພາະເຫັນແກ່ລູກ ແລະບໍ່ຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນດູກ. ແຕ່ເຫັນວ່າພວກເຂົາຈະມີຄວາມທຸກຂະເວດທະນາໃນຄອບຄົວໃນເມື່ອທັງສອງມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້. ຖ້າຢາກໃຫ້ຢູ່ນຳກັນໄດ້ຈຳເປັນຕ້ອງຍອມຮ່ວມກັນຕໍ່ສູ້ກັບຊີວິດທີ່ຂຶ້ນລົງ ເປັນຫ່ວງເປັນໄຍ ແລະມີຄວາມຮັກຕໍ່ກັນແລະກັນ.

ຄຳຖາມ:

16. ເມື່ອໃດທ່ານຮູ້ຈັກວ່າທ່ານໄດ້ຂາດຈາກພຣະເຈົ້າໄປ? ແລະເມື່ອໃດທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າພວກທ່ານໄດ້ຢູ່ຫ່າງກັນໃນດ້ານຜົວເມັງ?
17. ທ່ານເຄີຍຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າພຽງບາງພາກສ່ວນເທົ່ານັ້ນບໍ່? ຖ້າມີ, ມີອັນໃດເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປ?
18. ສິນທະນາກັນເຖິງການຄືນດີທົ່ວໄປແລະການຄືນດີສະເພາະໃນຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ?
19. ເມື່ອໃດທ່ານໄດ້ສະແດງອອກມາເຖິງຄວາມເຊື່ອອັນໝັ້ນຄົງ ແລະຄວາມຫວັງອັນເຂັ້ມແຂງ? ແມ່ນໃຜເປັນຕົວຢ່າງດີໃນເລື່ອງຄວາມເຊື່ອໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ບົດຮຽນທີ 5

ຂໍ້ເລິກລັບຂອງພຣະຄຣິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂກໂລຊາຍ 1: 24-29

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂກໂລຊາຍ 1: 24-29

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: "ພຣະຄຣິດຢູ່ໃນເຈົ້າ" ເປັນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ມະນຸດໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສະຫງ່າຣາສີ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ເປັນຫຍັງພຣະຄຣິດໃນຂ້ອຍຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຫວັງວ່າຈະໄດ້ເຖິງສະຫງ່າຣາສີ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຈະມີປະສົບການກັບຂໍ້ເລິກລັບຂອງພຣະຄຣິດໃນຊີວິດແຕ່ລະວັນ.

ອ່ານລວບ: ຂໍ້ເລິກລັບຂອງພຣະຄຣິດກໍຄືພຣະຄຣິດຢູ່ໃນເຈົ້າ, ຄວາມຫວັງອັນສະຫງ່າຣາສີ. ໃນພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາມີທຸກຢ່າງເພື່ອດຳເນີນຊີວິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສະຫງ່າຣາສີ.

ຄຳນຳ

ທ່ານຄິດເຖິງຫຍັງແດ່ເວລາໄດ້ຍິນຄຳວ່າຂໍ້ເລິກລັບ? ທັມມະດາແລ້ວພວກເຮົາຈະຄິດເຖິງສິ່ງທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ຍາກ, ຫລືບັນຫາທີ່ຍັງບໍ່ມີຄຳຕອບ. ເວລາທ່ານມີກະດາດນ້ອຍທ້າຮ້ອຍແຜ່ນທີ່ຈະປະກອບໃຫ້ເປັນຮູບ ແຕ່ບໍ່ມີແບບຢ່າງຫລືຮູບສຳເຣັດໃຫ້ເບິ່ງ ເວລານັ້ນທ່ານຮູ້ວ່າຕົວເອງມີເຣື່ອງເລິກລັບ ເພາະທ່ານບໍ່ສາມາດຮູ້ວ່າຈະເລີ້ມຈາກກະດາດເຈັ້ງແຜ່ນໃດ ແລະເວລາເຣັດແລ້ວຈະອອກມາເປັນຮູບຫຍັງ.

ໃນບົດຮຽນນີ້, ພວກເຮົາຈະຄົ້ນຄວ້າເບິ່ງຂໍ້ເລິກລັບຂອງພຣະຄຳພີເຣື່ອງນຶ່ງ. ສຳລັບໃນພຣະຄຳພີໃໝ່, ຄຳວ່າ"ເລິກລັບ" ເວົ້າເຖິງເຣື່ອງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍມາກ່ອນ ແຕ່ໃນຕອນນີ້ຄຳຕອບໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແລ້ວ. ການຊົງໄຖ່ຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຮູບພາບທີ່ຄົບຖ້ວນ ສະນັ້ນໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າພວກເຮົາໄດ້ມີຄຳອະທິບາຍສຳລັບສິ່ງທີ່ເຄີຍເປັນເຣື່ອງເລິກລັບ ແລະໄດ້ມີຄຳຕອບສຳລັບຄຳຖາມທີ່ບໍ່ເຄີຍມີຄຳຕອບ.

1. ຂໍ້ເລິກລັບເຣື່ອງການຊົມຊື່ນຍິນດີເວລາທຸກລຳບາກ (ໂກໂລຊາຍ 1: 24-25)

ຈາກພຣະທັມໂກໂລຊາຍ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໂປໂລຍັງບໍ່ເຄີຍໄດ້ພົບສະມາຊິກຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ໂກໂລຊາຍ (ກລຊ 2: 1), ນອກຈາກຜູ້ນຳຂອງຄຣິສຕະຈັກຊື່ເອປາຟາ. ໂປໂລເລີ້ມຈົດໝາຍດ້ວຍການແນະນຳຕົວເອງ, ໃຫ້ເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ມາຢາມພວກເຂົາເຈົ້າ, ແລະເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຖືກຄວາມທຸກລຳບາກ. ທ່ານໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ເວລາພຣະຄຣິດຢູ່ໃນຜູ້ໃດ, ຄວາມຍິນດີຈະເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ນັ້ນ ເຖິງວ່າຈະປະສົບກັບຄວາມຍາກລຳບາກຢ່າງໜັກໜ່ວງຕາມ.

ໃນຂໍ້ 24, ໂປໂລບອກວ່າ, ໃນຖານະຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ, ທ່ານມີຄວາມຍິນດີເມື່ອໄດ້ຊ່ວຍແບກຄວາມທຸກ, ຕາງໜ້າພຣະຄຣິດ, ເພື່ອໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. "ສ່ວນການຊົງທົນທຸກຂອງພຣະຄຣິດທີ່ຍັງຂາດຢູ່ນັ້ນ" ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າການທົນທຸກຂອງພຣະຄຣິດຍັງບໍ່ພຽງພໍ ແລະຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງທຸກເພີ່ມເພື່ອໃຫ້ວຽກຂອງພຣະອົງໄດ້ສຳເລັດ; ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດວຽກການໄຖ່ມະນຸດສຳເລັດແລ້ວທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ໂປໂລຮູ້ດີແລະໄດ້ປະກາດສເມີວ່າຜູ້ທີ່ເດີນກັບພຣະຄຣິດແລະເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຈະພົບກັບການຕໍ່ສູ້ ແລະອາດຈະພົບຄວາມທຸກລຳບາກ. ພຣະຄຣິດໄດ້ບອກໂປໂລຕອນທີ່ທ່ານໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າການນຳຂ່າວປະເສີດໄປຫາຄົນຍິວ, ຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະກະສັດ ຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກ (ກກ 9: 15-16). ໂປໂລເຫັນການທຸກລຳບາກແມ່ນຄຳຍັງຍິນວ່າທ່ານໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ ແລະໂປໂລເອງມີຄວາມສຸກໃຈໃນຄວາມທຸກນັ້ນເພາະໄດ້ນຳຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູໄປເຖິງຄົນອື່ນໆ (ກກ 5: 41). ໂດຍການຊົງຢູ່ດ້ວຍແລະຣິດເດດຂອງພຣະຄຣິດ, ໂປໂລສາມາດເຮັດໄດ້ທຸກຢ່າງເພື່ອນຳການສັຣເສີນມາສູ່ພຣະເຈົ້າ (ຟລປ 4: 13).

ໃນໂກໂລຊາຍ 1: 25, ໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍຄວາມຈິງຫລາຍຢ່າງກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ນຳຂ່າວປະເສີດໃຫ້ໄປເຖິງຄົນອື່ນໆ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນໂປໂລໃຫ້ນຳຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູ ໃຫ້ໄປເຖິງຄົນທັງຫລາຍ, ຊຶ່ງຮ່ວມກັບຊາວໂກໂລຊາຍດ້ວຍ. ການຮັບໃຊ້ຂອງໂປໂລເປັນຜົນສຳລັບພຣະຄຣິດແລະຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ; ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຄືສິ່ງ "ເລິກລັບທີ່ໄດ້ຊົງບັງໄວ້ແຕ່ຫລາຍເຊັ່ນ...ແລະບັດນີ້ໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ປາກົດແຈ້ງ." ໂປໂລເອີ້ນວ່າຄວາມເລິກລັບຂອງພຣະຄຣິດ ຊີວິດປ່ຽນແປງເມື່ອມີພຣະອົງຢູ່ໃນຄວາມຫວັງໃນປະສົບການກັບສະງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ.

2. ຂໍ້ເລິກລັບເຣື່ອງພຣະຄຣິດຊົງມີຊີວິດຢູ່ໃນທ່ານ (ໂກໂລຊາຍ 1: 26-27)

ຂໍ້ເລິກລັບເຣື່ອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກປິດໄວ້ຕັ້ງແຕ່ສວນເອເດນ; ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກໄວ້ວ່າພຣະອົງຈະສົ່ງຜູ້ປິດປ່ອຍລົງມາເພື່ອຢຽບຫົວໆ ແລະນຳມະນຸດໃຫ້ກັບມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງ (ປຖກ 3: 15), ແຕ່ມະນຸດຍັງບໍ່ເຫັນຮູບພາບແບບບໍຣິບູນ; ຊາວຍິວຜູ້ລໍຄອຍພຣະຜູ້ໂຜດຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດດາວິດ ແລະຈະເກີດທີ່ເມືອງເບັດເລເຮັມ (ລກ 2: 14), ແຕ່ວັນເວລານັ້ນຍັງເປັນຂໍ້ເລິກລັບສຳລັບພວກເຂົາເຈົ້າ.

ມາເຖິງຕອນນີ້, ພາກທີໜຶ່ງຂອງຂໍ້ຄວາມເລິກລັບໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແລ້ວ ຄື: ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຜູ້ໂຜດ ຜູ້ທີ່ທຸກຄົນລໍຄອຍ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກອັບຣາຮາມ ແລະໂດຍຄົນໜຶ່ງໃນເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງພຣະຄຣິດ, ຄົນທັງໂລກຈະໄດ້ຮັບພອນ (ຄລຕ 3: 16). ພາກທີສອງຂອງຂໍ້ເລິກລັບເຣື່ອງພຣະຄຣິດກໍຄືພຣະເຢຊູຈະຊົງໂຜດຄົນທຸກຊາດທຸກພາສາ (ມທ 28: 19-20; ພນມ 5: 9-10) ແລະຈະນຳພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກຊຶ່ງເປັນພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ. ໂປໂລເປັນເຄື່ອງມືທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເພື່ອນຳຄົນຕ່າງຊາດ, ກະສັດ, ຊາວອິສຣາເອນເພື່ອຂຍາຍຄຣິສຕະຈັກຊຶ່ງແມ່ນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ ຫລືໄພ່ພົນກຸ່ມໃໝ່ຂອງພຣະເຈົ້າ (ກກ 9: 15). ພາກທີສາມແລະສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຂໍ້ຄວາມເລິກລັບຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃນໂກໂລຊາຍ 1: 26-27 ຄື "ພຣະຄຣິດໃນທ່ານ, ຄວາມຫວັງແຫ່ງສະງ່າຣາສີ." ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຂົ້າໃຈ "ການຊົງຢູ່ດ້ວຍ" ຈົນກວ່າຫລັງຈາກວັນເພັນເຕຄໍສະເຕ (ກກ 1: 8-9; ກກ 2). ພຣະເຢຊູຊົງບອກພວກສາວິກວ່າພຣະ

ອົງຈະໄປຫາພຣະບິດາ ແລະພຣະອົງຈະສົ່ງພຣະຜູ້ເລົ່າໂລມ ຊຶ່ງເປັນພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງ ລົງມາຢູ່ກັບພວກເຂົາ; ພຣະອົງຈະມາຢູ່ກັບຜູ້ເຊື່ອທຸກຄົນ (ຍຣ 14: 23). ໃນໂຍຮັນ 14: 12, ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, ວ່າ "ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາກໍຈະເຮັດກິດການທີ່ເຮົາເຮັດຢູ່ນັ້ນເໝືອນກັນ ແລະຜູ້ນັ້ນຈະເຮັດການໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ ເພາະວ່າຝ່າຍເຮົາໄປເຖິງພຣະບິດາ." ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ກັບຜູ້ເຊື່ອຕອດໄປເປັນນິດ (ຍຣ 14: 16-21). ຄວາມພົ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກການຖືກົດຕ່າງໆ, ແຕ່ຄວາມພົ້ນໄດ້ມາເພາະຄວາມເຊື່ອແລະການຊົງຢູ່ຂອງພຣະຄຣິດໃນທ່ານ, "ຜູ້ທີ່ມີພຣະບຸດ ກໍມີຊີວິດ" (1 ຍຣ 5: 11-12).

3. ຂໍ້ເລິກລັບເລື່ອງການຮັບໃຊ້ທີ່ເກີດຜົນ (ໂກໂລຊາຍ 1: 28-29)

ພຣະເຢຊູຄືກຸນແຈຂອງການຮັບໃຊ້ແລະການປະກາດ (1: 27); ເພາະພຣະຄຣິດຊົງເປັນຄວາມຫວັງແຫ່ງສະຫງ່າຣາສີ, ພຣະອົງຊົງເປັນຈຸດດຽວຂອງຊີວິດແລະການຮັບໃຊ້. ພຣະຄຣິດຊົງເປັນຄວາມຫວັງຂອງທຸກຄົນໃນໂລກ; ແລະບໍ່ມີນາມອື່ນທີ່ມະນຸດຈະໄດ້ພົ້ນ ນອກຈາກນາມເຢຊູ (ກກ 4: 12). ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເກີດໃໝ່ໃນພຣະວິນຍານ ຈຶ່ງຈະໄດ້ເຂົ້າແຜ່ນດິນສວັນຂອງພຣະເຈົ້າ (ຍຣ 3: 3-5).

ຜ່ານທາງພຣະເຢຊູມີການອະພິຍຄວາມຜິດບາບ, ການຊົງຢູ່ດ້ວຍຂອງພຣະວິນຍານພຣະເຈົ້າ, ແລະການຊ່ວຍເຫຼືອທຸກຢ່າງເພື່ອການດຳເນີນຊີວິດໃນທາງບໍຣິສຸດ. ໂປໂລໄດ້ປະກາດພຣະຄຣິດ-ຣິດເດດແລະສະຕິປັນຍາ, ພຣະເຈົ້າແລະພຣະຜູ້ໂຜດອົງດຽວ-ຜູ້ຊົງໂຜດ, ລ້າງໃຫ້ບໍຣິສຸດ, ປະທານຣິດເດດ, ນຳພາ, ແລະເລົ່າໂລມພວກເຮົາ.

ຜູ້ຮັບໃຊ້ແລະຄຣິສຕຽນທຸກຄົນຈະຕ້ອງປະກາດພຣະຄຣິດ, ແລະໝູນໃຈທຸກຄົນໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດໃນພຣະອົງ. ພວກເຮົາປະກາດຂ່າວປະເສີດ ເພື່ອຄົນອື່ນໆຈະໄດ້ພຣະຄຣິດໄປຢູ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ; ພຣະອົງຊົງເປັນຄວາມຫວັງແຫ່ງສະຫງ່າຣາສີ. ການປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງພວກເຮົາເປັນສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າຫລາຍ.

ເປົ້າໝາຍເລື່ອງການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຮົາແມ່ນຊ່ວຍຜູ້ເຊື່ອໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່; ຜູ້ເຊື່ອທັງຫລາຍຈະຕ້ອງມີລັກສະນະຄ້າຍກັບພຣະຄຣິດ ໃນຄວາມຄິດ, ຄວາມຮັກ, ການຮັບໃຊ້, ການອ້ອນວອນ, ແລະການໝູນໃຈຄົນອື່ນໆເໝືອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເປັນແບບຢ່າງໄວ້. ເປົ້າໝາຍຂອງການຮັບໃຊ້ ຄືຊ່ວຍທຸກຄົນໃຫ້ໄປເຖິງຫລັກຊັຍ. ພຣະອົງຊົງເປັນຄວາມສາມາດ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຕ້ອງການ, ແລະຣິດເດດ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຮັດຈົນສຸດໃຈ ເພື່ອສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະອົງ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

"ພຣະຄຣິດຊົງເປັນຄວາມຫວັງແຫ່ງສະຫງ່າຣາສີ" ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດສຳລັບທ່ານ ກ່ອນໄດ້ສຶກສາບົດຮຽນນີ້? ຄຳອະທິບາຍທີ່ຜ່ານມາພຽງພໍບໍ່ ຫລືຫລາຍໂພດ? ໃນຕອນນີ້ "ພຣະຄຣິດຊົງເປັນຄວາມຫວັງແຫ່ງສະຫງ່າຣາສີ" ຍັງເປັນພຽງຄຳຂວັນ ຫລືມີຄວາມໝາຍເລິກຂຶ້ນສຳລັບທ່ານ? ຂ້ອງໄດ້ດຳເນີນຊີວິດໃນສາສນາຄຣິສຕຽນຊາວປີທຳອິດຂອງຊີວິດ. ຄວາມເຊື່ອເປັນພຽງການໄປໂບດ, ການຖວາຍ, ການອ້ອນວອນຂໍພອນກ່ອນ

ອາຫານ, ແລະການພຍາຍາມບໍ່ເວົ້າຄວາມຊົ່ວ ຫລືຄິດຊົ່ວ. ຂ້ອຍຮັກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມໝາຍທີ່ແທ້; ຂ້ອງບໍ່ເຂົ້າໃຈຊີວິດຄຣິສຕຽນທີ່ແທ້ຈິງ, ແຕ່ຂ້ອຍກໍໄດ້ເຮັດຫລາຍໆຢ່າງທີ່ຄຣິສຕຽນຄວນເຮັດ. ຊີວິດຂອງຂ້ອງໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງໃນຕ້ອງຮຽນຢູ່ມະຫາວິທະຍາລັຍ ເພາະຄວາມເຂົ້າໃຈເຮືອງພຣະຄຣິດຊິງດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຂ້ອຍ; ພຣະຄຣິດຊິງເປັນຮິດເດດສຳລັບຂ້ອງໃນການງານທຸກຢ່າງ; ຫລັງຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈເຮືອງໃຫ້ພຣະຄຣິດດຳເນີນຊີວິດຜ່ານຂ້ອງແລະໃນຂ້ອງ, ຂ້ອງຈຶ່ງຕື່ນຕົວວ່າໄດ້ເສັງໂອກາດມາຫລາຍປີ.

ໃຫ້ທ່ານຄິດພິຈາລະນາໃນເຣື່ອງນີ້ໃຫ້ດີ. ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງວ່າ "ພຣະຄຣິດໃນທ່ານ" ຈະນຳຄວາມປ່ຽນແປງແລະສິ່ງທີ່ດີມາສູ່ຊີວິດຄຣິສຕຽນຂອງທ່ານໃນອາທິດນີ້ຢ່າງໃດແດ່.

ຄຳຖາມ:

1. ຈາກບົດຮຽນນີ້, ມີຫຍັງແດ່ທີ່ເລິກລັບໃນຊີວິດທ່ານ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງຫລາຍຂຶ້ນບໍ່? ທ່ານສາມາດເຂົ້າໃຈສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ເຫັນວ່າຍາກໃນເມື່ອກ່ອນແນວໃດແດ່?
2. ການມີຄວາມຮູ້ເຮືອງພຣະຄຣິດ ແລະການມີພຣະອົງຊ່ວຍດຳເນີນຊີວິດ ໃນແຕ່ລະວັນແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ?
3. ມີຫຍັງແດ່ໃນຊີວິດທີ່ຢາກໃຫ້ພຣະຄຣິດຊິງຊ່ວຍປ່ຽນແປງ?
4. ຊີວິດຄຣິສຕຽນຂອງທ່ານແມ່ນການຮັກສາກົດລະບຽບເໝືອນໃນສັມພຣະສັນຍາເດີມບໍ່? ທ່ານເຊື່ອພໍແຕ່ພຽງຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນບໍ່? ທ່ານຮູ້ສຶກວ່າຊີວິດຄຣິສຕຽນຕາມແບບຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່ໄດ້ເບົາຂຶ້ນບໍ່? ທ່ານເຄີຍຂໍພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ວຍໃຫ້ມີສັນຕິສຸກ, ໃຫ້ມີກຳລັງໃນການດຳເນີນຊີວິດ, ແລະໃຫ້ມີຈິດໃຈທີ່ພ້ອມຈະຮ່ວມມືກັບພຣະອົງ ຫລືບໍ່?
5. ທ່ານຢາກໃຫ້ພຣະຄຣິດເປັນຫຍັງໃນຊີວິດສຳລັບອາທິດນີ້? ທ່ານຢາກໄດ້ກຳລັງໃນການເຮັດວຽກບໍ່? ທ່ານຢາກມີຄວາມອົດທົນກັບຄົນທີ່ເວົ້າຍາກບໍ່? ຢາກໃຫ້ພຣະອົງປະທານສະຕິປັນຍາເພື່ອການຕັດສິນໃຈໃນເຮືອງຍາກບໍ່?

ສຄ

ບົດຮຽນທີ 6

ຄຣິສຕະຈັກທີ່ແທ້ຈິງ

ຂໍ້ພຣະຄໍາພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂກໂລຊາຍ 2 :1-7

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄໍາພິ: ໂກໂລຊາຍ 2 : 1-7

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄຣິສຕະຈັກຄືອະວັຍວະທີ່ມີຊີວິດ ເປັນຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດຊຶ່ງສະແດງອອກເຖິງລັກສະນະຂອງພຣະອົງແລະການປະກາດໃນທົ່ວໂລກ .

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນທັງຄຣິດສະນະຄຣິສຕະຈັກທີ່ແທ້ຈິງ?

ຈຸດປະລິງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອທຸນໃຈສະມາຊິກໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຮັບໃຊ້ເໝືອນກັບອະວັຍວະທີ່ມີຊີວິດ ຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ-ດັ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ຂຍາຍອອກໄປໃນສັງຄົມໝູ່ບ້ານແລະທົ່ວໂລກ.

ອ່ານລວບ: ຄຣິສຕະຈັກທີ່ແທ້ຈິງນັ້ນກໍຄື ຄຣິສຕະຈັກທີ່ຕິດສນິດຢູ່ກັບພຣະຄຣິດ, ຄຣິສຕະຈັກທີ່ສົມບູນແບບທີ່ມີຄວາມຮັກຄວາມສາມັກຄີແລະຮ່ວມກັນຮັບໃຊ້.

ຄຳນຳ

ເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າວ່າຄຣິສຕະຈັກ, ທ່ານມີຄວາມຄິດໄດ້ຢ່າງໃດ? ທ່ານຄິດໄດ້ວ່າເປັນຕົກຫລືກຸ່ມບຸກຄົນ, ຄຣິສຕະຈັກນັ້ນເປັນຕົກອາຄານ, ເປັນອົງການ, ເປັນບ່ອນທີ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ເປັນບ່ອນປະຊາສົ່ງເຄາະຫລືເປັນການສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກແລະມີສ່ວນໃນການຮັບໃຊ້ການປະກາດເຮືອງພຣະຄຣິດ? ໃນບົດຮຽນນີ້, ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາກ່ຽວກັບຄຣິສຕະຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງໂກໂລຊາຍ.

1. ຄວາມສັມພັນຂອງຊີວິດ (ໂກໂລຊາຍ 2: 1-2)

ໃນຈິດໝາຍ, ໂປໂລໄດ້ຂຽນເຖິງຄຣິສຕະຈັກໂກໂລຊາຍເພື່ອຊຸໃຈພວກເຂົາເຈົ້າ ແລະພື້ນຖານໃກ້ຄຽງໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຢູ່ໃນຂົງເຂດນັ້ນ. ໂປໂລບໍ່ເຄີຍພົບໜ້າກັນພວກພື້ນຖານແຕ່ເພິ່ນກໍຍັງມີຄວາມສັມພັນກັບເຂົາເຈົ້າ. ພຣະຄຣິດຊຶ່ງສະຖິດໃນພວກເຮົາແລະທຳໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດມີຄວາມສັມພັນກັບຄຣິສຕຽນຄົນອື່ນດ້ວຍ.

ໂປໂລເປັນທຸກໃຈກັບຊາວໂກໂລຊາຍ, ອະທິຖານເພື່ອພວກເຂົາທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ທ່າມກາງການຄັດຄ້ານຈາກສິ່ງແວດລ້ອມ. ໂປໂລຂຽນຈິດໝາຍຫາພື້ນຖານດ້ວຍຄວາມຮັກແລະຫວັງໃຍ-ພ້ອມດ້ວຍຄວາມທຸນໃຈ ແລະ ຕັກເຕືອນ (ກລຊ 2 :1-2). ພວກຄຣູສອນປອມໄດ້ແພ່ຂຍາຍແຊກຊຶມເຂົ້າມາໃນຄຣິສຕະຈັກເມືອງນີ້ແລະໄດ້ກາຍເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ການເຕີບໃຫຍ່ຂອງກຸ່ມສາມັກຄີທັມ.

ພວກເຮົາບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ ໂປໂລຂຽນຈິດໝາຍຈາກຄຸກບ່ອນໃດ, ອາດຈະເປັນກຸງໂຣມຫລື ເອເຟໂຊ ຄວາມຄິດຂອງເພິ່ນນັ້ນບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບການທຸກທໍຣະມານສ່ວນຕົວ. ເພິ່ນອາດຈະຖືກມັດມືມັດຕີນຢູ່ໃນຄຸກມືດ. ເຖິງ

ຢ່າງໃດກໍ່ຄວາມນຶກຄິດຂອງເພິ່ນ ໄດ້ເຫັນຈາກຂ່າວເລົ່າລືປາກົດຄຣິສຕະຈັກໂກໂລຊາຍ ອ້ອມແອ້ມຊາວເມືອງລາວຕີເກອາ (ກລຊ 2:1). ເຖິງອັດສາວິກບໍ່ເຄີຍໄດ້ພົບກັບພີ່ນ້ອງພວກນີ້, ເພິ່ນກໍ່ຮັກແລະເປັນຫ່ວງພວກເຂົາຫລາຍກວ່າຊີວິດຂອງຕົວເອງ. ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວເພິ່ນໄດ້ເວົ້າເຖິງ ຄຣິສຕະຈັກຫລາຍແຫ່ງໃນທ້ອງຖິ່ນນີ້ທີ່ໄດ້ອ່ານຈົດໝາຍຂອງເພິ່ນ. ແຕ່ລະຄຣິສຕະຈັກຄວນຈະປະສານງານຮັບໃຊ້ກັບຄົນທັງປວງຮ່ວມທັງຄົນທີ່ໄດ້ຢູ່ໃນຕົກດຽວກັນ. ຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກພວກເຮົາຄວນອະທິຖານເພື່ອກັນແລະກັນເພາະການຮັບໃຊ້ນັ້ນສຳຄັນ.

2. ຄຣິສຕະຈັກທີ່ແທ້ຈິງມີຫົວໃຈ (ໂກໂລຊາຍ 2: 2)

ໂປໂລໄດ້ໝູນໃຈຄຣິສຕະຈັກ ເພາະຢາກໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍຢູ່ຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມຮັກເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊູໃຈ. ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂຶ້ນ, ຄືເປັນກຸ່ມທີ່ຕິດສນິດກັນແລະມີສ່ວນຮ່ວມນຳກັນ. ຄຣິສຕະຈັກບໍ່ແມ່ນແຕ່ເປັນບ່ອນສື່ສານຂ່າວ, ຄວາມເປັນຈິງ, ລາຍການຕາມປະຕິທິນ, ຣະບຽບການປະຊຸມ, ການຖວາຍຊັບ, ແລະຈຸດໝາຍຕ່າງໆ. ຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີຊີວິດຊີວາໃນອົງພຣະຄຣິດສິມຄວນມີໃຈຮັກແລະເພື່ອຈະໄດ້ຕິດຕໍ່ພົວພັນອອກໄປຫາຄົນຂ້າງນອກ.

ຊີວິດຫລາຍຢ່າງພ້ອມດ້ວຍການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆອອກມາຈາກຈິດໃຈ, ຄວາມຮູ້ສຶກ. ເມື່ອພວກເຮົາພົບກັບຄົນອື່ນເຮົາມັກຈະເວົ້າວ່າເຂົາມີຄວາມດີໃຈບໍ່ທີ່ໄດ້ພົບກັບເຮົາຫລືຮຽນເວົ້າກັນຕາມສັງຄົມເປັນມາ ພວກເຮົາອາດຈະຝຶກສອນກັນໄດ້, ແຕ່ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວຜູ້ທີ່ເວົ້າອອກມາຈາກໃຈຈິງນັ້ນເຮົາສາມາດບອກຄວາມແຕກຕ່າງໄດ້ແລະຄົນອື່ນກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ. ພວກເຮົາທຸກໆຄົນມີຄວາມຕ້ອງການໝູນໃຈ-ແລະໝູນໃຈຄົນອື່ນດ້ວຍ. ໂປໂລເວົ້າວ່າຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາຕິດສນິດກັນໃນຄວາມຮັກ (ກລຊ 2:2), ຄວາມໝາຍກໍ່ຄືພວກເຮົາໄດ້ຕິດສນິດກັນ; ແມ່ນ ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຕິດຕໍ່ຜູກພັນຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃສ່ກັນ ເມື່ອພວກເຮົາອຸທິດຕົນໃຫ້ພຣະອົງ. ພວກເຮົາມີຄວາມຮັກພູກພັນຕໍ່ກັນແລະກັນ.

ຄອບຄົວຂອງພວກເຮົາໄດ້ມີການໄປຮັບໃຊ້ກັບກຸ່ມຄຣິສຕຽນຈາກກຸ່ມຕ່າງປະເທດ, ຊຶ່ງແຕກຕ່າງກັນທັງດ້ານປະເພນີແລະເວົ້າພາສາແຕກຕ່າງກັນ; ພວກເຮົາໄດ້ກາຍມາເປັນຄອບຄົວດຽວກັນເພາະພຣະເຢຊູຊົງສະຖິດໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາສົມຄວນທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຄຣິດວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຕັມລື້ນໃນພຣະຄຣິດ (ກລຊ 2: 2) ເປັນການສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຮົາ ສ່ວນບຸກຄົນແລະຄຣິສຕະຈັກເພື່ອຈະໄດ້ຢັ້ງຮູ້ແລະແບ່ງປັນຄວາມຮັກກັບຄົນອື່ນໆ.

3. ຄຣິສຕະຈັກທີ່ແທ້ຈິງມີຄວາມຄິດ (ໂກໂລຊາຍ 2: 2)

ໃນຂໍ້ 2 ໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍວ່າຕົວຂອງຄຣິສຕະຈັກແມ່ນຫລາຍກວ່າຫົວໃຈທີ່ເຕັມລື້ນດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກ ໃນການຮັບເອົາອົງພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຊັບສົມບັດຄືອົງພຣະຄຣິດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານຄວາມຮູ້, ຄວາມສລາດ, ແລະຄວາມເລິກລັບຂອງພຣະອົງໂດຍທາງພຣະຄຣິດ(ກລຊ 2: 2). ຂໍ້ຄວາມ "ຮອບຮູ້ອັນແທ້ຈິງ" ບອກເຖິງຄວາມຮູ້ທີ່ສາມາດມີປະສິບການແລະພິສູດໄດ້.

ໃນບົດຮຽນຕໍ່ໄປ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ເພີ່ມກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຊຶ່ງເປັນຂອງພວກເຮົາໃນອົງພຣະຄຣິດ. ໃນບົດຮຽນນີ້, ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈເລື່ອງຄຣິສຕະຈັກ, ຊຶ່ງເປັນຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ, ບໍ່ແມ່ນຈະປະສມອງໄວ້ທີ່ປະຕູ ກ່ອນເຂົ້ານະມັສການ. ແຕ່ທຸກຄົນມີຊີວິດແລະເອີ້ນວ່າ "ຄຣິສຕະຈັກ," ພວກເຮົາມີຫົວໃຈແລະຄວາມຄິດ-ແລະພວກເຮົາຈະຕ້ອງໃຊ້ທັງສອງຢ່າງນີ້. ພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມສາມາດ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແລະສະຕິປັນຍາໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອເພື່ອຈະສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະເຮັດສິ່ງໃຫຍ່ໆເພື່ອພຣະອົງ.

4. ຄຣິສຕະຈັກທີ່ແທ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ (ໂກໂລຊາຍ 2: 2-4)

ໂປໂລໄດ້ຍ້າຄວາມສຳຄັນຂອງພຣະຄຣິດສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຮົາ. ພຣະອົງຄືຄວາມຫວັງອັນສະຫງ່າຫາສີ (ກລຊ 1: 27), ແລະເປັນບໍ່ເກີດຂອງຄວາມຮັກ ເພື່ອຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງບຸກຄົນ (ກລຊ 2:2). ພຣະອົງເປັນຄວາມຮູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເປີດເຜີຍຜ່ານການຊົງສະຖິດໃນພວກເຮົາ (ກລຊ 2: 2-4).

ພວກຜູ້ປະກາດປອມກຸ່ມ ນອສຕິກ (ຝ່າຍຄວາມຮູ້) ໄດ້ແຊກຊຶມເຂົ້າມາຫາກຸ່ມຄຣິສຕຽນ, ແຕ່ຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົານຳໄປເຖິງຄວາມວ່າງເປົ່າ. ພຣະເຢຊູຄຣິດຄືບໍ່ນຳ ເປັນຂຸມຊັບແຫ່ງສະຕິປັນຍາແລະຄວາມຮອບຮູ້. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງຊົງສະຖິດໃນພວກເຮົາຊຶ່ງເປັນພຣະກາຍຂອງພຣະອົງ; ພຣະອົງຊົງເປັນຊັບທຸກສິ່ງ ພ້ອມທັງສະຕິປັນຍາ (1 ກຣທ 1: 24, 30). ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ໃນເຮົາ ແລະຜ່ານເຮົາຜູ້ເປັນພຣະກາຍ. ຜູ້ທີ່ຈະປອມຕົວມາປະກາດນັ້ນຈະບໍ່ສາມາດລວງຕາລວງໃຈພວກເຮົາໄດ້.

5. ຄຣິສຕະຈັກທີ່ແທ້ມີຄວາມຮຽບຮ້ອຍແລະຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຄົງ (ໂກໂລຊາຍ 2: 5)

ໂປໂລມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີກັບຊາວໂກໂລຊາຍ ເພາະລັກສະນະສອງຢ່າງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງອອກ ຄືຄວາມເປັນຣະບຽບ ແລະຄວາມໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເຊື່ອ(2: 5). ຄວາມຮຽບຮ້ອຍມີສ່ວນກັບສະຕິປັນຍາ; ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສາມາດຈະປະຕິບັດຕາມການຊົງນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດ ຊາວໂກໂລຊາຍມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຄົງໃນພຣະຄຣິດ ພວກເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ແຕ່ໝັ້ນຄົງແລະສມຳສເມີ.

6. ຄຣິສຕະຈັກທີ່ແທ້ ເຮັດວຽກ, ເໜັງຕີງ, ແລະກ້າວຕໍ່ໄປ (ໂກໂລຊາຍ 2: 6-7)

ການຮັບເອົາພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຈຸດເລີ່ມຂອງການເດີນໄປກັບພຣະອົງ. ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງເປັນເໝືອນກັບພຣະຄຣິດ. ພຣະຄຣິດໄດ້ເຂົ້າມາໃນຊີວິດພວກເຮົາ ເມື່ອພວກເຮົາຕາຍຢູ່ທາງຈິດວິນຍານ. ເມື່ອພວກເຮົາຮັບເອົາພຣະອົງທາງຄວາມເຊື່ອ, ພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ເໜັງຕີງ (ອຟຊ 2:4-6). ພຣະເຢຊູຊົງບັນດານໃຫ້ເຮົາມີຊີວິດ, ແລະພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກມີຊີວິດຊີວາເໝືອນກັນ. ພວກເຮົາຈະເດີນໄປກັບພຣະອົງທຸກທີ່ທຸກບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄປ, ແລະດຳເນີນຊີວິດຢູ່ເໝືອນກັບພຣະອົງ (ກລຊ 2:6). ພວກເຮົາຮັບເອົາພຣະຄຣິດໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເປັນສູງ, ເປັນມື, ເປັນຄວາມຄິດ, ແລະເປັນຫົວໃຈຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອພຣະຄຣິດເຂົ້າມາຢູ່ໃນຊີວິດເຮົາ, ພຣະອົງຈະໃຫ້ເກີດຜົນທະວີຂຶ້ນ(ກລຊ 1:1-6). ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ຄວາມປຽບທຽບສາມຢ່າງໃນຂໍ້ 7 ຊຶ່ງເວົ້າເຖິງການເໜັງຕີງຂອງຜູ້ເຊື່ອທັງຫລາຍແລະຄຣິສຕະຈັກ.

- **ຢັ້ງຮາກ.**ໃຫ້ພວກເຮົາຢັ້ງຮາກແລະກໍ່ຮ່າງສ້າງຂຶ້ນໃນພຣະຄຣິດ. ເໝືອນຕົ້ນໄມ້, ພວກເຮົາຕ້ອງຢັ້ງຮາກເລິກກັບພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງຮາກຖານໃຫ້ຢັ້ງຮາກເລິກ ແລະໃຫ້ເຮົາປ່ອຍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ກະຕຸ້ນຮາກໃຫ້ຢັ້ງເຂົ້າເລິກກັບພຣະຄຣິດ ແລະຄຳສອນຂອງພຣະອົງເພື່ອພວກເຮົາຈຶ່ງຈະບໍ່ຖືກຖອນໂດຍສິ່ງທີ່ຜິດ.
- **ສ້າງຂຶ້ນ.** ພຣະຄຣິດທຳງານໃນຊີວິດເຮົາໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຄົງ ພວກເຮົາຕ້ອງຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າເສີມສ້າງພວກເຮົາໃຫ້ຈະເລີນຂຶ້ນໃນພຣະເຢຊູ ແລະໃຫ້ເຂັ້ມແຂງໃນຄວາມເຊື່ອ.
- **ໃຫ້ເຕັມລົ້ນດ້ວຍການຂອບພຣະຄຸນ.** ຊີວິດຂອງເຮົາຈະຕ້ອງເຕັມລົ້ນດ້ວຍການຂອບພຣະຄຸນແລະສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ແລະຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ. ໃຫ້ການຂອບພຣະຄຸນຊຶ່ງອອກມາຈາກການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າປາກົດແຈ້ງ ແລະບໍ່ແມ່ນການຂອບພຣະຄຸນທີ່ພວກເຮົາເຮັດເອງ. ພວກເຮົາເອງຈະຕ້ອງເຕັມກ່ອນທີ່ຈະລົ້ນໄດ້. ຄວາມໝາຍກໍຄືວ່າຈຶ່ງໃຫ້ການຂອບພຣະຄຸນໄຫລລົ້ນອອກຈາກຊີວິດເຮົາເລີຍ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ:

ໂປໂລຈິດໝາຍຫາຊາວໂກໂລຊາຍ- ແລະເຖິງພວກເຮົາຜູ້ທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍ, ຄຸນລັກສະນະຊຶ່ງເປັນຂອງຄຣິສຕະຈັກພຣະຄຣິດ ຈະຕ້ອງສະແດງອອກໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເປັນຄຣິສຕຽນແທ້ ແລະເປັນຕົວແທນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. ການຮັບໃຊ້ຂອງຄຣິສຕະຈັກສຳຄັນກວ່າຄວາມປາຖນາສ່ວນຕົວ. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ຜ່ານຄຣິສຕະຈັກ ຂະນະທີ່ອະທິຖານເພື່ອຄຣິສຕະຈັກ, ການຮັບໃຊ້, ແລະເພື່ອສະມາຊິກ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກອບຜູ້ເຊື່ອໄວ້ໃນພຣະຄຣິດ; ພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາມອບໃຈໃສ່ໃນຈຸດໝາຍຂອງພຣະຄຣິດ ແລະໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຮູ້ທາງສລາດ ພວກເຮົາຕ້ອງຢັ້ງຮາກເລິກລົງໃນພຣະຄຣິດເພື່ອພຣະອົງຈະປາກົດອອກໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ຜູ້ເຊື່ອຕ້ອງເປັນຜູ້ຮູ້ຂອບພຣະຄຸນຕລອດເວລາ, ໃນທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຮົາໄປ: ທີ່ທຳງານ, ບ້ານ, ຄຣິສຕະຈັກ, ຮ້ານຄ້າ, ແລະບ່ອນອື່ນໆ. ຄຣິສຕະຈັກຄືທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າ; ຖ້າທ່ານມີຊີວິດຊີວາ, ຄຣິສຕະຈັກກໍຈະມີຊີວິດຊີວາເຊັ່ນກັນ,

ຄຳຖາມ:

1. ແມ່ນຫຍັງຄຸນລັກສະນະສາມຢ່າງທີ່ຈຳເປັນ ຖ້າພວກເຮົາຈະເປັນຕົວແທນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ?
2. ເປັນຫຍັງຄຣິສຕະຈັກຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ສຶກໃນພັນທະກິດແລະການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ?
3. ເປັນຫຍັງຄຣິສຕະຈັກຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ເຫດຜົນໃນການປະຕິບັດງານແລະການຮັບໃຊ້?
4. ມີສ່ວນໃດໃນຄຳອະທິບາຍເລື່ອງຄຣິສຕະຈັກຊຶ່ງເປັນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດທີ່ຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈດີຂຶ້ນກ່ຽວກັບພັນທະກິດຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ສົມບູນດີ? ມີສ່ວນໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານສັບສົນເພີ່ມຂຶ້ນ?
5. ຖ້າຈະໃຊ້ເລື່ອງປຽບທຽບເພື່ອເປັນຕົວແທນຄຣິສຕະຈັກທີ່ສົມບູນ, ທ່ານຈະໃຊ້ຄວາມເວົ້າແນວໃດແດ່ເພື່ອຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄົນອື່ນໆໄດ້ເຂົ້າໃຈພັນທະກິດ ຫລື ງານຮັບໃຊ້ຂອງຄຣິສຕະຈັກ.

ບົດຮຽນທີ 7

ຄົບບໍລິບູນໃນພຣະຄຣິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂກໂລຊາຍ 2: 10-15

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ໂກໂລຊາຍ 2: 8-15

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄວາມບໍລິບູນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະວຽກງານທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດສຳເລັດຜ່ານການຕາຍ, ການຖືກຝັງ, ແລະການຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ນຳຄວາມພົ້ນ, ການອະພິຍາຍ, ແລະ ຊັບຊະນະຢ່າງຄົບຖ້ວນມາເຖິງພວກເຮົາ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງປະທານສິ່ງໃດສຳລັບພວກເຮົາຜ່ານທາງຊີວິດ, ຄວາມຕາຍ, ແລະ ການຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອເຂົ້າໃຈ ແລະຍອມຮັບວຽກງານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳເລັດແລ້ວໃນພຣະຄຣິດເພື່ອພວກເຮົາຈະສາມາດດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມບໍລິບູນຂອງພຣະອົງ.

ອ່ານລວບ: ພຣະເຢຊູບໍ່ເໝືອນຄົນອື່ນໆ; ພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ໃນພຣະອົງຢ່າງບໍລິບູນ. ໃນພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຄົບບໍລິບູນໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄຳນຳ

ມະນຸດທັງຫລາຍສແວງຫາຄຸນຄ່າແລະຄວາມໝາຍ; ເຂົາເຈົ້າມີໃຈຢາກຮູ້ຫລາຍຂຶ້ນ, ຢາກເຮັດຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະຢາກເປັນໄຫຍ່ຫລາຍຂຶ້ນຢູ່ບໍ່ຂາດ. ທັມມະຊາດຂອງມະນຸດໃນທຳນອງນີ້ ເປັນທັງພຣະພອນແລະຄຳສາບແຊ່ງ. ພຣະພອນ: ຄວາມຢາກສາມາດໝູນໃຈໄປໃນທາງດີ. ຄຳສາບແຊ່ງ: ຄວາມຢາກບໍ່ຮູ້ເຂົາສາມາດທີ່ຈະພາໃຫ້ຕັດສິນໃຈຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລືໃຫ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ສ່ຽງພັຍຈົນເກີນໄປ. ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ທ້າທາຍຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງໂກໂລຊາຍ ແລະກໍເປັນສິ່ງທີ່ທ້າທາຍພວກເຮົາເໝືອນກັນ.

1. ທິດສະດີຜິດ ແລະປອມ (ໂກໂລຊາຍ 2: 8-11)

ໃນເມືອງໂກໂລຊາຍ, ມີຫລາຍຄົນໄດ້ໃຊ້ສະຕິປັນຍາຂອງໂລກເພື່ອຫລອກລວງຄົນຄຣິສຕຽນ; ໂປໂລໄດ້ເຕືອນຄຣິສຕຽນໃຫ້ລະວັງຫລັກຄວາມເຊື່ອແລະທິດສະດີທີ່ຜິດ; ພຣະຄຳບໍ່ໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດ ແຕ່ພວກເຮົາພໍສັງເກດໄດ້ຈາກ ຂໍ້ 8-11 ວ່າມີການຫລອກລວງເກີດຂຶ້ນ.

ມີຄົນບາງກຸ່ມໃນຄຣິສຕະຈັກພຍາຍາມນຳເອົາສິ່ງອື່ນໆມາເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຄຣິສຕຽນຄົບບໍລິບູນ. "ຝ່າຍຄວາມຮູ້" ສອນວ່າວັດຖຸເປັນຂອງຊົ່ວ ແລະພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນວິນຍານແລະດິເລີດ ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະມາເກີດແລະຢູ່ໃນກາຍຂອງພຣະເຢຊູ. ພວກເຂົາສອນວ່າພຣະເຢຊູມີກາຍຂອງຜີ, ບໍ່ແມ່ນກາຍຂອງມະນຸດ. ຄຳສອນນີ້ເປັນເລື່ອງກົງກັນຂ້າມກັບຄຳສອນໃນຂ່າວປະເສີດ ແລະເລື່ອງການຊົງມາເປັນມະນຸດຂອງ

ພຣະເຢຊູ. "ຝ່າຍຖືສາສນາຢູດາຍ" ສອນວ່າຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງເພີ່ມບາງສ່ວນຂອງສາສນາຢູດາຍເພື່ອຈະໄດ້ ຄົບບໍລິບູນ; ເຊັ່ນການຮັບພິທີຕັດ, ການຫລີກເວັ້ນອາຫານບາງຢ່າງ, ແລະຕ່າງໄປ (ກລຊ 2: 11, 16). ໂປໂລ ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານຂໍ້ເພີ່ມເຕີມເຫລົ່ານັ້ນແລະທ່ານໄດ້ບອກວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ (ຢຮ 1: 1, 14; ກລຊ 2: 9). ພຣະເຈົ້າຊົງມາເກີດເປັນມະນຸດໃນພຣະເຢຊູ (ຢຮ 1:1, 14; ກລຊ 2: 9-10). ພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ໃນພຣະເຢ ຊູຢ່າງຄົບບໍລິບູນ; ພຣະເຢຊູຊົງມີອຳນາດເໜືອຄວາມຜິດບາບ ໂດຍການດຳເນີນຊີວິດຢ່າງບໍລິສຸດແລະພຣະ ອົງຊົງໄດ້ເປັນຄຳໂຖຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາໂດຍການຕາຍເທິງໄມ້ການແຂນ (ກລຊ 2: 11).

ໃນການຕອບໂຕ້ "ຝ່າຍຄວາມຮູ້," ໂປໂລກ່າວວ່າ ສະພາບຂອງພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດຄົບບໍລິບູນ (ກລຊ 2: 8-10); ແລະຄຣິສຕຽນກໍຄົບບໍລິບູນໃນພຣະຄຣິດ ສະນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະນຳສິ່ງອື່ນໆມາເພີ່ມ ເຕີມ. ໃນພຣະຄຣິດພວກເຮົາໄດ້ຄົບບໍລິບູນ ແລະໄດ້ບໍ່ຂາດສິ່ງໃດ. ພວກເຮົາຮູ້ພຣະເຈົ້າເພາະເຮົາຮູ້ພຣະ ຄຣິດ. ສຳລັບ "ຝ່າຍຖືສາສນາຢູດາຍ" ໂປໂລໄດ້ແກ້ຄວາມຄິດຜິດຂອງພວກເຂົາເຣື່ອງພິທີຕັດວ່າພິທີຕັດ ຂອງພຣະຄຣິດເປັນພິທີຕັດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການ (ກລຊ 2: 11). ພິທີຕັດດ້ວຍມືມະນຸດໄດ້ເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ການລົງມາຂອງພຣະຄຣິດເພື່ອໃຜດມະນຸດໃຫ້ພົ້ນ; ບັດນີ້, ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະຄຣິດກໍໄດ້ຮັບພິທີຕັດ ໃນຈິດໃຈຊຶ່ງຊົງກະທຳໂດຍພຣະເຈົ້າ; ສະນັ້ນພິທີຕັດໂດຍມືມະນຸດໝົດຄວາມຈຳເປັນ (ກລຊ 2: 11).

2. ຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມບໍລິບູນຂອງຄຣິສຕຽນ (ໂກໂລຊາຍ 2: 9-15).

ໃນຊີວິດ, ການຕາຍ, ການຖືກຝັງ, ແລະການຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານສາມຢ່າງ ຕໍ່ໄປນີ້ ສຳລັບຜູ້ເຊື່ອ: ນຶ່ງ, ຄວາມພົ້ນຢ່າງຄົບບໍລິບູນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງດຳເນີນຊີວິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດບາບ ຊຶ່ງ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້. ພຣະເຢຊູຊົງຖືກທົດລອງ ແລະໂດຍຮິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດ ບາບ. ຫລັງຈາກຮັບເຊື່ອ ພຣະເຈົ້າຊົງມາຢູ່ໃນພວກເຮົາ ແລະພຣະອົງຊົງໃຫ້ຮິດເດດເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ເຮັດ ຜິດບາບ; ພວກເຮົາສາມາດມີຊັບຊະນະຕໍ່ຄວາມບາບເວລາພວກເຮົາຍອມໃຫ້ພຣະອົງເປັນປະມຸກໃນຊີວິດ (ກລຊ 2: 11). ເວລາພວກເຮົາຍອມຮັບພຣະເຢຊູເປັນເຈົ້ານາຍ ແລະພຣະຜູ້ໂຜດ, ພຣະອົງກາຍເປັນປະໂຮ ທິດຫລວງສຳລັບຜູ້ເຊື່ອທັງຫລາຍ (ຮຮ 4: 15); ເວລາພວກເຮົາສາຣະພາບຄວາມຜິດບາບຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະ ໂລຫິດຈະຊຳຣະລ້າງພວກເຮົາຈາກຄວາມອະທັມຕ່າງໆ (1 ຢຮ 1: 9). ພວກເຮົາຄົບບໍລິບູນທຸກຢ່າງ ເພື່ອ ການດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນພຣະອົງ (ກລຊ 2: 10-12).

ສອງ, ຄວາມຜິດບາບທຸກຢ່າງຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການອະພິຍໂດຍທາງພຣະເຢຊູ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາຄວາມ ຜິດບາບໄປຕອກໄວ້ເທິງໄມ້ການແຂນກັບພຣະຄຣິດ; ຄວາມຜິດບາບຕ່າງໆໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ພຣະເຢຊູໃນວັນ ນັ້ນທີ່ໄມ້ການແຂນ. ເວລາພວກເຮົາມອບຊີວິດໃຫ້ພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ໃໝ່ໃນພຣະອົງ; ພຣະ ເຈົ້າໄດ້ຊົງມີແຜນການໄວ້ກ່ອນຄວາມຜິດບາບເຂົ້າມາໃນໂລກ. ພຣະຄຣິດໃນພວກເຮົາຄືຄວາມຫວັງທີ່ຈະ ໄດ້ເຖິງສະງ່າຣາສີ (ກລຊ 1: 27). ພຣະເຈົ້າຊົງທຳການຢູ່ໃນພວກເຮົາ ເຮັດໃຫ້ເຮົາມີໃຈປາຖນາ ທີ່ຈະເຮັດ ທຸກຢ່າງເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຊອບພຣະທັຍ (ຟລປ 2: 13). ການມີພຣະຄຣິດຢູ່ໃນພວກເຮົາ ແລະຊ່ວຍເຮົາໃນ ການດຳເນີນຊີວິດແຕ່ລະວັນກໍຄືຄວາມຫວັງຂອງຄວາມສະງ່າຣາສີ; ພວກເຮົາມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະເລືອກ

ທາງດີ ແລະເຮັດສິ່ງທີ່ດີ; ພຣະຄຣິດຊິງເຮັດທຸກຢ່າງໂດຍການດຳເນີນຊີວິດຂອງພຣະອົງໃນເຮົາແລະຜ່ານເຮົາທຸກໆວັນ, ຂະນະທີ່ພວກເຮົາຮ່ວມມືກັບພຣະອົງ (ຄລຕ 2: 20).

ສາມ, ພຣະເຈົ້າຊິງປະທານຊັຍຊະນະອັນຄົບບໍລິບູນຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ພວກເຮົາ; ພຣະເຢຊູໄດ້ຊັຍຊະນະຕໍ່ການທົດລອງແລະຄວາມຜິດບາບ; ພຣະອົງຕໍ່ສູ້ການທົດລອງຂອງຊາຕານ (ມທ 4: 1-11). ພຣະເຢຊູໄດ້ຊັຍຊະນະຕໍ່ນິດອຳນາດແລະການຄວບຄຸມໂລກຂອງຊາຕານ ໂດຍປົດປ່ອຍຜູ້ຖືກຄຸມຂັງໃຫ້ເປັນເສຣີ (ມທ 11: 25-29; ລກ 11: 17-22). ເວລາພຣະເຢຊູຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ, ພຣະອົງ "ຊິງປົດຜູ້ປົກຄອງແລະອຳນາດທັງຫລາຍເສັງ ແລະໄດ້ປະຈານໜ້າເຂົາຢ່າງເປີດເຜີຍ"(ກລຊ 2: 15). ຊາຕານຄິດວ່າເຂົາໄດ້ຊັຍຊະນະໂດຍການຂ້າພຣະເຢຊູ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊິງປ່ຽນຊັຍຊະນະນັ້ນເປັນຄວາມຜ່າຍແພ້; ຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ນຳການອະພິຍຄວາມຜິດບາບມາໃຫ້ມະນຸດ; ການຄືນພຣະຊົນໄດ້ເອົາຄວາມຍ້ານອອກໄປ: ການຍ້ານຄວາມຕາຍ, ແລະການຍ້ານເຄື່ອງຍຸທັບຂອງຊາຕານ (ຮຣ 2: 14-15). ໂດຍທາງພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາໄດ້ຖືກປົດປ່ອຍຈາກຄວາມຍ້ານ, ຄວາມຕາຍ, ແລະນະຣົກ (ວວ 1:18). ພວກເຮົາສາມາດມີຊັຍຊະນະຜ່ານພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນຢ່າງຄົບບໍລິບູນ, ຊີວິດພວກເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະພວກເຮົາມີຊັຍຊະນະຕໍ່ຊາຕານ; ທຸກຢ່າງນີ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມໝັ້ນໃຈເຮື່ອງຊີວິດນີ້ກັບພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈໃຫ້ດີກ່ຽວກັບທຸກຢ່າງ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊິງປະທານໃຫ້ພວກເຮົາໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊິງທຳໃຫ້ທຸກຢ່າງສຳເຣັດຜ່ານຊີວິດ, ການຕາຍ, ການຖືກຝັງ, ແລະການຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ ແລະການຊິງຢູ່ດ້ວຍຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ບໍ່ມີທາງອື່ນທີ່ມະນຸດຈະໄດ້ພົ້ນ; ພຣະເຈົ້າຊິງຈັດການຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາ, ນຳເຮົາໃຫ້ຄືນດີກັບພຣະອົງ, ແລະຊິງຢູ່ໃນພວກເຮົາແລະໃຫ້ອຳນາດໃນການດຳເນີນຊີວິດເພື່ອພຣະອົງ.

ຊີວິດຄົບບໍລິບູນໃນພຣະຄຣິດ; ບໍ່ມີທາງອື່ນທີ່ດີກວ່ານີ້. ພຣະຄຣິດຊິງຍອມທຸກລຳບາກແລະຍອມຕາຍເພື່ອພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊິງອະພິຍຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາໃນພຣະຄຣິດ; ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າ, ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງເສັງສະລະເລັກນ້ອງ ແຕ່ລະອາທິດເພື່ອພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້?

ຄຳຖາມ:

1. ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຄຣິສຕຽນເມືອງໂກໂລຊາຍພຍາຍາມເພີ່ມເຕີມໃສ່ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ?
2. ມີຫຍັງແດ່ໃນປັດຈຸບັນທີ່ສັງຄົມພຍາຍາມເພີ່ມເຕີມໃສ່ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ?
 - ພຣະເຢຊູ + _____
 - ພຣະເຢຊູ + _____

- ພຣະເຢຊູ + _____
- ພຣະເຢຊູ + _____

3. ມີຫຍັງແດ່ໃນບົດຮຽນນີ້ທີ່ເປັນເລື່ອງແປກສຳລັບທ່ານ?
4. ມີຄວາມຢ້ານກົວແນວໃດແດ່ ທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານບໍ່ສາມາດເສັງສະລະເພື່ອພຣະຄຣິດ?
5. ມີຄວາມຢ້ານກົວແນວໃດແດ່ ທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານບໍ່ກ້າຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດໃນໂບດ?
6. ການຄືນຈາກຄວາມຕາຍຂອງອົງພຣະຄຣິດມີຜົນສະທ້ອນແນວໃດ ກ່ຽວກັບມຸມມອງກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງທ່ານ?
7. ທ່ານຕ້ອງການຄວາມບໍລິບູນຂອງພຣະຄຣິດໃນສ່ວນໃດຂອງຊີວິດທ່ານໃນປັດຈຸບັນ?

ສຄ

ບົດຮຽນທີ 8

ຂົ່ມຂູ່ທາງຈິດວິນຍານ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂກໂລຊາຍ 2: 16-23

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ໂກໂລຊາຍ 2: 16-23

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ເລື່ອງການຂົ່ມຂູ່ທາງຈິດວິນຍານ ແລະບໍ່ຍອມໃຫ້ສິ່ງນັ້ນດຶງພວກເຂົາເຈົ້າອອກຈາກຄວາມຈິງ ຫລືຈາກເສຣີພາບແລະການຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຂ້ອງຈະຕັ້ງໃຈໃສ່ພຣະຄຣິດ ແລະສິ່ງທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອງເຮັດໄດ້ວິທີໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຮຽນຮູ້ບໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນໆ ຫລືກົດຕ່າງໆ ມາແທນການນຳພາຂອງພຣະຄຣິດໃນຊີວິດຂ້ອງ.

ອ່ານລວບ: ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງດຳເນີນຊີວິດພາຍໃຕ້ການນຳພາຂອງພຣະເຢຊູ ແທນທີ່ຈະເຮັດຕາມການຂົ່ມຂູ່ ຫລືຄຳຮ້ອງຂໍຈາກຄົນອື່ນ, ຈາກປະສົບການ, ຫລືຈາກສິ່ງຂອງ.

ຄຳນຳ

ທ່ານເຄີຍຖືກຄົນອື່ນໆກົດດັນໃຫ້ເຮັດບາງຢ່າງບໍ່? ທ່ານຮູ້ສຶກຢ່າງໃດໃນຕອນນັ້ນ? ທ່ານຮູ້ສຶກບໍ່ວ່າ ຫລາຍຄົນຢາກໃຫ້ທ່ານເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ ແທນທີ່ຈະສົ່ງເສີມໃຫ້ທ່ານເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງຫລືເອີ້ນທ່ານມາໃຫ້ເຮັດ? ຫລືທ່ານໄດ້ຮູ້ສຶກຫລັງຈາກເຫດການ? ໂປໂລຊຽນຈິດໝາຍໝູນໃຈຄຣິສຕຽນທີ່ເມືອງໂກໂລຊາຍ ຊຶ່ງຖືກຄວາມກົດດັນຈາກຄົນອື່ນໆໃຫ້ເພີ່ມເຕີມບາງສິ່ງໃສ່ຄວາມພື້ນ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດສຳເລັດເພື່ອພວກເຂົາເຈົ້າແລ້ວ. ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ໃຊ້ວິທີການຫລາຍໆຢ່າງເພື່ອກົດດັນຜູ້ເຊື່ອ.

ຫລາຍຄົນໃນປັດຈຸບັນກໍໃຊ້ຫລາຍໆເພື່ອເປັນການຂົ່ມຂູ່; ບາງຄົນບອກວ່າ ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງເຮັດຫລາຍໆເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍກັບພວກເຂົາ; ບາງເທື່ອພວກເຂົາໃຊ້ກົດຕ່າງໆເພື່ອໃຫ້ຄົນເຮັດຕາມ; ບາງຄົນຍັງກ້າເວົ້າວ່າ, ຄຣິສຕຽນແທ້ຈະຕ້ອງເຮັດແນວນີ້? ຜູ້ເຊື່ອບາງຄົນເກີດຄວາມສົງສັຍໃນຄວາມພື້ນຂອງຕົນ ເມື່ອໄດ້ມີປະສົບການໃນທຳນອງນີ້. ສິ່ງນີ້ເປັນເຫດໃຫ້ໂປໂລຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂເພາະເປັນການກົດດັນທາງຝ່າຍວິນຍານ (ກລຊ 2: 16-23).

1. ໃຊ້ກົດໝາຍບັນຍັດເພື່ອຂູ່ຂັ້ນ (ໂກໂລຊາຍ 2: 16-17)

ພວກຖືກົດໝາຍບັນຍັດສອນວ່າການຖືກົດຕ່າງໆ ຈະເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍກັບພວກເຮົາຫລາຍຂຶ້ນ. ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວໂທດຄຣິສຕຽນທີ່ບໍ່ຖືຮັກສາຮະບຽບເລື່ອງອາຫານ ແລະເລື່ອງວັນສຳຄັນຕ່າງໆ; ໂປໂລໄດ້ຕອບໃນຂໍ້ 16 ວ່າ, "ເຫດສັນນັ້ນຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດກ່າວໂທດເຈົ້າທັງຫລາຍໃນເລື່ອງການກິນກິນດີມ..." ເປັນຫຍັງໂປໂລຈຶ່ງເວົ້າໃນທຳນອງນີ້? ທ່ານເວົ້າແນວນີ້ ເພາະວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໂຜດທ່ານໃຫ້ພື້ນຢ່າງບໍລິບູນ

ແລ້ວ. ໃນພຣະເຢຊູທ່ານມີທຸກຢ່າງ; ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ທ່ານຄົບບໍລິບູນໃນພຣະເຢຊູ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ ໂດຍການຕາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນເພື່ອໄຖ່ຄວາມຜິດບາບຂອງມະນຸດ; ຖ້າທ່ານໄດ້ຮັບພຣະຄຣິດເຂົ້າມາໃນຊີວິດແລ້ວ ທ່ານບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເອົາສິ່ງອື່ນມາເພີ່ມ ນອກຈາກການດຳເນີນຊີວິດໃນພຣະອົງແຕ່ລະວັນໆ. ພຣະເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍກັບທ່ານເພາະພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງຢູ່ໃນທ່ານ.

ເພາະທ່ານໄດ້ເປັນຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍກັບພຣະຄຣິດ(ກລຊ 2: 12-13; 3: 1), ແລະພຣະອົງຊົງນັ່ງຢູ່ບັນລັງກຳຂວາຂອງພຣະເຈົ້າ, ທຸກຢ່າງໃນໂລກນີ້ກາຍເປັນເຮືອງເລັກນ້ອງ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຮັບທ່ານໄວ້ແລ້ວ ແລະຊົງຢູ່ໃນທ່ານໃນການດຳເນີນຊີວິດ ທ່ານບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເອົາສິ່ງໃດມາເພີ່ມ; ຈົ່ງຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດມາກ່າວໂທດທ່ານ ຫລືເຮັດໃຫ້ທ່ານຮູ້ສຶກຂາດບາງຢ່າງ ອີກຕໍ່ໄປ.

ບັນຍັດແລະກົດຣະບຽບມັກເກີດຂຶ້ນໃນສາສນາ ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນເປັນເຄື່ອງມືເພື່ອຄວບຄຸມຄົນ. ໃນຂໍ້ 16, ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງການກົນການຕົ້ມ, ເທສການ, ແລະວັນສລອງຕ່າງໆ; ໂດຍສະເພາະທ່ານໄດ້ເວົ້າເຖິງວັນຊະບາໂຕ ຊຶ່ງເປັນວັນສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບຜູ້ຖືສາສນາຢູດາຍ. ໂປໂລໄດ້ສອນວ່າ, "ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນພຽງເງົາຂອງເຫດການທີ່ຈະມາພາບຫລັງ ແຕ່ຕົວຈິງນັ້ນກໍຄືອົງພຣະຄຣິດ" (ກລຊ 2: 17).

ທຸກວັທນະທັມມັກນຳເອົາສິ່ງອື່ນໆເຂົ້າມາເພີ່ມໃສ່ຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ; ແຕ່ລະຄະນະ ຫລືນິການໃນສາສນາຄຣິດກໍມີກົດຂອງຕົວເອງ. ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງລະວັງ ເພາະຫົວໃຈຂອງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາແມ່ນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຈົ່ງໃຫ້ພຣະອົງດຳເນີນຊີວິດຜ່ານທ່ານແລະໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນຜູ້ຊີ້ນຳໃຫ້ກ້າວໄປໃນຄວາມຈິງ (ຢຮ 14: 16-17, 23-26; 16: 7-13); ພຣະວິນຍານຈະໃຊ້ພຣະຄຳເຕືອນທ່ານ.

2. ໃຊ້ເຮືອງເລິກລັບເພື່ອຂູ່ຂວັນ (ໂກໂລຊາຍ 18-19)

ເຮືອງເລິກລັບໃນທີ່ນີ້ເວົ້າເຖິງຄວາມຮູ້ເລິກລັບ ຫລືປະສົບການທີ່ເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນເຂົ້າໃຈເລິກຝ່າຍວິນຍານ. ໃນເມືອງໂກໂລຊາຍ, ເຮືອງເລິກລັບໄດ້ເກີດມາຈາກຄວາມເຊື່ອທີ່ວ່າມີກຳລັງຊຶ່ງເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ແລະພວກເທວະດາໄດ້ອອກມາຈາກດວງດາວ ກຳລັງທຳງານຢູ່ໃນໂລກມະນຸດ. ຫລາຍຄົນເຊື່ອວ່າເທວະດາເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຈັກວານ ແລະເປັນຜູ້ພະຍາຍາມສື່ສານກັບພຣະເຈົ້າ.

ໂປໂລໄດ້ເຕືອນຄຣິສຕຽນທີ່ເມືອງໂກໂລຊາຍໃຫ້ລະວັງຕົວ ແລະຢ່າໃຫ້ອຸບາຍຂອງຄົນພວກ "ທຳທ່າເປັນຜູ້ຖ່ອມຕົວລົງ, ໄຫວ້ເທວະດາແລະໄຝຝັນຢູ່ໃນນິມິດທີ່ເຂົາເຫັນ" (ກລຊ 2: 16) ມາດຶງພວກຕົນໜີຈາກລາງວັນທີ່ໄດ້ຮັບໃນພຣະຄຣິດ. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ເທວະດາ ເປັນພວກທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ; ສຳລັບຜູ້ເຊື່ອ, ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າໂລກ, ແລະເປັນຫົວໜ້າຂອງພວກເທວະດາແລະອຳນາດຕ່າງໆໃນຈັກວານ; ສະນັ້ນພວກເຮົາຢ່າໄດ້ເອົາສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສ້າງມາແທນພຣະອົງ. ໃຫ້ພວກເຮົາຍິດໝັ້ນໃນພຣະເຢຊູ ຜູ້ຊົງເປັນສີສະຂອງຊີວິດ, ຄຣິສຕະຈັກ, ແລະການນະມັສການຂອງພວກ

ເຮົາ (ກລຊ 2: 19). ຈົ່ງຕັ້ງໃຈຮັບໃຊ້ພຣະອົງໃນຄຣິສຕະຈັກ ຮ່ວມກັບພິນ້ອງຄົນອື່ນໆ ແລະເຊື່ອວາງໃຈໃຫ້ພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ຊົງປະທານສິ່ງທີ່ທ່ານຂາດເຂີນ.

3. ໃຊ້ການບັງຄັບຕົວເອງເພື່ອຊູ່ຂວັນ (ໂກໂລຊາຍ 2: 20- 23)

ການບັບຄັບຕົວເອງໃນສັຕວັດທີ່ນຶ່ງແມ່ນເວົ້າເຮື່ອງການຫ້າມຕົວເອງໃນກຸ່ມຜູ້ເຊື່ອ ເຊັ່ນການຢູ່ເປັນໂສດ, ການຫລີກເວັ້ນອາຫານບາງຢ່າງ, ການນອນ, ການເປັນເຈົ້າຂອງຊັບສິນ, ແລະຕ່ຳໆໄປ. ຈຸດປະສົງຂອງການຫ້າມຕົວເອງໃນທຳນອງນີ້ ແມ່ນເພື່ອຈະຖ່ອມຕົວລົງ, ພັທນາຈິດວິນຍານ, ຫລືພຍາຍາມເປັນເໝືອນພຣະເຢຊູ; ພວກທີ່ເຊື່ອປະເພດນີ້ມັກຈະຕັ້ງກຸ່ມຂອງຕົວເອງຂຶ້ນ ເພື່ອຝຶກຝົນຕົວເອງຜ່ານເຫດແລະຜົນ.

ພວກເຊື່ອເຫດຜົນໃຊ້ຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາມາຊູ່ຂວັນຄຣິສຕຽນເພື່ອໃຫ້ເຮັດເໝືອນພວກຕົນ. ໂປໂລໄດ້ປະຕິເສດການປະພຶດຂອງພວກເຂົາ ແລະບອກວ່າຄຣິສຕຽນໄດ້ຕາຍຕໍ່ຄວາມຢາກຕ່າງໆແລ້ວ ແລະໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ກັບພຣະຄຣິດ; ສະນັ້ນຄຣິສຕຽນບໍ່ຕ້ອງການປັນຍາຂອງມະນຸດເພື່ອຈະຮູ້ຈັກບັງຄັບຕົວເອງ (ກລຊ 2: 20).

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າແລະເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຜູ້ເຊື່ອທັງຫລາຍ; ຈົ່ງໃຫ້ພຣະອົງຄວບຄຸມຮ່າງກາຍ, ຕົວຕົນ, ແລະຄວາມຢາກຂອງທ່ານ; ຣະບຽບທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ບໍ່ມີຄວາມໝາຍສຳລັບຜູ້ເຊື່ອໃນອົງພຣະຄຣິດ (ກລຊ 2: 21-22). ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຈັດການກັບກິດລະບຽບຕ່າງໆທີ່ໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະເຢຊູ; ເນື້ອກາຍແລະບັນຍັດທີ່ພຍາຍາມຄວບຄຸມພວກເຮົາໄດ້ຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ; ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໃນຫລາຍສັຕວັດທີ່ຜ່ານມາ ກິດເຮື່ອງ "ຢ່າຈັບ" "ຢ່າຊົມ" "ຢ່າແຕະຕ້ອງ" ແລະອື່ນໆບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຄວບຄຸມມະນຸດໄດ້ ສິ່ງດຽວທີ່ຈະຄວບຄຸມຕົວເອງໄດ້ຄືການຕາຍໃຫ້ກັບຕົວເອງຮ່ວມກັບພຣະຄຣິດທີ່ໄມ້ກາງແຂນ (ກລຊ 2: 20, 23).

ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ

ຫລາຍຄົນພຍາຍາມກົດດັນທ່ານໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດເໝືອນພວກເຂົາ; ຫລາຍຄົນມີເຈຕະນາດີ, ແຕ່ການຊູ່ຂວັນຫລືການກົດດັນບໍ່ແມ່ນວິທີການນຳພາຫລືການໝູນນ້ຳໃຈ ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການໃຫ້ຄຣິສຕຽນເອົາແບບຢ່າງຂອງພຣະຄຣິດ.

ເວລາພຣະຄຣິດຄວບຄຸມຊີວິດ, ຄວາມປາຖນາ, ຄວາມເວົ້າ, ແລະການປະພຶດຂອງທ່ານ, ຄວາມຜັກດັນຫລາຍຢ່າງໃນຊີວິດເລີ້ມໝົດໄປ; ຄວາມຈິງນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າການຖືສິນອິດອາຫານ, ການລະວັງໃນການກິນກິນດື່ມ, ແລະການອອກກຳລັງກາຍບໍ່ມີປໂຍດ. ໂປໂລກໍບໍ່ໄດ້ຫ້າມເຮື່ອງນີ້ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຢາກໃຫ້ສິ່ງນັ້ນໆກາຍເປັນແຮງຜັກດັນທີ່ຄວບຄຸມຊີວິດຂອງທ່ານ. ການຮູ້ວ່າຄວາມພົ້ນໃນພຣະຄຣິດສາມາດຊ່ວຍພວກເຮົາໃນການບັງຄັບຕົວເອງ ແລະການດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມເຊື່ອໃນພຣະບຸດພຣະເຈົ້າຜູ້ຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ ແລະຜູ້ຊົງຮັກພວກເຮົາ ແລະຖວາຍຕົວເອງເພື່ອພວກເຮົາ (ກລຕ 2: 20).

ຄຳຖາມ:

1. ທ່ານຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ ເວລາຢູ່ໃກ້ບຸກຄົນທີ່ພຍາຍາມຊູ່ຂວັນທ່ານ? ທ່ານເຄີຍຕອບໂຕ້ຄົນປະເພດນັ້ນບໍ່? ທ່ານເຄີຍບອກເຂົາບໍ່ວ່າ ທ່ານບໍ່ມັກການປະພຶດໃນທຳນອງນັ້ນ?
2. ມີກົດຫຍັງແດ່ທີ່ຝັງຢູ່ໃນຊີວິດທ່ານ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ທ່ານຄິດວ່າເປັນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ? ທ່ານຈະເຊົາບໍ່ໃຫ້ກົດຕ່າງໆກາຍມາເປັນນຶ່ງໃນຊີວິດໄດ້ວິທີໃດ?
3. ທ່ານເຄີຍມີປະສົບການໃນເຮືອງເລິກລັບບໍ່ ເຊັ່ນພຣະເຈົ້າຊົງສົ່ງທູດສວັນມາຊ່ວຍທ່ານບໍ່ໃຫ້ເກີດອຸປະຕິເຫດໃນຖົນທລວງ? ຫລືພຣະເຈົ້າໄດ້ພາທ່ານໃຫ້ໄປພົບໃຜຜູ້ນຶ່ງ ຢ່າງບໍ່ໄດ້ຄາດຝັນມາກ່ອນ? ທ່ານໄດ້ແບ່ງປັນເຮືອງປະເພດນີ້ກັບຄົນອື່ນໆບໍ່ ຫລືທ່ານໄດ້ເກັບໄວ້ໃນໃຈ?
4. ມີການປະພຶດແນວໃດທີ່ທ່ານຢາກໃຫ້ຫາຍໜີໄປຈາກຊີວິດຂອງທ່ານ? ທ່ານເຄີຍອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນເຮືອງນີ້ບໍ່ ແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຢຊູຊ່ວຍໃຫ້ເອົາຊະນະສິ່ງນັ້ນດ້ວຍຮິດເດດທີ່ຢູ່ໃນທ່ານ? ທ່ານເຄີຍອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພຣະຄຣິດຊົງຊ່ວຍຄວບຄຸມນິສັຍບາງຢ່າງ ທີ່ເຮັດມີການປະພຶດທີ່ທ່ານບໍ່ຢາກເຫັນໃນຊີວິດຂອງຕົວເອງບໍ່?

ສໄ

ບົດຮຽນທີ 9

ຂ້ອຍຈະຢູ່ແນວໃດດີ?

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ໂກໂລຊາຍ 3:1-9
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ໂກໂລຊາຍ 3:1-9
<u>ຈຸດປະສົງສຳຄັນ:</u>	ບໍ່ໃຊ້ຊີວິດແບບເກົ່າ ເມື່ອເຮົາມີຊີວິດໃໝ່ໃນພຣະເຢຊູ
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ຄວາມບາບໃນເຮົາອັນໃດທີ່ຈະຕ້ອງລະຖິ້ມ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອຍອມໃຫ້ຮິດອຳນາດພຣະເຢຊູຄອງຄວາມຄິດຈິດໃຈ.

ບົດນຳ

ພຣະຄຳພີບອກວ່າ ທຸກຄົນທີ່ບັງເກີດໃໝ່ໃນພຣະເຢຊູແລ້ວລາວກາຍເປັນຜູ້ໃໝ່ແລ້ວ “ເຫດສັນນັ້ນຖ້າຜູ້ໃດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຄົນທີ່ຖືກຊົງສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ແລ້ວ ຖານະເກົ່າເຫລົ່ານັ້ນກໍລ່ວງໄປແລ້ວ ເບິ່ງແມ່, ກາຍເປັນສິ່ງໃໝ່ທັງນັ້ນ” (2ໂກຣິນໂທ 5:17). ເຮືອງນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າຄວາມດີ, ຄວາມຊົ່ວ, ຄວາມບາບອັນເກົ່າແກ່ນັ້ນໄດ້ຖືກເຄື່ອນຍ້າຍອອກໄປແລ້ວລາວຈະເປັນຄົດັກນ້ອຍບັງເກີດໃໝ່, ມີຄວາມຄິດແລະການປະຕິບັດແບບໃໝ່. ເຮົາເຫັນວ່າຄົນເຮົາທີ່ເກີດຈາກພໍ່ແມ່ ມັກຈະມີຮູບຮ່າງໜ້າຕາຄົບຖ້ວນແມ່ແດ່, ບາງທີຈະມີນິສັຍໃຈຄໍຄົບຖ້ວນແມ່ເປັນບາງສ່ວນ ສ່ວນຄົນທີ່ເກີດໃໝ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດແທ້ລາວຈະຕ້ອງມີພາກສ່ວນຂອງພຣະຄຣິດໃນລາວບໍ່ຫລາຍກໍຫນ້ອຍ ສຸດແລ້ວແຕ່ລາວຈະເປັນລູກໃກ້ຊິດ ແລະເຊື່ອຟັງຫລາຍປານໃດ. ດັ່ງນັ້ນອັດສາວິກໂປໂລຈຶ່ງແນະນຳທຸກຄົນທີ່ບັງເກີດໃໝ່ ດັ່ງທີ່ເຮົາຈະຮຽນໃນວັນນີ້.

1. ໃຫ້ດຳລົງຊີວິດໃນພຣະເຢຊູ (ໂກໂລຊາຍ 3:1-9)

ອັດສາວິກເລີ່ມດ້ວຍຄຳວ່າ “**ຖ້າ**ເຈົ້າທັງຫລາຍຮັບການຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນມາດ້ວຍກັນກັບພຣະຄຣິດແລ້ວ” (ຂໍ້ 1ກ). ກ່ອນອື່ນຕ້ອງຖາມຕົນເອງເສັຍກ່ອນວ່າ ເຮົາເອງໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນມາດ້ວຍກັນກັບພຣະຄຣິດແທ້ບໍ່? 1. ຖ້າເຮົາຕອບວ່າ(ບໍ່ແນ່ໃຈ) ວັນນີ້ເຮົາຈຶ່ງສາຣະພາບຄວາມຜິດບາບແລະເຊີນຮັບເອົາພຣະເຢຊູມາເປັນພຣະເຈົ້າໃນຫົວໃຈເສັຍ. 2. ຖ້າເຮົາຕອບວ່າ (ຍັງບໍ່ທັນຖືກຊົງບັນດານເທື່ອ) ວັນນີ້ເປັນວັນຂອງທ່ານແລ້ວ ແລະ 3. ຖ້າເຮົາຕອບວ່າ (ແມ່ນແລ້ວຂ້ອຍຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນມາກັບພຣະອົງແລ້ວ) ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນຈຶ່ງຟັງຄຳແນະນຳການດຳລົງຊີວິດອັນຖືກຕ້ອງທີ່ອັດສາວິກໂປໂລແນະນຳວ່າ “ກໍຈຶ່ງສແວງຫາສິ່ງຊຶ່ງຢູ່ເບື້ອງເທິງ ຄືບ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດຊົງສະຖິດຢູ່ ຊົງປະທັບກຳຂວາຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງເທິງ ບໍ່ໃຊ້ສິ່ງຊຶ່ງຢູ່ທີ່ແຜ່ນດິນໂລກ” (ຂໍ້ 1ຂ-2).

ບໍ່ມີຜູ້ໃດໜຶ່ງສາມາດບອກເຮົາໄດ້ວ່າເຮົາຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄືນມາແລ້ວບໍ່ ນອກຈາກຕົວເຮົາເອງແລະພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ເພາະຄຳວ່າຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄືນມາກັບພຣະເຢຊູນັ້ນແປວ່າ ບັງເກີດໃໝ່ໃນພຣະເຢຊູ. ເຮົາສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າເຮົາເອງບັງເກີດໃໝ່ແທ້ບໍ່ນັ້ນມັນຂຶ້ນກັບຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາເອງ ຫາກເຮົາມີຄວາມເຊື່ອແທ້ກໍໝາຍຄວາມວ່າເຮົາບັງເກີດໃໝ່ແທ້, ແຕ່ຫາກເຮົາເຊື່ອ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເຊື່ອໝົດຈິດໝົດໃຈ ຫລືເຮົາເຊື່ອແຕ່ບໍ່ວາງໃຈແລະບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມກຳມິຄວາມໝາຍອີກຢ່າງໜຶ່ງ. ດ້ວຍເຫດນີ້ຜູ້ທີ່ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄືນມາຫລືຜູ້ບັງເກີດໃໝ່ກໍຈະຊອກສແວງຫາສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງເທິງ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າລາວຈະບໍ່ເຮັດອັນໃດໃນໂລກນີ້. “ຈົ່ງສແວງຫາສິ່ງຊຶ່ງຢູ່ເບື້ອງເທິງ ຄືບ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດຊິສະຖິດຢູ່ ຊົງປະທັບກ້ໍຂວາຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງເທິງ ບໍ່ໃຊ້ສິ່ງຊຶ່ງຢູ່ທີ່ແຜ່ນດິນໂລກ” (ຂໍ້ 1ຂ-2). ແປວ່າ ເອົາໃຈໃສ່ເຮືອງແຜ່ນດິນສວັນ ບໍ່ແມ່ນເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງຂອງໃນໂລກນີ້, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າລາວຈະບໍ່ໃຊ້ສິ່ງຂອງທີ່ມະນຸດປະດິດຄິດສ້າງຂຶ້ນເຊັ່ນ; ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງມີບ້ານເຮືອນຢູ່ ທີ່ມີອາຍຸອຸ່ນຍາມໜາວ ມີອາຍເຢັນຍາມຮ້ອນ, ມີຍານພາຫະນະໃນການໄປວຽກງານຮັບໃຊ້ ແລະງານສ່ວນຕົວ, ມີເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ປົກປິດກາຍໃຫ້ສຸພາບງາມດີ, ມີອາຫານການກິນເພື່ອບຳຮຸງລ້ຽງຮ່າງກາຍເພື່ອຈະມີເທື່ອແຮງຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແລະເພື່ອດຳຮົງຊີວິດໃນໂລກ, ມີຕຶກໂບດວິຫານເພື່ອນະມັສການແລະເພື່ອຖວາຍກຽດພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ລ້ວນແລ້ວແມ່ນພຣະພອນອັນໜຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານໃຫ້ພວກເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ດຳຮົງຊີວິດໃນໂລກນີ້, ແຕ່ສ່ວນເລິກຂອງຈິດໃຈຕ່າງຫາກທີ່ຈະຕ້ອງຊອກສແຫວງຫາອະນາຄົດ ຄືແຜ່ນດິນສວັນຂອງພຣະເຈົ້າ. (ສລຸບຈາກ ຂໍ້ 1-4).

2. ເກີດໃໝ່ມາໃນຄວາມບາບ (ໂກໂລຊາຍ 3: 5-9).

ອັດສາວິກໂປໂລເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາທັງຫລາຍເກີດມາຕາມທາງທັມມະດາຂອງມະນຸດ, ມີກິເລດຕັນຫາຕາມທັມມະດາຂອງມະນຸດມາເປັນເວລາຫລາຍພ້າຫລ້າປີ, ແລະການງານຕ່າງໆທີ່ເຮົາເຮັດຜ່ານມາຈົນກາຍເປັນນິສັຍປະຈຳວັນໄປເສັຍແລ້ວ. ພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນເກີດໃໝ່ໃນພຣະເຈົ້າເປັນລະຍະເວລາບໍ່ຄືກັນ ດັ່ງນັ້ນຫາກເຮົາຖາມກັນໃນກຸ່ມພວກເຮົາວ່າ ຕອນເຈົ້າມາເຊື່ອພຣະເຈົ້ານັ້ນອາຍຸເຈົ້າຈັກປີ? ແນ່ນອນຫລາຍຄົນໃນຈຳນວນພວກເຮົາມາເຊື່ອພຣະເຈົ້າໃນຕອນທີ່ພວກເຮົາມີອາຍຸແກ່ແດ່ ສຸດແລ້ວແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເອີ້ນຜູ້ນັ້ນຍາມໃດ. ດ້ວຍເຫດນີ້ເມື່ອຊີວິດຜ່ານມາຈົນຮອດຍາມເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ແນ່ນອນວ່າມີຫລາຍຢ່າງທີ່ເຮົາເຮັດຈົນກາຍເປັນນິສັຍ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່ານິສັຍເມື່ອກ່ອນນັ້ນຜິດ ຫລືບໍ່ດີ ຈົນຮອດວັນທີ່ມາເຊື່ອພຣະເຈົ້າພີ່ຈຶ່ງຮູ້ວ່ານິສັຍເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ດີ ແລະບໍ່ສົມກັບຄົນທີ່ບັງເກີດໃໝ່. ເບິ່ງແລ້ວການມາເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ຫລືການບັງເກີດໃໝ່ກໍເປັນເໝືອນແສງສວ່າງດວງໃຫຍ່ທີ່ສອງແຈ້ງໃຫ້ເຮົາເຫັນຄວາມບໍ່ດີຂອງເຮົາ. ຈົ່ງຢູ່, ເຮົາຮູ້ວ່ານິສັຍເກົ່າເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ດີ ແລະບໍ່ສົມຄວນນຳເອົາມາໃຊ້ໃນຊີວິດໃໝ່ ເຮົາໄດ້ພະຍາຍາມປະຖິ້ມມັນໃຫ້ໝົດ ແຕ່ເຮົາກໍບໍ່ສາມາດປະຖິ້ມມັນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ພ້ອມກັນນັ້ນເຮົາໄດ້ພະຍາຍາມມາໂບດອາທິດແລ້ວອາທິດເລົ່າ ຈົນເຖິງເກົ້າພ້າສິບປີກະຍັງປະຖິ້ມບໍ່ໄດ້, ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ໄປໂບດເປັນປະຈຳ ແຕ່ຍັງມີນິສັຍເກົ່າປະປົນຢູ່ເປັນບາງຄັ້ງ. ພຣະຄັມພິສອນວ່າ “ເຫດສັນນັ້ນຖ້າຜູ້ໃດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຄົນທີ່ຖືກຊົງສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່ແລ້ວ ຖານະເກົ່າເຫລົ່ານັ້ນກໍລ່ວງໄປແລ້ວ ເບິ່ງແມ, ກາຍເປັນສິ່ງໃຫມ່ທັງນັ້ນ” (2ໂກຣິນໂທ 5:17). ຖ້າດັ່ງນັ້ນເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຍັງມີນິສັຍເກົ່າຢູ່? ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະນີສັຍເກົ່າໄດ້ແນວໃດ? ເພື່ອຈະປະນີສັຍເກົ່າໃຫ້ໝົດນັ້ນ ອັດສາວິກໂປໂລແນະນຳດັ່ງນີ້ “ຈົ່ງປະທານນິສັຍສ່ວນທີ່ອ່ຽງໄປຝ່າຍໂລກ” (ຂໍ້ 5). ເປັນຄຳ

ເວົ້າທີ່ໜັກແໜ້ນທີ່ອັດສາວິກໃຊ້ຄຳວ່າ “ປະຫານ” ແປວ່າຂ້າຖິ້ມ ບໍ່ແມ່ນໂຍນຖິ້ມ ເພາະວ່າຫາກເຮົາໂຍນສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງຖິ້ມໄປແລ້ວມັນໜ້າຍັງສາມາດເກັບເອົາໃຊ້ໄດ້ຢູ່ ດ້ວຍເຫດນີ້ອັດສາວິກຈຶ່ງແນະນຳວ່າ ໃຫ້ປະຫານເສັຍເລີຍ. ແຕ່ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າ ເຮັດແນວໃດເຮົາຈະປະຫານນິສັຍເກົ່າທີ່ອ່ຽງໄປຝ່າຍໂລກໄດ້? ສາສນາຈານໃຫຍ່ຜູ້ໜຶ່ງແນະນຳວ່າ ທາງທີ່ຈະປະຫານນິສັຍເກົ່າໄດ້ນັ້ນກໍຄື ໃຫ້ສແວງຫາສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງເທິງ ດັ່ງທີ່ອັດສາວິກໄປໂລກ່າວມາແລ້ວ ເພາະນິສັຍເກົ່າຈະບໍ່ຕາຍຫາກຈິດໃຈບໍ່ສແວງຫາສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງເທິງ. ນິສັຍເກົ່າຝ່າຍໂລກອັດສາວິກທີ່ເຄີຍມີແມ່ນ “ການຫລິ້ນຊູ້ ການຊົ່ວຮ້າຍ ຣາຄະຕັນຫາ ຄວາມປາຖນາຊົ່ວ ແລະ ຄວາມໂລບ ຊຶ່ງເປັນການໄຫວ້ພຣະທຽມ” (ຂໍ້ 52). ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າ ຈິດໃຈເຮົາຍັງມີສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ບໍ່? ຫາກຍັງມີຢູ່ເຮົາຈຳເປັນຈະຕ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍ ສ່ວນເຮົາຈຳຕ້ອງຫຍັບເຂົ້າໄກ້ຊິດຕິດສນິດກັບພຣະອົງ ແລະ ຂໍພຣະອົງຊົງຊ່ອຍປະຫານນິສັຍເກົ່າເຫລົ່ານັ້ນ. “ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ພຣະພິໂຣດຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຈະລົງມາເທິງຄົນທັງປວງທີ່ບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງ” (ຂໍ້ 6). ແປວ່າພຣະເຈົ້າຈະລົງໂທດທຸກຄົນທີ່ບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງ.

ເນື່ອງຈາກວ່າເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນມາກັບພຣະຄຣິດແລ້ວອັດສາວິກຈຶ່ງແນະນຳວ່າ “ບັດນີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງເລີກຖິ້ມສິ່ງສາຣະພັດເຫລົ່ານີ້ເສັງ ຄືຄວາມຄຽດ ຄວາມໂມໂຫ ການຄິດປອງຮ້າຍ ການກ່າວສຽດສີ ແລະຄຳໜ້າອາຍ ຢ່າໃຫ້ອອກຈາກປາກຂອງພວກເຈົ້າ ຢ່າກ່າວຄວາມຕົວະຕໍ່ກັນເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຖອດຖິ້ມສະພາບມະນຸດເກົ່າກັບການຂອງມະນຸດນັ້ນແລ້ວ” (ຂໍ້ 7-9). ຕອນນີ້ອັດສາວິກໄປໂລແນະນຳໃຫ້ເລີກຖິ້ມ ຄວາມຄຽດ ເປັນປະການແຮກ, ເຮື່ອງນີ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຄຳພະຍານຂອງຍິງຜູ້ໜຶ່ງເວົ້າ (ລາວຄຽດໃຫ້ຜິວຂອງລາວຫລາຍ ຈົນບໍ່ຢາກປາກເວົ້ານຳຜິວ, ເມື່ອຄວາມຄຽດກຳເລີບເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ພາຍໃນຈິດໃຈພຽງພໍແລ້ວ ໃຈນັ້ນກໍສັ່ງກາຍຂອງລາວໃຫ້ເຮັດການບໍ່ສຸພາບຕ່າງໆ ເຫັນໜ້າຜິວກະມີແຕ່ຢາກຮ້າຍ ແຕ່ກະອິດເອົາດ້ວຍການບໍ່ປາກ, ບໍ່ເວົ້າ, ບໍ່ກິນເຂົ້າ, ບໍ່ໄກ້ຜິວ ໝົກຕົວຢູ່ແຕ່ໃນຫ້ອງນອນ. ສ່ວນຜິວຂອງລາວບໍ່ຮູ້ເຮື່ອງອັນໃດ ເພາະຖາມລາວແລ້ວ ລາວກະວ່າ ບໍ່ມີຫຍັງ). ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າມີໂອກາດສຳພາດລາວຫລັງຈາກການນະມັສການຈົບລົງ ຂ້າພະເຈົ້າຖາມລາວວ່າ “ເວົ້າໃຫ້ຂ້ອຍຟັງແດ່ ຕອນເຈົ້າຄຽດໃຫ້ຜິວດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ເລົ່າມານັ້ນ ຕອນນັ້ນເຈົ້າມີຄວາມສຸກຫລາຍປານໃດ?” ລາວຕອບວ່າ “ຊ່າງຖາມ”, ຕອນນັ້ນເປັນທຸກເກືອບຕາຍ”. ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບອກລາວວ່າ ຖ້າເປັນທຸກແລ້ວຄຽດເຮັດຫຍັງ?

ອັດສາວິກໄປໂລສອນວ່າ; “ໃຫ້ເລີກຖິ້ມສິ່ງສາຣະພັດເຫລົ່ານີ້ເສັງ ຄືຄວາມຄຽດ ຄວາມໂມໂຫ ການຄິດປອງຮ້າຍ ການກ່າວສຽດສີ ແລະຄຳໜ້າອາຍ ຢ່າໃຫ້ອອກຈາກປາກຂອງພວກເຈົ້າ ຢ່າກ່າວຄວາມຕົວະ” ເພາະວ່າຄວາມຄຽດ ນຳໄປສູ່ຄວາມໂມໂຫ, ຄວາມໂມໂຫນຳໄປສູ່ ການຄິດປອງຮ້າຍ, ການຄິດປອງຮ້າຍນັ້ນເມື່ອເຮັດຮ້າຍບໍ່ໄດ້ແລ້ວ ກໍຊອກຫາວິທີກ່າວສຽດສີ ແລະໃນທີ່ສຸດຄຳເວົ້າທີ່ໜ້າອັບອາຍ, ຄຳເວົ້າທີ່ບໍ່ສຸພາບຈະອອກຈາກປາກຢ່າງບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ. ນອກນັ້ນຍັງມີເຮື່ອງເລັກນ້ອຍທີ່ອັດສາວິກໄປໂລກ່າວຫ້າມຄື ຢ່າກ່າວຄວາມຕົວະຕໍ່ກັນ ເພາະວ່າຄຳຕົວະນັ້ນມາຈາກຊາຕານຜູ້ຕົວະຍິວະໃຫ້ມນຸດສອງຄົນແຮກ ຄືອາດາມ ແລະເອວາເຮັດຜິດບາບ ແມ່ນຢູ່ຄຳຕົວະມັນອາດເປັນຂອງເລັກນ້ອຍ ແຕ່ຖ້າຫາກປ່ອຍປະໃຊ້ຄຳເວົ້າຕົວະຕໍ່ໄປເລື້ອຍໆມັນກໍຈະໃຫຍ່ຂຶ້ນຈົນສາມາດທຳລາຍເຮົາໄດ້ໃນວັນໜຶ່ງຂ້າງໜ້າ, ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນ ຄຣິສຕຽນຈະບໍ່ກ່າວຄຳຕົວະ ເພາະຄຣິສຕຽນຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງກຽດຊົງຄົນປາກເວົ້າຂີ້ຕົວະ “ຮິມສິບທີ່ເວົ້າມຸສາ (ກ່າວຄຳ

ຕົວະ) ເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ປະພຶດຄວາມສັດຊື່ເປັນທີ່ບິຕິຍົນດີແດ່ພຣະອົງ” (ສຸພາສິດ ຢ12:22). ກະສັດດາວິດອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຊົງຊ່ອຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍພົ້ນຈາກຄົນຂີ້ຕົວະ ແລະຄົນຫລອກລວງ ຄົນຂີ້ຕົວະເອີຍ ພຣະເຈົ້າຈະກະທຳປະການໃດແກ່ພວກເຈົ້າ? ພຣະອົງຈະຊົງລົງໂທດພວກເຈົ້າຢ່າງໃດ? ພຣະອົງຈະຊົງລົງໂທດພວກເຈົ້າດ້ວຍລູກໜ້າທະນູອັນແຫລມຄົມຂອງທະຫານແລະດ້ວຍຖ່ານໄຟແດງທີ່ລຸກຢູ່” (ເພງສັຣເສີນ 120:2-4).

ຄຳຖາມ:

1. ເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດ ວ່າເຮົາຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນມາກັບພຣະເຢຊູຄຣິດແລ້ວ?
2. ເຄີຍມີຄົນຫ້ວງທ່ານບໍ່ວ່າ ນັບແຕ່ມີທ່ານມາເຊື່ອພຣະເຈົ້າທ່ານດີຂຶ້ນຫລາຍ? ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດ?
3. ນັບແຕ່ມີເຮົາເປັນຄົນມາກັບພຣະເຢຊູຄຣິດຍັງມີນິສັຍອັນໃດແດ່ທີ່ເຮົາຖືມບໍ່ໄດ້?
4. ອັດສາວິກໂປໂລແນະນຳວ່າ ໃຫ້ສແວງຫາສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງເທິງ ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?
5. ການມີບ້ານເຮືອນ, ມີຂອງໃຊ້ປະຈຳວັນ, ມີອາຫານກິນປະຈຳວັນ, ມີຕຶກໂບດວິຫານ ແລະອື່ນໆທີ່ກາວມາແລ້ວນັ້ນທ່ານຄິດວ່າແນວໃດ?
6. ເປັນຫຍັງຄຣິສຕຽນຈຶ່ງຖືກສອນບໍ່ໃຫ້ເວົ້າຕົວະ?
7. ມີສອງຢ່າງທີ່ເນັ້ນໜັກໃນບົດຮຽນວັນນີ້ຄື; 1. ໃຫ້ສແວງຫາສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງເທິງ. 2. ຫ້າມເວົ້າຕົວະ ທ່ານຍັງປະຕິບັດບ່ອນໃດບໍ່ໄດ້? ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ?

ຫວ

ບົດຮຽນທີ 10

ສວມກາຍໃໝ່ໃນພຣະຄຣິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂກໂລຊາຍ 3:10-17
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂກໂລຊາຍ 3:10-17
ຈຸດປະສົງສຳຄັນ:	ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າຊີວິດໃໝ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດແມ່ນລັກສະນະທີ່ປ່ຽນຈາກໃນອອກມາອອກ, ເຮົາຈະນຸ່ງຫົ່ມລັກສະນະພຣະເຢຊູ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ອັນໃດທີ່ຂ້ອຍຈະໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດປ່ຽນຈາກໃນມາອອກ?

ບົດນຳ

ພຣະຄຳພີສອນວ່າ “ເຫດສັນນັ້ນຖ້າຜູ້ໃດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຄົນທີ່ຖືກຊົງສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ແລ້ວ ຖານະເກົ່າເຫລົ່ານັ້ນກໍລ່ວງໄປແລ້ວ ເບິ່ງແມ, ກາຍເປັນສິ່ງໃໝ່ທັງນັ້ນ” (2ໂກຣິນໂທ 5:17). ແນ່ນອນເກືອບວ່າທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຈະເວົ້າວ່າ ຂ້ອຍຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແຕ່ຕ້ອງຖາມຕົນເອງຕໍ່ໄປວ່າ ຂ້ອຍກາຍເປັນສິ່ງໃໝ່ແລ້ວບໍ່? ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ.

1. ຄົນໃໝ່ເຫັນສິ່ງໃໝ່ (ໂກໂລຊາຍ 3: 10-11)

ອັດສາວິກໂປໂລບໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ ເມື່ອເຮົາເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູແລ້ວເຮົາຈະເປັນຄົນໃໝ່ໄດ້ໃນວັນດຽວ ແຕ່ເຮົາຈະເປັນຄົນໃໝ່ຂຶ້ນເປັນກ້າວໆໄປຕາມທີ່ເຮົາຍອມໃຫ້ພຣະວິນຍານຊົງນຳເຮົາ. ແຕ່ລະຄົນຈະເປັນຄົນໃໝ່ຊ້າຫລືໄວນັ້ນແມ່ນຂຶ້ນກັບວ່າເຮົາຍອມຈຳນົນໃຫ້ພຣະວິນຍານນຳເຮົາຫລາຍປານໃດ. ຈົ່ງສັງເກດຄຳເວົ້າຂອງອັດສາວິກທີ່ກ່າວວ່າ “ສວມສະພາບມະນຸດໃໝ່ທີ່ກຳລັງຊົງສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ຢູ່ສະເມີ ໃຫ້ເຖິງຄວາມຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຢ່າງຄົບຖ້ວນ” (ຂໍ້ 10ກ). ຄຳວ່າ (ກຳລັງຊົງສ້າງຂຶ້ນ) ແປວ່າກຳລັງສ້າງຢູ່ ແລະຈະສ້າງຕໍ່ໄປຈົນ (ໃຫ້ເຖິງຄວາມຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຢ່າງຄົບຖ້ວນ). ທັງໝົດນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າການເປັນຄົນໃໝ່ນັ້ນໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນແລ້ວ ເມື່ອເລີ້ມຕົ້ນກໍຈົ່ງມີການປ່ຽນແປງໃຫ້ໃໝ່ຂຶ້ນແຕ່ລະວັນໆໄປ, ຕາຂອງລາວຈະເຫັນໂລກແບບໃໝ່, ໃຈຂອງລາວຈະຄິດແບບໃໝ່, ການກະທຳຂອງລາວກໍຈະກະທຳແບບໃໝ່ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ແມ່ນເຮັດການດີທັງນັ້ນ ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ “ຕາມພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງຂຶ້ນນັ້ນ” (ຂໍ້ 10ຂ).

“ໃນການນີ້ຈະວ່າເປັນຄົນຕ່າງຊາດຫລືຄົນຢູດາຍ ເປັນຄົນຮັບພິທີຕັດຫລືບໍ່ຮັບພິທີຕັດ ເປັນຄົນຕ່າງປະເທດ ຫລືຄົນປ່າເຖືອນ ເປັນຂ້ອຍຂ້າຫລືເປັນອິສະຣະບໍ່ໄດ້ ແຕ່ວ່າພຣະຄຣິດຊົງເປັນສາຣະພັດ ແລະຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສາຣະພັດ” (ຂໍ້ 11). ຄຳວ່າ (ການນີ້) ແປວ່າການປ່ຽນແປງໃຫ້ເປັນຄົນໃໝ່ນີ້ບໍ່ໄດ້ເລືອກວ່າ ຈະເປັນຄົນຕ່າງຊາດ, ຈະເປັນຄົນທີ່ຮັບພິທີຕັດ ຫລືຄົນບໍ່ຮັບພິທີຕັດ, ຈະເປັນຄົນຕ່າງປະເທດ ຫລືຄົນປ່າເຖືອນ, ຈະເປັນ

ຂ້ອຍຂ້າ ຫລືເປັນເຈົ້ານາຍ ນັ້ນບໍ່ສຳຄັນ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປ່ຽນແປງຄົນເກົ່າໃຫ້ເປັນຄົນໃໝ່ໂດຍບໍ່ເລືອກວ່າ ເປັນໃຜມາຈາກໃສ, ຄົນຜູ້ນັ້ນຈະມີຄວາມດີຫລືມີຄວາມໂຫດຮ້າຍປ່າເຖື່ອນຫລາຍປານໃດກໍຕາມ ຂໍພຽງແຕ່ ຜູ້ນັ້ນເຊື່ອແລະຢູ່ໃນໂອວາດຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ພຣະອົງກໍຈະຊົງບັນດານໃຫ້ລາວປ່ຽນເປັນຄົນໃໝ່ໄດ້ທັງ ນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຮົາເກີດໃໝ່ໂດຍການເຊື່ອພຣະເຈົ້າໃນໃຈຂອງເຮົາແລ້ວນັ້ນ ມັນເປັນຂັ້ນໄດຂັ້ນແຮກທີ່ຊີ ວິດເຮົາຈະມີການປ່ຽນແປງໃນທາງດີ ແລະຕໍ່ໄປເຮົາຈຳຕ້ອງກ້າວຂັ້ນຕໍ່ໄປໂດຍເຂົ້າໄກ້ຊິດຕິດສນິດກັບພຣະ ຄຣິດເພື່ອຮັບການຊົງປ່ຽນແປງຕໍ່ໄປຈົນເຖິງການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

2. ຄົນໃໝ່ເຂົ້າໃຈພຣະເຈົ້າ (ໂກໂລຊາຍ 3:12-14)

ກ່ອນໜ້າເຮົາເຊື່ອພຣະເຈົ້າເຮົາທັງຫລາຍພາກັນເຫັນວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຊາວຜິດຂາວ, ເຮົາໄດ້ ເບິ່ງພຣະຄັມພິເປັນພຽງເຈັ້ງບາງໆອັນນຶ່ງສຳລັບໄວ້ຮຳຢາສູບເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພໍເມື່ອເຮົາໄດ້ມາເຊື່ອແລະສັມຜັດ ກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຢຊູແລ້ວເຮົາກັບເຫັນວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້, ເຮົາເຫັນວ່າພຣະ ອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະເຈົ້າທັງປວງທີ່ມະນຸດເຮົາຂາບໄຫວ້ແລະບູຊາ, ສ່ວນພຣະຄັມພິກໍມີຄຳມະຫາ ສານກວ່າປື້ມຫລືທັງສິດໃດໃນໂລກ ເພາະວ່າທຸກຄັ້ງທີ່ເຮົາອ່ານພຣະຄັມພິແລ້ວນັ້ນໄດ້ນຳເອົາມາໃຊ້ໃນຊີວິດ ຂອງເຮົາໄປສູ່ການປ່ຽນແປງຈາກຮ້າຍມາເປັນດີ. ພຣະຄັມພິນັ້ນບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ອ່ານແລ້ວຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ແມ່ນແຕ່ທ່ານເອທິໂອເປັຍຜູ້ເປັນນາຍສມຸດບັນຊີຜູ້ສຳຄັນຂອງກະສັດ ອ່ານແລ້ວຍັງບໍ່ເຂົ້າ ໃຈ ຈົນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຊີ້ພິລິບມາອະທິບາຍເພິ່ນຈຶ່ງເຂົ້າໃຈແລະຍອຣັບບັບຕິສະມາໃນວັນນັ້ນ (ກິຈການ 8: 26-36). ພ້ອມກັນນັ້ນເຮົາໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ເຮົາບໍ່ມີສິດທີ່ຈະເລືອກເຊື່ອຫລືບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຊົງ ກ່າວວ່າ “ບໍ່ແມ່ນທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເລືອກເອົາເຮົາ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົັນພວກທ່ານ ແລະແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ ພວກທ່ານໄປເກີດຜົນແລະຜົນຂອງພວກທ່ານຈະຢູ່ຖາວອນ ເພື່ອວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍຈະທູນຂໍດ້ວຍສິ່ງໃດຈາກ ພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ ພຣະອົງກໍຈະຊົງປະທານສິ່ງນັ້ນໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ” (ໂຢຮັນ 15:16).

“ເຫດສັນນັ້ນໃນຖານະທີ່ເປັນພວກຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງຮັກ ແລະຊົງເລືອກໄວ້ໃຫ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຈຶ່ງ ສວມໃຈເມດຕາ ໃຈປານີ ໃຈຖ່ອມລົງ ໃຈອ່ອນສຸພາບ ໃຈອິດທິນດິນນານ ຈຶ່ງຜ່ອນຫນັກຜ່ອນເບົາເຊິ່ງກັນ ແລະກັນ ແລະຖ້າແມ່ນຜູ້ໃດມີເຣື່ອງຕໍ່ກັນ ກໍຈຶ່ງຍົກໂທດໃຫ້ກັນແລະກັນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດຍົກ ໂທດໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍສັນໃດ ພວກເຈົ້າກໍຈຶ່ງຍົກໂທດໃຫ້ກັນແລະກັນສັນນັ້ນ ແລ້ວນອກຈາກສິ່ງທັງປວງນີ້ ຈຶ່ງເອົາຄວາມຮັກທີ່ເປັນສາຍຜູກມັດທຸກສິ່ງໄວ້ໃຫ້ເຖິງຄວາມຄົບຖ້ວນ” (ໂກໂລຊາຍ 3:12-14). ອັດສາວິກ ພະຍາຍາມບອກວ່າການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກເຮົານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນເຮົາເປັນຄົນດີ ຫລືຄົນຊົ່ວ ແຕ່ເປັນເພາະ ນ້ຳພຣະທັຍຕ່າງຫາກ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຮົາຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ ເຮົາຈຳຕ້ອງ (ສວມ) “ສວມໃຈເມດຕາ ໃຈປານີ ໃຈຖ່ອມລົງ ໃຈອ່ອນສຸພາບ ໃຈອິດທິນດິນນານ”. ຄຳວ່າ ສວມເມື່ອຟັງແລ້ວຄ້າຍ ຄືເຮົາສວມເສື້ອຜ້າ ແລະຄຳວ່າສວມນັ້ນມີຄວາມໝາຍວ່າເມື່ອກ່ອນເຮົາບໍ່ມີສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ແລະດຽວນີ້ໄປໂລ ຊັກຊວນໃຫ້ສວມ ແລະເມື່ອສວມແລ້ວມັນເພື່ອຈະປົກປິດກາຍຂອງເຮົາເພື່ອຈະມີລັກສະນະໃໝ່ ແລ້ວຜູ້ອື່ນ ຈະເຫັນເຮົາວ່າເປັນຄົນໃໝ່ແທ້.

ນອກນັ້ນອັດສາວິກຍັງບອກອີກວ່າ “ຈົ່ງຜ່ອນໜັກຜ່ອນເບົາເຊິ່ງກັນແລະກັນແລະຖ້າແມ່ນຜູ້ໃດມີເຮືອງຕໍ່ກັນ ກໍຈົ່ງຍົກໂທດໃຫ້ກັນແລະກັນ” ໂດຍສເພາະແມ່ນການຍົກໂທດໃຫ້ຜູ້ອື່ນເມື່ອເພິ່ນຜິດຕໍ່ເຮົາ, ແລະລາງເທື່ອ ເຮົາເອງກໍບໍ່ສາມາດຍົກໂທດໄດ້ ເພາະຄວາມຜິດເພິ່ນທີ່ຜິດຕໍ່ເຮົານັ້ນມັນຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນໂປ ໂລຈົ່ງຍົກເອົາຕົວຢ່າງພຣະເຈົ້າວ່າ “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດຍົກໂທດໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍສັນໃດ ພວກ ເຈົ້າກໍຈົ່ງຍົກໂທດໃຫ້ກັນແລະກັນສັນນັ້ນ ແລ້ວນອກຈາກສິ່ງທັງປວງນີ້ ຈົ່ງເອົາຄວາມຮັກທີ່ເປັນສາຍຜູກມັດ ທຸກສິ່ງໄວ້ໃຫ້ເຖິງຄວາມຄົບຖ້ວນ”. ຕອນປາຍນີ້ໂປໂລຍັງບອກວ່າ ໃຫ້ເອົາຄວາມຮັກເປັນສາຍຜູກມັດນັ້ນມີ ຄວາມໝາຍວ່າ ຄວາມຮັກເທົ່ານັ້ນທີ່ຜູ້ມັດໃຫ້ຢູ່ນຳກັນດ້ວຍຄວາມສົງບສຸກຕໍ່ໄປ. ຄົນທີ່ເຮັດແນວນີ້ໄດ້ມີແຕ່ ຄົນໃໝ່ໃນພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນຈົ່ງຈະເຮັດໄດ້.

3. ຄົນໃໝ່ເຂົ້າໃຈຜູ້ອື່ນດີຂຶ້ນ (ໂກໂລຊາຍ 3: 15-17)

ຄວາມຮັກທີ່ໂປໂລບອກໃຫ້ໃຊ້ເປັນສາຍຜູ້ມັດນັ້ນໄດ້ກ້ອງກ້ວານໄປເຖິງານແຕ່ງງານຂອງຍິງຊາຍ ທີ່ແຕ່ງ ກັນດ້ວຍວ່າຮັກກັນອັນເອົາແທ້ເອົາວ່າ, ຈົ່ງແຕ່ງງານກັນມາດ້ວຍຮາຄາແພງເພື່ອກຽດແລະສັກສີວ່າຊັ້ນ. ແຕ່ ໜ້າເສັຍດາຍຫລາຍຄູ່ກະໄປກັນບໍ່ລອດເມື່ອມາຢູ່ນຳກັນຊົດລະຍະນຶ່ງ, ຄຣິສຕຽນຫລາຍຄູ່ກໍມີບັນຫາດຽວ ກັນນີ້ເພາະໃຊ້ຊີວິດຢ່າງຄົນແບບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ, ສ່ວນຄົນທີ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້ານັ້ນໂປໂລແນະນຳໃຫ້ເອົາ ຄວາມຮັກຜູກມັດກັນໄວ້ (ບໍ່ແມ່ນຝ່າຍຜູກແຂນມັດກັນໄວ້) ຄວາມຮັກຜູ້ມັດກັນໄວ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍວ່າ ທັງ ສອງຕ້ອງຮູ້ຈັກຜ່ອນໜັກຜ່ອນເບົາອະພັຍເຊິ່ງກັນແລະກັນເມື່ອມີເຮືອງຜິດຂ້ອງຕ້ອງຖຽງກັນ. ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ໂປໂລຈົ່ງກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ “ແລະຈົ່ງໃຫ້ສັນຕິສຸກທີ່ມາຈາກພຣະຄຣິດຄຸ້ມຄອງຈິດໃຈຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ພຣະ ເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍໄວ້ໃຫ້ເປັນກາຍອັນດຽວ ກໍເພື່ອສັນຕິສຸກນັ້ນ ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງມີໃຈກະຕັນຍູ” (ຂໍ້ 15).

ນອກຈາກເອົາສັນຕິສຸກຈາກພຣະຄຣິດມາຄຸ້ມຄອງຈິດໃຈແລ້ວ, ຈົ່ງຍິດຖືຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະຄຣິດມາຢູ່ໃນ ໃຈໂດຍການອ່ານພຣະຄຳພີແຕ່ລະມື້ແຕ່ລະວັນເພື່ອເປັນອາຫານຝ່າຍຄວາມຄິດແລະເປັນອາຫານຝ່າຍຈິດ ວິນຍານເຊັ່ນກັນ “ຈົ່ງໃຫ້ພຣະທັມຂອງພຣະຄຣິດສະຖິດຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຮິບູນ ຈົ່ງສັ່ງສອນແລະ ເຕືອນສະຕິກັນແລະກັນດ້ວຍປັນຍາທຸກຢ່າງ ຈົ່ງຮ້ອງເພງດ້ວຍເພງສັຣເສີນ ເພງນະມັສການ ແລະເພງຍ້ອງ ຍໍສັຣເສີນຝ່າຍພຣະວິນຍານ ຄືຈົ່ງຮ້ອງເພງຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈໂມທະນາພຣະຄຸນ” (ຂໍ້ 16).

“ແລະເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເຮັດສິ່ງໃດດ້ວຍວາຈາຫລືດ້ວຍການກະທຳກໍຕາມ ຈົ່ງເຮັດທຸກສິ່ງໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ ແລະຂອບພຣະຄຸນພຣະບິດາເຈົ້າໂດຍພຣະອົງນັ້ນ” (ຂໍ້ 17). ຕອນນີ້ໂປໂລຊັກຊວນເຮົາ ທັງຫລາຍໃນການເຮັດແລະການເວົ້າຂອງເຮົາໃຫ້ເຮັດໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູ ເພາະວ່າເມື່ອເຮົາອອກ ໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດ ຫລືໄປຊ່ອຍເຫລືອຄົນໃນພຣະນາມພຣະເຢຊູນັ້ນ ຈະມີຄົນປະຕິເສດ, ຕໍ່ສູ້ຫລືດຳ ວ່າ ກະບໍ່ແມ່ນເຂົາຕໍ່ສູ້ແລະດຳວ່າເຮົາ ແຕ່ແມ່ນເຂົາຕໍ່ສູ້ດຳວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຮົາຢ່າໄປຄຽດເລີຍ, ໃນທຳ ນອງດຽວກັນເມື່ອເຂົາຕ້ອນຮັບເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ກໍໃຫ້ເຂົ້າໄດ້ສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ. ຫາກເຮັດດັ່ງນີ້ເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ ແບກໜັກຈົນເກີນໄປ.

ຄຳຖາມ:

1. ຄົນໃໝ່ໃນພຣະຄຣິດໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?
2. ເທດສັນນັ້ນຖ້າຜູ້ໃດຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຄົນທີ່ຖືກຊົງສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ແລ້ວ ຖານະເກົ່າເຫລົ່ານັ້ນກໍລ່ວງໄປແລ້ວ ເບິ່ງແມ່, ກາຍເປັນສິ່ງໃໝ່ທັງນັ້ນ” (2 ໂກຣິນໂທ 5:17). ມັນແມ່ນແທ້ບໍ່? ຄັນຖ້າແມ່ນແທ້ ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໃໝ່ທັງນັ້ນ?
3. ໃນການນີ້ຈະວ່າເປັນຄົນຕ່າງຊາດຫລືຄົນຢູດາຍ ເປັນຄົນຮັບພິທີຕັດຫລືບໍ່ຮັບພິທີຕັດ ເປັນຄົນຕ່າງປະເທດຫລືຄົນບ່າເຖື່ອນ ເປັນຂ້ອຍຂ້າຫລືເປັນອິສະະບໍ່ໄດ້ ແຕ່ວ່າພຣະຄຣິດຊົງເປັນສາຣະພັດ ແລະຊົງສະຖິດຢູ່ໃນສາຣະພັດ” (ຂໍ້ 11). ແປວ່າຫຍັງ?
4. ເມື່ອກ່ອນເຊື່ອພຣະເຢຊູນັ້ນເຮົາເຫັນພຣະເຢຊູເປັນແນວໃດ? ແລະເມື່ອເຊື່ອແລ້ວເຫັນພຣະອົງເປັນແນວໃດ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນແນວນັ້ນ?
5. ເມື່ອເຮົາເປັນຄົນໃໝ່ແລ້ວນັ້ນມີໝາກຜົນອັນໃດດີແກ່ຕົວເຮົາ, ດີຕໍ່ຄອບຄົວເຮົາ?
6. ຫາກເຮົາບໍ່ເປັນຄົນໃໝ່ທັງສິ້ນ ເຮົາຈົງອ້ອນວອນທູນຂໍໃນວັນນີ້ເສັຍ.

ຫວ

ບົດຮຽນທີ 11

ຄອບຄົວສັນຕິສຸກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂກໂລຊາຍ 3:18-25; 4:1
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂກໂລຊາຍ 3:18-25; 4:1
ຈຸດປະສົງສຳຄັນ:	ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າຊີວິດໃໝ່ຈະເຫັນແຈ້ງຢູ່ບ້ານແລະຢູ່ການງານ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຂ້ອຍຈະປະຕິບັດຕົນແນວໃດຢູ່ບ້ານ, ແລະຢູ່ບ່ອນວຽກງານ?

ບົດນຳ

ເກືອບວ່າຜູ້ບັງເກີດໃໝ່ທຸກຄົນຍິນດີໃນການເປັນພະຍານຝ່າຍພຣະເຢຊູວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມີຈິງ, ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສະເດັດມາໃນໂລກເພື່ອຊ່ອຍຄົນຜິດບາບທັງຫລາຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຜິດແລະຄວາມບາບຂອງທຸກຄົນທີ່ຍອມເຊື່ອພຣະອົງແລະທຸກຄົນທີ່ຍອມເຊື່ອຈະຮັບຊີວິດໃໝ່ ໂດຍພຣະເຈົ້າຊົງປ່ຽນແປງທາງໃນອອກມາທາງນອກຂອງຄົນນັ້ນ, ແລະທຸກຄົນທີ່ນັ່ງຮຽງກັນຢູ່ນີ້ກໍລ້ວນແລ້ວແຕ່ໄດ້ຮັບຊີວິດໃໝ່ແລະປ່ຽນແປງແລ້ວ ແລະການປ່ຽນແປງນີ້ເຮົາຈຳເປັນຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຫັນໂດຍການປະຕິບັດຂອງເຮົາ.

1. ຄອບຄົວ, ຜົວເມັຍຄຣິສຕຽນ (ໂກໂລຊາຍ 3:18-19)

ທີ່ກອງປະຊຸມສິດຍາພິບານແລະພັລຍາທີ່ອາລາບາມາ ໄດ້ປິດທ້າຍລາຍການດ້ວຍເລື່ອງຂອງຜົວແລະເມັຍແຕ່ລະຄູ່ເພື່ອຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດເຫັນວ່າຫລາຍຄູ່ຄົວຜົວເມັຍພາກັນຫົວເລາະດ້ວຍຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ລາງຄູ່ກໍຫົວເລາະດ້ວຍຄວາມອາຍ ເພາະບັນດາພວກອາຈານ ແລະພັລຍາເກືອບວ່າໝົດທຸກຄູ່ເປັນຄົນແກ່ແລ້ວ ແລະບໍ່ເຄີຍເຮັດແນວນີ້ມາກ່ອນ. ໃນນັ້ນມີສອງສາມອາຈານເປັນຄົນສັມພາດວ່າ “ແມ່ນຫຍັງແມ່ນເຄັດລັບໃນການຢູ່ນຳກັນດົນນານປານນີ້?” ແລະຕໍ່ມາເພິ່ນຖາມວ່າ “ນັບຕັ້ງແຕ່ຢູ່ນຳກັນມາຜິດກັນຈັກເທື່ອ? ຫລາຍຄົນກໍຕອບວ່າ “ນັບບໍ່ຖ້ວນ” ຕອນນີ້ຫາກສະມາຊິກໂບດມາໄດ້ຍິນແລ້ວເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຈະໄປວ່າແນວໃດ? ຕົກມາໃນບົດຮຽນວັນນີ້ອັດສາວິກມີຢາກິນແກ້ບໍ່ໃຫ້ຜິດກັນມາສູ່ພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ກິນ. ຢາກິນຂອງເພິ່ນມີສອງເມັດໆ ຢາເມັດທີ່ນຶ່ງແມ່ນສຳລັບເມັງ “ຝ່າຍເມັງ ຈົ່ງຍອມຟັງຜົວຂອງຕົນ ຊຶ່ງເປັນການສົມຄວນໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” (ຂໍ້ 18) ຍອມຟັງເປັນຢາເມັດສຳຄັນຫລາຍ ເພາະຜູ້ຍິງສມັຍນີ້ແນ່ນອນບໍ່ຄືສມັຍກ່ອນ ເພາະພວກແມ່ຍິງກໍໄປເຮັດການ, ແມ່ຍິງສາມາດຮຽນສູງ, ແລະແມ່ຍິງເປັນຮອດອາຈານຢູ່ໂບດ ແລະຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນດຽວນີ້ແມ່ຍິງເປັນຮອດປະທານປະເທດພູ້ນ. ອັດສາວິກໂປໂລເຂົ້າໃຈວ່າຜູ້ຍິງມີຄວາມສາມາດຫລາຍຂຶ້ນ ແຕ່ນັ້ນແມ່ນເລື່ອງຝ່າຍໂລກ ສ່ວນຝ່າຍພ້າສວັນໂປໂລເວົ້າບ່ອນວ່າ “ເປັນການສົມຄວນໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແປວ່າເປັນການສົມຄວນສຳລັບເມັຍທີ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເມັຍທີ່ຍອມຟັງຜົວບໍ່ແມ່ນແຕ່ຟັງຜົວຢ່າງດຽວ ແຕ່ແມ່ນຟັງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ.

ຢາເມັດທີ່ສອງແມ່ນສຳລັບຜົວ “ຝ່າຍຜົວກໍຈົ່ງຮັກແພງແມ້ງຂອງຕົນ ແລະຢ່າມີໃຈຜັດຮ້ອນຕໍ່ນາງ” (ຂໍ້ 19). ເຮືອງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເວົ້າເລື້ອຍວ່າບັນດາຜູ້ຊາຍເຮົາຈະເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ມມະດາ, ເປັນຄຣູສອນໂຮງຮຽນ ວັນອາທິດ ຫລືເປັນສິດຍາພິບານອາຈານກໍຕາມ ພວກເພິ່ນສາມາດສະແດງຕົນເອງເປັນຄົນດີມີສິລທັມໄດ້ຢູ່ ທີ່ໂບດ ຫລືເວົ້າງ່າຍໆວ່າເຮັດແບບຕົວະຄົນໃນໂບດໄດ້ ແຕ່ບໍ່ສາມາດຕົວະເມັຍ ແລະບໍ່ສາມາດຕົວະພຣະ ເຈົ້າໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ທັງນີ້ກໍເພາະວ່າ ພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບເຮົາຕອດເວລາ ແລະເມັຍຂອງເຮົາກໍຢູ່ນຳເຮົາເປັນ ສ່ວນໃຫຍ່. ດ້ວຍເຫດນີ້ອັດສາວິກຈົ່ງ (ເອົາຢາ) ຫລືສອນຜູ້ຊາຍວ່າ 1. ຝ່າຍຜົວກໍຈົ່ງຮັກແພງແມ້ງຂອງຕົນ”. ແປວ່າໃຫ້ຮັກ ແລະແພງລາວ. ຄຳສອນເຖົ້າແກ່ບູຮານສອນວ່າໃຫ້ຮັກແພງເມັຍຢູ່ສາມແບບຄື: 1.ເຮັດນຳ ເມັຍຄືເຮັດນຳແມ່. 2. ຮັດນຳເມັຍຄືເມັຍ ບໍ່ແມ່ນເປັນຄົນໃຊ້ ແລະ 3. ເຮັດນຳເມັຍຄືເຮັດກັບນ້ອງສາວ, ສິ່ງ ໃດບໍ່ດີບໍ່ງາມໃຫ້ບອກສອນແລະປົກປ້ອງລາວຄືອ້າຍປົກປ້ອງນ້ອງ. ສ່ວນອັດສາວິກໂປໂລ ສລຸບຍອດວ່າ “ແລະຢ່າມີໃຈຜັດຮ້ອນຕໍ່ນາງ” ແປວ່າຢ່າຂົ່ມເຫງ, ຢ່າບັງຄັບ ຫລືຕົບຕີລາວ. ຫາກຜົວເຮັດດັ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນແຕ່ ຜົວເຮັດດີນຳເມັຍຕົນເອງ ແຕ່ແມ່ນຜົວເຮັດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ.

2. ພໍ່ແມ່ ແລະພວກລູກ (ໂກໂລຊາຍ 3:20-21)

ຄອບຄົວຂອງຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງມີຊີວິດການເປັນຢູ່ແຕກຕ່າງກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊືອພຣະເຈົ້າ ແລະຈຳຕ້ອງໃຫ້ມີຊີວິດ ເປັນແບບຢ່າງຄົນທີ່ບໍ່ເຊືອ ເພື່ອວ່າເມື່ອພວກເພິ່ນໄດ້ເຫັນແລ້ວຈະໄດ້ມີໃຈຢາກເຊືອໃນພຣະເຈົ້າ ແລະຄຣິສ ຕຽນຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງເຮົາໃຫ້ເປັນແສງສວ່າງຂອງໂລກ (ແປວ່າໃຫ້ຄົນເບິ່ງ ເຮົາແລ້ວ ເຫັນແສງສວ່າງທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ). ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ “ພວກທ່ານຈົ່ງສ່ອງແຈ້ງແກ່ຄົນທັງປວງ ເພື່ອວ່າ, ເມື່ອເຂົາເຫັນການດີທີ່ພວກທ່ານເຮັດ ເຂົາຈະໄດ້ສັ່ງເສີນພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ ໃນສວັນ” (ມັດທາຍ 5:16). ສລຸບແລ້ວ ແມ່ນຄຣິສຕຽນທຸກຄົນເປັນແສງສວ່າງ, ເປັນພຣະຄັມພິໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊືອໄດ້ ອ່ານ. ຄຳເວົ້າຄຳນີ້ທ່ານ ດ.ຣ ບຸນ ວົງສຸຣິທຣ໌ ເວົ້າເລື້ອຍວ່າ ຄົນບໍ່ເຊືອນັ້ນບໍ່ອ່ານພຣະຄັມພິ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າ ອ່ານຄຣິສຕຽນ (ເບິ່ງຊີວິດຄຣິສຕຽນ). ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຄວນພູມໃຈທີ່ເຮົາເປັນແສງສວ່າງຝ່າຍພຣະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອສ່ອງແຈ້ງອອກໄປຍັງຄົນທັງຫລາຍທີ່ທຽວທາງມືດຈະບໍ່ທຽວໃນທາງມືດອີກຕໍ່ໄປ.

ເພື່ອເປັນແສງສວ່າງນັ້ນອັດສາວິກໂປໂລສອນວ່າ “ຝ່າຍລູກທັງຫລາຍ, ຈົ່ງຟັງຄວາມພໍ່ແມ່ຂອງຕົນໃນທຸກ ສິ່ງ ເພາະເຮັດຢ່າງນັ້ນເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຝ່າຍພໍ່, ຢ່າຍົວະລູກຂອງຕົນໃຫ້ຂັດ ເຄືອງໃຈ ຍ້ານວ່າເຂົາຈະທົ່ຖອຍໃຈ” (ໂກໂລຊາຍ 3:20-21). ການສັ່ງສອນຂອງອັດສາວິກໂປໂລບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ຈະສອນແຕ່ເຮືອງແຜ່ນດິນສວັນບ່ອນຄຣິສຕຽນຈະໄປຢູ່ໃນອະນາຄົດເທົ່ານັ້ນ ເພິ່ນຍັງສອນເຮືອງຊີວິດ ການເປັນຢູ່ເພື່ອເປັນແສງສວ່າງ ໃນຂະນະທີ່ເຮົາຍັງດຳລົງຊີວິດໃນໂລກນີ້ອີກດ້ວຍ. ອັດສາວິກສອນພວກ ລູກວ່າ “ ຈົ່ງຟັງຄວາມພໍ່ແມ່ຂອງຕົນໃນທຸກສິ່ງ ” ໂປໂລກຳລັງເວົ້າເຖິງລູກຂອງຄຣິສຕຽນໃຫ້ຟັງພໍ່ແມ່ຢ່າງ ອ້ອນນ້ອມ, ບໍ່ເປັນຄົນຖຽງຄວາມ, ບໍ່ເປັນຄົນອວດເກ່ງກວ່າພໍ່ແມ່, ນັບຖືແລະໃຫ້ກຽດພໍ່ແມ່ ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ. ໂປໂລບັງບອກວ່າການເຮັດແນວນີ້ “ເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແປວ່າພຣະເຈົ້າພໍໃຈນຳ ເດັກຄົນນັ້ນ. ສຳລັບຜູ້ເປັນພໍ່ໂປໂລສອນວ່າ “ຝ່າຍພໍ່, ຢ່າຍົວະລູກຂອງຕົນໃຫ້ຂັດເຄືອງໃຈ ຍ້ານວ່າເຂົາ

ຈະທ້ຖອຍໃຈ” ໝາຍຄວາມວ່າການເປັນພໍ່ບໍ່ແມ່ນຈະໃຊ້ສິດ ດ່ວ່າ, ບໍ່ໃຊ້ຄຳຫຍາບຊ້າກັບລູກ, ບໍ່ຫລີຕົບຕີລູກ, ບໍ່ຫລີຂີ່ເທງລູກດ້ວຍງານໜັກເກີນຄວນ, ບໍ່ຊ້າເຕີມລູກຍາມລູກຕົກຕຳເພາະບໍ່ເຊື່ອຟັງຄວາມ ແຕ່ຈຶ່ງວາງຣະບຽບໃຫ້ດີເພື່ອໃຫ້ລູກໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

3. ນາຍຈ້າງແລະລູກຈ້າງ (ໂກໂລຊາຍ 3: 21-4:1)

ການມີຊີວິດເພື່ອເປັນແສງສວ່າງນັ້ນເປັນໜ້າທີ່ຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນ ແລະທຸກບ່ອນທີ່ຄຣິສຕຽນໄປລາວຈະນຳແສງສວ່າງໄປບ່ອນນັ້ນ. ມີຄຣິສຕຽນຈຳນວນຫລວງຫລາຍເປັນເຈົ້າຂອງບໍຣິສັດ, ເປັນເຈົ້າຂອງໂຮງຈັກໂຮງງານ, ນອກນັ້ນຍັງມີຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນເປັນເຈົ້າເປັນນາຍຕາມບໍຣິສັດ ແລະຮ້ານຄ້າທົ່ວໄປ, ແລະຫລາຍເທື່ອຄຣິສຕຽນກໍເຮັດລ້ຳເຮັດການເປັນລູກນ້ອງເພິ່ນ, ຄຣິສຕຽນເຫລົ່ານີ້ລ້ວນແລ້ວແຕ່ມີຄວາມສຳຄັນທັງໝົດ ເພາະທຸກຄົນເປັນແສງສວ່າງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ຖືກຕັ້ງໄວ້ບ່ອນເຮັດການເພື່ອຄົນທັງຫລາຍຈະໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າໃນຕົວຄຣິສຕຽນເຫລົ່ານັ້ນ. ອັດສາວິກໂປໂລສອນຄົນເຫລົ່ານີ້ວ່າ “ຝ່າຍພວກຂ້ອຍຂ້າ, ຈຶ່ງຟັງຄວາມຜູ້ທີ່ເປັນນາຍຝ່າຍມະນຸດໃນທຸກສິ່ງ ບໍ່ໃຊ້ເຮັດຖແລງໜ້າເຫມືອນຢ່າງຄົນຜູ້ມັກເຮັດແຕ່ໃຫ້ຊອບໃຈມະນຸດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຈຶ່ງເຮັດດ້ວຍນຳໃສໃຈຈິງ ດ້ວຍຄວາມຍຳເກາງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດທີ່ເຈົ້າເຮັດນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດດ້ວຍເຕັມໃຈເຫມືອນເຮັດຖວາຍແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ໃຊ້ເໝືອນເຮັດແກ່ມະນຸດ” (ຂໍ້ 22-23) ຄຳວ່າຂ້ອຍຂ້ານັ້ນສມັຍນີ້ແມ່ນລູກນ້ອງ ຫລືຜູ້ເຮັດການງານຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາເຈົ້ານາຍ, ໃນຖານະເຮົາເປັນຄຣິສຕຽນອັດສາວິກໂປໂລສອນວ່າໃຫ້ຟັງຄວາມຜູ້ເປັນນາຍຝ່າຍມະນຸດ, ການເຊື່ອຟັງບໍ່ແມ່ນເຮັດຖແລງໜ້າເຊັ່ນເວລາເຈົ້ານາຍຢູ່ເຮັດດີໆ ບາດເພິ່ນບໍ່ຢູ່ແລ້ວບໍ່ເຮັດຫຍັງເລີຍ, ແຕ່ໃຫ້ເຮັດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ເພາະການເຮັດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈນັ້ນອັດສາວິກໂປໂລສອນວ່າ ການເຮັດດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈແມ່ນການເຮັດຖວາຍກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າແລ້ວ. ຫາກເຮົາຈະຖາມກັນວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງຖວາຍກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າເມື່ອເຮົາເຊື່ອຟັງເຈົ້ານາຍດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ? ຄຳຕອບມີດັ່ງນີ້; “ ທຸກຄົນຈຶ່ງຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຜູ້ມີອຳນາດປົກຄອງ ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີອຳນາດອັນໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ມີອຳນາດນັ້ນກໍແມ່ນພຣະເຈົ້າຊຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນເຫດສັນນັ້ນຜູ້ທີ່ຂັດຂຶ້ນອຳນາດນັ້ນ ກໍຂັດຂຶ້ນຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ຂັດຂຶ້ນນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກພິພາກສາລົງໂທດ” (ໂຣມ 13:1-2).

ມີຫລາຍຄົນບໍ່ຍອມຮັບ ແລະບໍ່ຍອມນັບຖືປະທານປະເທດຄົນໃໝ່ທີ່ໄດ້ຊະນະຄະແນນເລືອກຕັ້ງ, ສ່ວນອີກກຸ່ມນຶ່ງຍອມຮັບເອົາດ້ວຍຄວາມຈຳເປັນເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າ ຈະຮັບຫລືບໍ່ຮັບ ເພິ່ນກໍເປັນປະທານພວກເຮົາຢູ່ດີ. ພຣະຄັມພິສອນວ່າ “ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີອຳນາດອັນໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ມີອຳນາດນັ້ນກໍແມ່ນພຣະເຈົ້າຊຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນເຫດສັນນັ້ນຜູ້ທີ່ຂັດຂຶ້ນອຳນາດນັ້ນ ກໍຂັດຂຶ້ນຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນແລະຜູ້ທີ່ຂັດຂຶ້ນນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກພິພາກສາລົງໂທດ” (ໂຣມ 13:1ກ-2). 1. ເພື່ອສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ ເຮົາຄວນຮັບແລະຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງເພິ່ນ. 2. ເພື່ອເຮົາຈະບໍ່ຖືກພິພາກສາລົງໂທດ ເຮົາຈຶ່ງຍອມເຊື່ອຟັງຢ່າດີ້ດ້ານເໝືອນມ້າປ່າທີ່ບໍ່ເຄີຍຜ່ານການເຝິກຫັດ. “ດ້ວຍຮູ້ແລ້ວວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຮັບມໍຣະດົກເປັນຄ່າບຳເຫັນ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຮັບໃຊ້ນັ້ນກໍແມ່ນພຣະຄຣິດເຈົ້າສ່ວນຜູ້ທີ່ເຮັດ

ການຊົ່ວກໍຈະໄດ້ຮັບຜົນຕາມການຊົ່ວທີ່ຕົນໄດ້ເຮັດນັ້ນ ແລະບໍ່ມີການຊົ່ວເຫັນແກ່ໜ້າຜູ້ໃດເລີຍ"(ຂໍ້ 24-25). ແປວ່າໃຫ້ເຮົາເຊື່ອຟັງເຈົ້ານາຍ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ເຮົາຮັບໃຊ້ນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງ ເມື່ອເຮົາເຊື່ອຟັງເຈົ້ານາຍກໍເທົ່າກັບວ່າເຮົາເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຈະເປັນເຈົ້ານາຍຫລືຂ້າໃຊ້ຜູ້ເຮັດການຊົ່ວ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຜົນຂອງກັມຈາກພຣະເຈົ້າ. ມັນບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງເຮົາຈະໄປຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້ານາຍຂອງເຮົາ. "ຝ່າຍນາຍກໍຈົ່ງເຮັດແກ່ພວກຂ້ອຍຂ້າຂອງຕົນຕາມຄວາມຍຸດຕິທັມ ແລະສມໍ່ສເມີກັນ ດ້ວຍຮູ້ແລ້ວວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍມີນາຍອົງນຶ່ງໃນສວັນເຫມືອນກັນ" (ບິດ 4:1). ແປວ່າໃຫ້ຜູ້ເປັນນາຍມີຄວາມຍຸດຕິທັມກັບຂ້າໃຊ້ ເພາະຜູ້ເປັນນາຍນັ້ນອາດເປັນນາຍໃຫຍ່ໃນໂລກ ແຕ່ລາວຍັງມີນາຍເໜືອຫົວລາວ ຄືພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງສວັນຜູ້ໃຫ້ລາງວັນ ແລະລົງໂທດຕາມການຂອງລາວ.

ຄໍາຖາມ:

1. ພຣະເຈົ້າຊົງປ່ຽນແປງເຮົາຈາກໃນອອກມານອກ ທ່ານເຂົ້າໃຈແນວໃດ?
2. ຂໍ້ 18 ເປັນຫຍັງອັດສາວິກໂປໂລຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ພັລຍາຍອມເຊື່ອຟັງສາມີ?
3. ຂໍ້ 19 "ຝ່າຍຜົວກໍຈົ່ງຮັກແພງເມັງຂອງຕົນ ແລະຢ່າມີໃຈເຜັດຮ້ອນຕໍ່ນາງ" ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?
4. ຂໍ້ 20 "ຝ່າຍລູກທັງຫລາຍ, ຈົ່ງຟັງຄວາມພໍ່ແມ່ຂອງຕົນໃນທຸກສິ່ງ" ຟັງຄວາມ ແປວ່າຫຍັງ?
5. ຂໍ້ 21 ຝ່າຍພໍ່, ຢ່າຍົວະລູກຂອງຕົນໃຫ້ຂັດເຄື່ອງໃຈ ຢ້ານວ່າເຂົາຈະທໍ້ຖອຍໃຈ" (ໂກໂລຊາຍ 3:20-21). ອັດສາວິກໂປໂລໝາຍເຖິງອັນໃດ?
6. ໃນເຮືອງເຈົ້ານາຍ ແລະລູກຈ້າງທີ່ໂປໂລສອນມານັ້ນ ທ່ານຄິດເຫັນແນວໃດ?

ຫວ

ບົດຮຽນທີ 12

ຄຳເຕືອນສະຕິ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ໂກໂລຊາຍ 4:2-6
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ໂກໂລຊາຍ 4:2-6
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເມື່ອມີຊີວິດໃໝ່ແລ້ວເຮົາຕ້ອງມີຄວາມສັມພັນທີ່ດີກັບຄົນທົ່ວໄປ ແລະໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ຂ້ອຍຈະມີຄວາມສັມພັນອັນດີກັບຄຣິສຕຽນອື່ນໆ ແລະຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ ແນວໃດ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອສອນໃຫ້ເຮົາມີຄວາມສັມພັນທີ່ກັບທຸກຄົນ

ບົດນຳ

ມີຄວາມສັມພັນທີ່ດີກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຈະໄດ້ມາຢ່າງໆາຍດາຍ, ເຮົາຈະຕ້ອງພົວພັນ, ຕິດຕໍ່, ໄປມາຫາ ສູ່ກັນ, ປຶກສາຫາລືກັນ, ອ້ອນວອນເພື່ອກັນແລະກັນ, ແບ່ງປັນຄວາມສຸກ, ທຸກຕໍ່ແລະກັນ ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ. ສະ ຖິຕິລາຍງານວ່າ ຄົນມາໂບດສ່ວນຫລາຍແມ່ນຄວາມສັມພັນກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໃນໂບດຈຶ່ງມາ ດັ່ງນັ້ນຄົນໃນ ໂບດດຽວກັນຈຶ່ງຈຳເປັນຈະຕ້ອງມີຄວາມສັມພັນຕໍ່ກັນແລະກັນ.

1. ຄວາມສັມພັນອັນດີກັບຜູ້ເຊື່ອ (ໂກໂລຊາຍ 4:2-4)

ອ້ອນວອນອະທິຖານເປັນໝາກຫົວໃຈຂອງຄຣິສຕຽນ ຫາກຄຣິສຕຽນບໍ່ອ້ອນວອນກໍຈະເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ບໍ່ມີ ຫົວໃຈຊ່ອຍປ້າເລືອດໃຫ້ໄປທົ່ວທ່າງກາຍໄດ້ ເພາະຫົວໃຈເປັນເຈົ້ານາຍໃຫຍ່ທົ່ວຮ່າງກາຍຂອງຄົນເຮົາ ເມື່ອ ຫົວໃຈສັ່ງແລ້ວ ທ່າງກາຍຈະປະຕິບັດທັນທີ. ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນອັດສາວິກໂປໂລຈຶ່ງສອນວ່າ "ຈົ່ງຫມັ້ນພຽນ ໃສ່ໃຈໃນການອ້ອນວອນ ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ໃນການນັ້ນດ້ວຍຂອບພຣະຄຸນ" (ຂໍ້ 2). ໝັ້ນພຽນໃສ່ໃຈ ເປັນສິ່ງທີ່ ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງມີຮະບຽບໃສ່ຕົນເອງ ຫາກເຮົາເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ບໍ່ວ່າງຮະບຽບໃນການອ້ອນວອນເຮົາຈະ ກາຍເປັນຄຣິສຕຽນຂີ້ຄ້ານ ແລະຄົນຂີ້ຄ້ານສ່ວນຫລາຍຈະບໍ່ພໍຢູ່ພໍກິນ, ບ້ານເຮືອນກະບໍ່ສອບ, ຮິດກໍເປື້ອນ ເປີະເຕັມໄປດ້ວຍສິ່ງຂອງແລະຜຸ່ນລະອອງຕ່າງໆ, ຊີວິດຄຣິສຕຽນຂອງເຮົາຈະປະໃຫ້ເປັນແນວນັ້ນບໍ່? ຢ່າ ເຮັດແນວນັ້ນເລີຍພີ່ນ້ອງເອີຍ ເພາະນອກຈາກຊີວິດຄຣິສຕຽນເຮົາເປັນດັ່ງກ່າວມາແລ້ວຍັງບໍ່ແລ້ວ ລາງເທື່ອ ເຮົາຈະເຫັນຜູ້ອື່ນໃນໂບດທາງລົບດ້ວຍ ເພາະກະຈົກເງົາ(ແວ່ນ)ທີ່ເປື້ອນນັ້ນເຮັດໃຫ້ເຮົາເຫັນບໍ່ຊັດເຈນ.

ອັດສາວິກໂປໂລບອກອີກວ່າ ນອກຈາກ ຫມັ້ນພຽນໃສ່ໃຈໃນການອ້ອນວອນ ແລ້ວໃຫ້ເຮົາຈົ່ງເຝົ້າລະວັງ

ຄຳເຕືອນຂອງອັດສາວິກບອກໃຫ້ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນ(ເຝົ້າຣະວັງ) ຕອນນີ້ມີຄວາມໝາຍຢູ່ຫລາຍປະການເຊັ່ນ; ໃຫ້ຄຣິສຕຽນເຝົ້າຣະວັງສຳລັບຕົນເອງ "ພວກທ່ານຈົ່ງລະວັງຜູ້ປະກາດພຣະທັມບໍ່ຈົງ ທີ່ປອມຕົວຄືແກະມາທາທ່ານ ແຕ່ ພາຍໃນເຂົາເປັນໝາໄນຕົວຮ້າຍ ທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຂົາໄດ້ດ້ວຍຜົນຂອງເຂົາ ເຂົາເຄີຍເກັບໝາກ ອະກຸນຈາກເຄືອມີໜາມຫລື ແລະ ເຂົາເຄີຍເກັບໝາກເດືອນເທດຈາກຕົ້ນມີໜາມຫລື" (ມັດທາຍ 7:15-16).

ຄຳເຕືອນໃຫ້ຣະວັງສຳລັບເພື່ອນຄຣິສຕຽນ "ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງລະວັງຕົວເອງໃຫ້ດີ ແລະລະວັງຮັກສາຝູງ ແກະທີ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮຸ້ນໄດ້ຊົງຕັ້ງພວກທ່ານໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ດູແລ ເພື່ອບຳຮຸງລ້ຽງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ພຣະອົງຊົງໄຖ່ມາດ້ວຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງເອງ ເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າເມື່ອເຮົາຈາກໄປແລ້ວ ຈະມີໜາມໄນຕົວ ຮ້າຍເຂົ້າມາໃນຖ້າມກາງພວກທ່ານ ມັນຈະບໍ່ເວັ້ນຊີວິດຂອງຝູງແກະ" (ກິຈການ 20:28-29).

ຄຳເຕືອນໃຫ້ເຝົ້າຣະວັງການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະເຢຊູ "ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່ານຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ ເພາະພວກ ທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຈະສະເດັດມາເວລາໃດ" (ມັດທາຍ 24:42). ແປວ່າການສະເດັດກັບ ຄືນມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະເຢຊູເພື່ອພິພາກສາລົງໂທດ ແລະໃຫ້ລາງວັນຄຣິສຕຽນນັ້ນບໍ່ມີໃຜຮູ້ວັນເວລາ ດັ່ງນັ້ນຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດມາຕົວະທ່ານວ່າພຣະເຢຊູຈະສະເດັດມາວັນນັ້ນ, ໃນເຣື່ອງນີ້ເລີຍ. ໜ້າທີ່ເຮົາຄືເຝົ້າຣະວັງ ຍ້ານເຮົາຈະຫລົງທາງ, ຫລົງໄປເຮັດແນວບໍ່ດີໃນເວລາພຣະອົງສະເດັດມາ.

ຂອບພຣະຄຸນທຸກຢ່າງ. "ອ້ອນວອນເພື່ອພວກເຮົາດ້ວຍ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຊົງໄຜດໄຂປະຕູໄວ້ສຳລັບ ພຣະທັມນັ້ນ ໃຫ້ພວກເຮົາກ່າວຂໍ້ລັບເລິກເຣື່ອງພຣະຄຣິດ (ທີ່ເຮົາຖືກຈຳຈອງຢູ່ກຳເພາະເຫດນີ້) ເພື່ອເຮົາຈະ ໄດ້ກ່າວຊື່ແຈງຂໍ້ລັບເລິກນັ້ນຕາມທີ່ເຮົາຄວນຈະກ່າວ" (ຂໍ້ 3-4) ແປວ່າໃຫ້ອ້ອນວອນເພື່ອອັດສາວິກໂປໂລ ແລະເພື່ອນຮ່ວມງານ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເພື່ອເພິ່ນຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈຂໍ້ພຣະທັມອັນເລິກ ແລ້ວຈະນຳເອົາສິ່ງທີ່ ຊົງເປີດເຜີຍນັ້ນມາເວົ້າສູ່ພີ່ນ້ອງຟັງ. ມາເຖິງຕອນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຊັກຊວນພີ່ນ້ອງ ໃຫ້ຫມັ້ນພຽນໃສ່ໃຈ ໃນການອ້ອນວອນ ຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ໃນການນັ້ນດ້ວຍຂອບພຣະຄຸນ ແລະອ້ອນວອນເພື່ອສິດຍາພິບນຂອງ ທ່ານເປັນປະຈຳດ້ວຍ.

2. ຄວາມສັມພັນອັນດີກັບຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ (ໂກໂລຊາຍ 4:5-6)

ຢ່າເຂົ້າໃຈຜິດວ່າເມື່ອເຮົາມາເຊື່ອພຣະເຈົ້າແລ້ວ ເຮົາຈະເຊົາພົວພັນຮັກແພງກັບຄົນພາຍນອກທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະ ເຈົ້າ, ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ເຂົ້າໃຈຜິດ ຕົວຢ່າງໃນພຣະທັມລູກາ 19 ທີ່ພຣະເຢຊູໄປຮັບທານອາຫານນຳຊັກຂາຍ ນັ້ນເຂົາເວົ້າວ່າ "ເປັນຫຍັງໝໍ, ທ່ານຜູ້ນີ້ຈຶ່ງເຂົ້າໄປພັກຢູ່ກັບຄົນນອກສິນທັມ" (ລູກາ 7ຂ). ການພົວພັນກັບໝູ່ ເພື່ອນທີ່ບໍ່ເຊື່ອນັ້ນເປັນໂອກາດໃນການເປັນພະຍານ ເປັນໂອກາດໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດ "ຈົ່ງປະຕິ ບັດຕໍ່ຄົນພາຍນອກດ້ວຍໃຊ້ສະຕິປັນຍາ ໂດຍສວຍໂອກາດ" (ໂກໂລຊາຍ 4:5). ແປວ່າ;

ໃຫ້ເປັນຄົນສະລາດ ເມື່ອເວລາຢູ່ກິນ, ໂອ້ລົມເຂົາເຈົ້າ. ສຸພາສິດລາວເວົ້າກັນວ່າ ເຮັດຄືເພິ່ນ, ຢ່າສູ່ເຮັດຄື ເພິ່ນ. ວາງຕົວໃຫ້ເໝາະສົມກັບຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ, ເວົ້າໃຫ້ກຽດເຂົາເຈົ້າຢ່າງຣະມັດຣະວັງ ຢ່າເວົ້າທັບຖົມຄວາມເຊື່ອ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພາະເຮົາໜ້າທີ່ຢ່າງດຽວຄືເວົ້າເຣື່ອງພຣະເຢຊູ ບໍ່ແມ່ນເວົ້າເຣື່ອງຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ໃຫ້ເປັນຄົນອິດທິນສວຍໂອກາດ ໂດຍເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາເປັນຜູ້ຕາງໜ້າພຣະເຢຊູຄຣິດ, ໃຫ້ອິດທິນໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເວົ້າອາດເຮັດໃຫ້ເຮົາເສຍໃຈ, ໃຫ້ອິດນັ່ງໂອ້ລົມກັບເຂົາໂດຍບໍ່ໂຕ້ຖຽງ, ໃຫ້ອິດທິນບໍ່ດື່ມສິ່ງມືນເມົາເມື່ອເຂົາເຈົ້າເສມີໃຫ້ ແລະຂອບໃຈເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມສຸພາບ ຖ້າພໍຍົກມີໄຫວ້ຂອບໃຈເຂົາເຈົ້າທີ່ສເນີຂອງມືນເມົາໃຫ້ກໍຈົ່ງຍໍມືນີບຂອບໃຈເຂົາເຈົ້າ. ການເຮັດດັ່ງນີ້ຄວາມສັມພັນອັນດີຈະມີຕໍ່ໄປແລະດີຂຶ້ນ ແລ້ວໃຊ້ໂອກາດ ທີ່ອັດສາວິກໂປໂລໃຊ້ຄຳວ່າ ສວຍໂອກາດ ເປັນພະຍານ ບໍ່ແມ່ນສວຍໂອກາດແນວອື່ນ.

ໃຫ້ມີນ້ຳໃຈອັນດີງາມ, ບໍ່ເວົ້າແບບຂົ່ມເພັ່ນ, ຍໍໂຕ ເຊັ່ນເວົ້າເຮືອງຄວາມເຊື່ອໃນສາສນາຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ດີ, ຜິດ ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ ໃຫ້ຄິດເສຍວ່າກ່ອນເຮົາເອງຈະມາເຊື່ອພຣະເຈົ້າເຮົາຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫລາຍປີ? ອັດສາວິກໂປໂລສອນວ່າ "ຈົ່ງໃຫ້ວາຈາຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍປະກອບດ້ວຍເມດຕາຄຸນຢູ່ສເມີ" (ຂໍ້ 6ກ). ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເມຕາເຮົາແນວໃດນັ້ນ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງເມຕາເຂົາເຈົ້າຢ່າງດຽວກັນ, ເຮົາກະເຄີຍເປັນດັ່ງນັ້ນມາກ່ອນບໍ່ແມ່ນບໍ່? ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈົ່ງເວົ້າແບບເຫັນໃຈຜູ້ຟັງ ອັດສາວິກໂປໂລໃຫ້ວິທີໃນການເວົ້າວ່າໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ "ປະສົມດ້ວຍເກືອ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ວິທີຕອບທີ່ຖືກໃຈແກ່ທຸກຄົນ" (ຂໍ້ 6). ແປວ່າໃນການເວົ້າຂອງເຮົາໃຫ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມມີນ້ຳໃຈຮັກ, ມີໃຈເມຕາ, ມີໃຈປານີ ຄ່ອຍເວົ້າຄ່ອຍວ່າດ້ວຍສຳນຽງສຽງອັນເໝາະສົມ.

ຄຳຖາມ:

1. ຄວາມສັມພັນມີຄວາມໝາຍແນວໃດ?
2. ເຮັດແນວໃດເຮົາຈົ່ງຈະມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ?
3. ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ເຮົາຈະມີຄວາມສັມພັນອັນດີກັບພື້ນ້ອງຄຣິສຕຽນໃນໂບດເຮົາ?
4. ເມື່ອເຮົາເປັນຄຣິສຕຽນເຮົາຍັງຈະມີຄວາມສັມພັນກັບຄົນບໍ່ເຊື່ອ ເພື່ອຫຍັງ?
5. ເມື່ອເຮົາມີຄວາມສັມພັນກັບຄົນບໍ່ເຊື່ອມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ເຮົາຄວນເຮັດ ແລະບໍ່ຄວນເຮັດ?

ຫວ

ບົດຮຽນທີ 13

ໂປໂລລິງທ້າຍຈົດໝາຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂກໂລຊາຍ 4:7-18
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ໂກໂລຊາຍ 4:7-18
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ໂປໂລຢາກບອກວ່າເຮົາເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ໃນການຮັບໃຊ້ໃນຖານະເພື່ອຮ່ວມງານເຮົາຈະເຮັດແນວໃດແດ່?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ຂອບພຣະຄຸນທີ່ມີເພື່ອນຮ່ວມງານ

ບົດນຳ

ເພື່ອນຮ່ວມງານໃນການຮັບໃຊ້ຂອງອັດສາວິກມີຫລາຍແບບ ແລະມີຫລາຍສະຖານທີ່ ເບິ່ງແລ້ວມັນເປັນຄືເຄືອຂ່າຍ Net working ຄືແຫ່ທີ່ເຮົາຄວ່າງເອົາປາໃນນ້ຳ ຫລືມອງທີ່ມີຕາໜ່າງຕິດຕໍ່ກັນໄປເລື້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນໃນຕອນລົງທ້າຍຈົດໝາຍນີ້ອັດສາວິກໂປໂລຈຶ່ງກ່າວເຖິງເພື່ອນຮ່ວມງານການປະກາດດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້.

ເພື່ອນຮ່ວມງານທີ່ກຸງໂຮມ (ໂກໂລຊາຍ 4:5-15)

ທ່ານຕີຂີໂກທີ່ໄດ້ກ່າວໃນພຣະທັມກິຈການ 20 ນັ້ນ ຊຶ່ງຕອນນັ້ນອັດສາວິກໂປໂລໄດ້ເດີນທາງຈາກເມືອງໂກຣິນໂທໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ມີທ່ານຕີຂີໂກຜູ້ທີ່ອັດສາວິກໂປໂລເຊື້ອ ແລະໄວ້ວາງໃຈຮ່ວມໃນການເດີນທາງໄປດ້ວຍ, ທ່ານຕີຂີໂກຜູ້ນີ້ເອງເປັນຜູ້ສິ່ງຈົດໝາຍທີ່ໂປໂລຂຽນເຖິງເມືອງເອເຟໂຊ ແລະພິເລໂມນອີກດ້ວຍ. ໂປໂລເວົ້າເຖິງຕີຂີໂກວ່າ "ຕີຂີໂກ, ຜູ້ເປັນນ້ອງທີ່ຮັກ ແລະເປັນຜູ້ປະຕິບັດທີ່ສັດຊື່ ແລະເປັນເພື່ອນຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັນກັບພວກເຮົາໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະບອກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ເຖິງເຫດການທັງປວງຂອງພວກເຮົາ ເຮົາໄດ້ໃຊ້ຜູ້ນີ້ໄປຫາພວກເຈົ້າກໍເພາະເຫດນີ້ ຄືເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງການເປັນຢູ່ຂອງພວກເຮົາ ແລະເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ທຸນນ້ຳໃຈຂອງພວກເຈົ້າ" (ຂໍ້ 7-8). ອັດສາວິກໂປໂລຮ້ອງຕີຂີໂກ 1. ເປັນນ້ອງຮັກ. 2. ເປັນຜູ້ປະຕິບັດຊ່ອຍເຫລືອໂປໂລໃນວຽກງານຕ່າງໆ 3. ເປັນເພື່ອນຮ່ວມຮັບໃຊ້. ທ່ານຕີຂີໂກນີ້ເອງທີ່ໂປໂລໃຊ້ມາຫາພີ່ນ້ອງເມືອງໂກໂລຊາຍ ເຫດຜົນທີ່ໃຊ້ມາກໍເພາະວ່າມາເລົ່າເຖິງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງອັດສາວິກໂປໂລ (ຫລືມາລາຍງານຜົນການຮັບໃຊ້ຂອງໂປໂລ) ແລະສິ່ງສຳຄັນອີກປະການແມ່ນສິ່ງມາໝູນນ້ຳໃຈພີ່ນ້ອງໃນເມືອງໂກໂລຊາຍນີ້. ເບິ່ງຮູບການແລ້ວມັນເປັນຄືມີຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງຖືກໃຊ້ມາຈາກຂັ້ນເທິງເພື່ອຢັ້ງຢືນຍາມໂບດທ້ອງຖິ່ນເພື່ອເປັນກຳລັງໃຈ.

"ໃຫ້ໂອເນຊີໂມຜູ້ເປັນນ້ອງທີ່ຮັກແລະສັດຊື່ ຊຶ່ງເປັນຄົນນຶ່ງໃນພວກເຈົ້າໄປດ້ວຍ ເຂົາທັງສອງນັ້ນຈະເລົ່າໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ເຖິງເຫດການທັງປວງຢູ່ທີ່ນີ້" (ຂໍ້ 9). ແປວ່າມີອີກຜູ້ນຶ່ງຊື່ໂອເນຊີໂມຜູ້ເປັນຜູ້ນຶ່ງທີ່ມາຈາກໂກ

ໂລຊາຍໃຫ້ເພິ່ນນຳທາງຮ່ວມກັບຕີຂີໂກມາຫາພວກເຈົ້າດ້ວຍ. ສັງເກດທ່ານ ໂອເນຊີໂມ ເປັນຄົນທ້ອງຖິ່ນ ເມືອງໂກໂລຊາຍ ສ່ວນທ່ານຕີຂີໂກເປັນຄົນມາຈາກບ່ອນອື່ນໂປໂລຈຶ່ງແຕ່ຕັ້ງຄົນທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳທາງ.

ໃນຈິດໝາຍນັ້ນອັດສາວິກໂປໂລສິ່ງຂ່າວຫາອັດສາວິກລູກກາ ຜູ້ເປັນທ່ານໝໍແຕ່ຜູ້ດຽວໃນຈຳນວນພວກສາວິກ, ໃນຈິດໝາຍຂອງໂປໂລທີ່ກ່າວເຖິງ ທ່ານໝໍລູກນັ້ນຍັງບອກອີກວ່າເດມາກໍສິ່ງຂ່າວມາຄືກັນ. "ລູກາ, ທມໍຢາທີ່ຮັກ ກັບເດມານັ້ນກໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍເຮົາຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງພວກພີ່ນ້ອງທີ່ຢູ່ເມືອງລາວດີເກອາ ກັບນາງນິມພາ ທັງຄຣິສຕະຈັກທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງນາງເທມີອນກັນ" (ຂໍ້ 14-15). ເຮືອງນີ້ໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້ານັບຖືແລະໃຫ້ກຽດເຊິ່ງແລະກັນ, ພົວພັນກັນໃນການເຮັດວຽກພັນທະກິດການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ. ນອກນັ້ນ ໂປໂລຍັງກ່າວເຖິງນາງນິມພາທີ່ໃຊ້ເຮືອນຂອງລາວເປັນບ່ອນນະມັສການເພາະບໍ່ມີຕຶກໂບດ. ເຮືອງບໍ່ມີຕຶກໂບດນີ້ໄດ້ກາຍເປັນບົດຮຽນອັນລ້ຳຄ່າມາຈົນເຖິງວັນນີ້. ຫລາຍປະເທດ ຍັງໃຊ້ບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນກ່ອນປຸກສ້າງໂບດ, ເຂົາຈະເຕົ້າໂຮມກັນຈົນເປັນກຸ່ມໃຫຍ່ແລ້ວຈຶ່ງວາງແຜນໃນການສ້າງຕຶກນະມັສການ ແລະບາງປະເທດບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຊື່ອພຣະເຢຊູພວກເຂົາເຈົ້າກໍຈະລັກນະມັສການຢູ່ບ້ານຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງຕລອດມາ.

ເຮືອງເລົ່າ: ເມື່ອບໍ່ນາມມານີ້ມີລາຍງານວ່າ ມີເມືອງນຶ່ງທີ່ປະເທດອັຟຣິກາ ຄຣິສຕຽນຖືກກົດຂີ່ເຫງຢ່າງໜັກ, ວັນນຶ່ງກຸ່ມຄຣິສຕຽນກຳລັງນະມັສການຢູ່ ໄດ້ມີວິດຈັກຄັນນຶ່ງຂັບມາຢ່າງໄວແລ້ວຂວ່າງຣະເບີດໃສ່ໂບດເຮັດໃຫ້ພີ່ນ້ອງຄຣິສຕຽນຕາຍແລະບາດເຈັບຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງມີຄວາມຄິດຍ້າຍບ່ອນນະມັສການໄປເລື້ອຍໆ ຄືໄປບ້ານເຮືອນຄົນແດ່, ໄປຕາມກ້ອງຕົ້ນໄມ້ແດ່. ສິ່ງທີ່ໜ້ານັບຖືຄວາມເຊື່ອພີ່ນ້ອງເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນພວກເຂົາເຈົ້າຄິດສເມີວ່າ ການໄປນະມັສການຄັ້ງນີ້ອາດບໍ່ໄດ້ກັບບ້ານ.

ອັດສາວິກໂປໂລກ່າວເລົ່າໂລມໃຈ ທ່ານອາຊີໂປ ຜູ້ບົວຣະບັດຮັບໃຊ້ຕ້ອນຮັບຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໄປພັກຜ່ອນນອນທີ່ບ້ານຂອງລາວຫລັງຈາກການທ່ອງທ່ຽວປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ໂປໂລກ່າວວ່າ "ຈິ່ງບອກອາຊີໂປວ່າ, "ສ່ວນການບົວລະບັດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ຈິ່ງລະວັງ ເຮັດໃຫ້ສຳເຣັດ" (ຂໍ້ 17). ມີຄວາມໝາຍວ່າໃນການຕ້ອນຮັບແຂກຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້ານັ້ນຢ່າຢຸດເຊົາ ຫລືຢ່າອ່ອນໃຈບໍ່ຮັບແຂກ ເນື່ອງຈາກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກແລະສິ້ນເປືອງ. ຈິ່ງລະວັງຈິດໃຈ ຍ້ານວ່າຈະອ່ອນໃຈ ຫລືຮູ້ສຶກເມື່ອຍລ້າຕໍ່ການເຮັດດີ, ໃຫ້ເຮັດຕໍ່ໄປຈົນສຳເຣັດຕາມໜ້າທີ່ງພຣະເຈົ້າຊົງມອບໝາຍໃຫ້.

ໃນຖານະທີ່ເຮົາເປັນຄຣິສຕຽນ ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຫລາຍເທື່ອເຮົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈໃນໜ້າທີ່ຂອງເຮົາຢ່າງຄັກແນ່. ຂ້າງເທິງນັ້ນອັດສາວິກໂປໂລເວົ້າເຖິງທ່ານ ອາຊີໂປເປັນຄຣິສຕຽນສາມັນຜູ້ນຶ່ງໃນຄຣິສຕະຈັກເມືອງໂກໂລຊາຍແຫ່ງນີ້. ອາຊີໂປໄດ້ກ່າວວ່າອີກເທື່ອນຶ່ງໃນ ພິເລໂມນ 1:2 ທີ່ໂປໂລກ່າວວ່າ ຜູ້ເປັນທະຫານຮ່ວມກັບໂປໂລນັ້ນ ໝາຍເຖິງທະຫານຮັບໃຊ້ພຣະເຢຊູ ຫາກເຮົາເບິ່ງເຜີນໆ ເຮົາຈະເຫັນພຽງວ່າອາຊີໂປບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນອັນໃດ ແຕ່ເມື່ອເບິ່ງເລິກເຂົ້າໄປຕາມທີ່ໂປໂລບອກເລົ່າມາແລ້ວ ມີຄວາມສຳຄັນສອງຢ່າງຄື;

1. ອາຊີໂປ ເປັນທະຫານຮ່ວມກັບໂປໂລ, ທະຫານຈຳຕ້ອງມີຣະບຽບ, ມີການເຝິກຫັດ, ມີຍຸທະວິທີ

ການຕໍ່ສູ້, ມີຄວາມອົດທົນ, ມີຈິດໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ບໍ່ຄິດຖອຍຫລັງ, ຟັງຄວາມເຈົ້ານາຍ ແລະຍອມຕາຍເພື່ອ
ປົກປ້ອງ ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ. (ພິເລໂມນ 1:2).

2. ເປັນຜູ້ບົວຣະບັດຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍການບົວຣະບັດຮັບໃຊ້ຜູ້ຮັບໃຊ້, ຊ່ອຍເຫລືອຜູ້ຮັບ
ໃຊ້ເປັນໜ້າທີ່ງພຣະເຈົ້າຊົງມອບໝາຍ ດັ່ງນັ້ນໂປໂລຈຶ່ງເລົ່າໂລມໃຈວ່າ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສຳເຣັດໜ້າທີ່.

ເຮົາແມ່ນຜູ້ນຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ມອບໝາຍຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການມາໂບດຂອງເຮົາ, ມີສອງຄຳຖາມ
ຕາມມາວ່າ: 1. ເຮົາໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງເຮົາສຳເຣັດແຕ່ລະເທື່ອທີ່ເຮົາມາໂບດແລ້ວບໍ່? 2. ເຮົາມີໜ້າທີ່ອັນ
ໃດໃນໂບດ? ລາງຄົນອາດເວົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ຂ້ອຍ ເມື່ອຮູ້ສຶກແນວນັ້ນເຮົາຄວນຖາມຕົນເອງວ່າ ເປັນ
ຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໃຊ້ຂ້ອຍ ຫລືເພິ່ນໃຊ້ແລ້ວຂ້ອຍບໍ່ເຮັດ? ຈຶ່ງເບິ່ງ ທ່ານອາຊີໂປຜູ້ທີ່ອັດສາວິກໂປໂລເລົ່າ
ໂລມໃຈນັ້ນ ບໍ່ຄ່ອຍມີຊື່ໃນພຣະຄັມພິ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າລາວບໍ່ມີໜ້າທີ່ ຫລືບໍ່ສຳຄັນ, ອັດສາວິກໂປ
ໂລບອກວ່າ ໜ້າທີ່ຂອງລາວແມ່ນບົວຣະບັດຮັບໃຊ້. ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄຫວ້ອນອະທິຖານຖາມພຣະເຈົ້າວ່າ ໜ້າທີ່
ຂອງຂ້ານ້ອຍແມ່ນຫຍັງ ຫລືຖາມວ່າ ພຣະອົງຢາກໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຮັດຫຍັງ ແລ້ວບອກວ່າ ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດຈົນ
ສຳເຣັດ.

"ຄຳສະແດງຄວາມຄິດເຖິງນີ້ເປັນລາຍມືຂອງເຮົາ, ໂປໂລ ຂໍພວກເຈົ້າຈຶ່ງລະນຶກເຖິງໂສ້ຂອງເຮົາຖ້ອນຂໍໃຫ້
ພຣະຄຸນຈຶ່ງສະຖິດຢູ່ນຳເຈົ້າທັງຫລາຍເທິນ" (ຂໍ້ 18). ແປວ່າ ລາງເທື່ອນັ້ນອັດສາວິກໂປໂລເປັນຜູ້ເວົ້າແລ້ວ
ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ (ເລຂາ) ເປັນຄົນຂຽນຄຳເວົ້າຂອງໂປໂລ ເປັນຄື ຄຽງເປັນຜູ້ອ່ານ, ນັກຮຽນຂຽນຕາມຄຳເວົ້າຂອງຄຽງ
ເຊິ່ງຮ້ອງ Dictated ເມື່ອກ່ອນພາສາຝຣັ່ງເສດ ແມ່ນ dicte (ດິກເຕ). ໃນພຣະທັມຄາລາເຕັງ 6:11 ອັດສາ
ວິກຍັງຍືນແມ່ນວ່າຕົວໜັງສືລາຍມືຂອງເພິ່ນເອງທີ່ຈຽນໂຕໃຫຍ່ແນວນີ້. ເຫດທີ່ບອກວ່າເປັນລາຍມືເພິ່ນ ກໍ
ເພາະວ່າ ຍ້ານມີການປອມແປງຈິດໝາຍ ເນື່ອງຈາກວ່າໃນແຖວເມືອງໂກໂລຊາຍໄດ້ມີພວກຄຽງສອນປອມ
ຈຳນວນນຶ່ງທີ່ມັກອວດອ້າງວ່າເຂົາໄດ້ຮັບການຊົງນຳໂດຍພຣະວິນາຍານບໍຣິສຸດ. ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ
ສັງເກດເຣື່ອງພຣະວິນາຍານນັ້ນ ອັດສາວິກໂປໂລໄດ້ເຮັດຈິດໝາຍໃນພຣະທັມຄາລາເຕັງແລ້ວ. ຄົນທີ່ເຕັມ
ໄປດ້ວຍພຣະວິນາຍານຈະມີເກົ້າຢ່າງທີ່ກ່າວໃນ ຄາລາເຕັຍ 5: 22-23

ຄຳຖາມ:

1. ອັດສາວິກໂປໂລມີຈຸປສົງອັນໃດຈຶ່ງຂຽນຈິດໝາຍອອກຊື່ຜູ້ສຳຄັນຕັ້ງຫລາຍຄົນ?
2. ຜູ້ຮັບຈິດໝາຍມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດເມື່ອໄດ້ຮັບຈິດໝາຍຈາກອາຈານໃຫຍ່ອັດສາວິກໂປໂລ?
3. ອັດສາວິກໂປໂລ ຮ້ອງຕິຂີໂກ ສາມຢ່າງ ນັ້ນມີຫຍັງແດ່?
4. ແຕ່ລະຄົນທີ່ອັດສາວິກໂປໂລກ່າວເຖິງນັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງໃດ? ເປັນຫຍັງຫລາຍຄົນບໍ່ຮູ້ຊື່ພວກນີ້?
5. "ຈຶ່ງບອກອາຊີໂປວ່າ, "ສ່ວນການບົວລະບັດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ຈຶ່ງລະວັງ ເຮັດໃຫ້ສຳ
ເຣັດ" (ຂໍ້ 17). ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?
6. ຖາມນັກຮຽນວ່າ ແຕ່ລະຄົນເຮົາມີໜ້າທີ່ອັນໃດໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ? ຢູ່ໃນໂບດ ແລະຢູ່ນອກໂບດ?

ຫວ